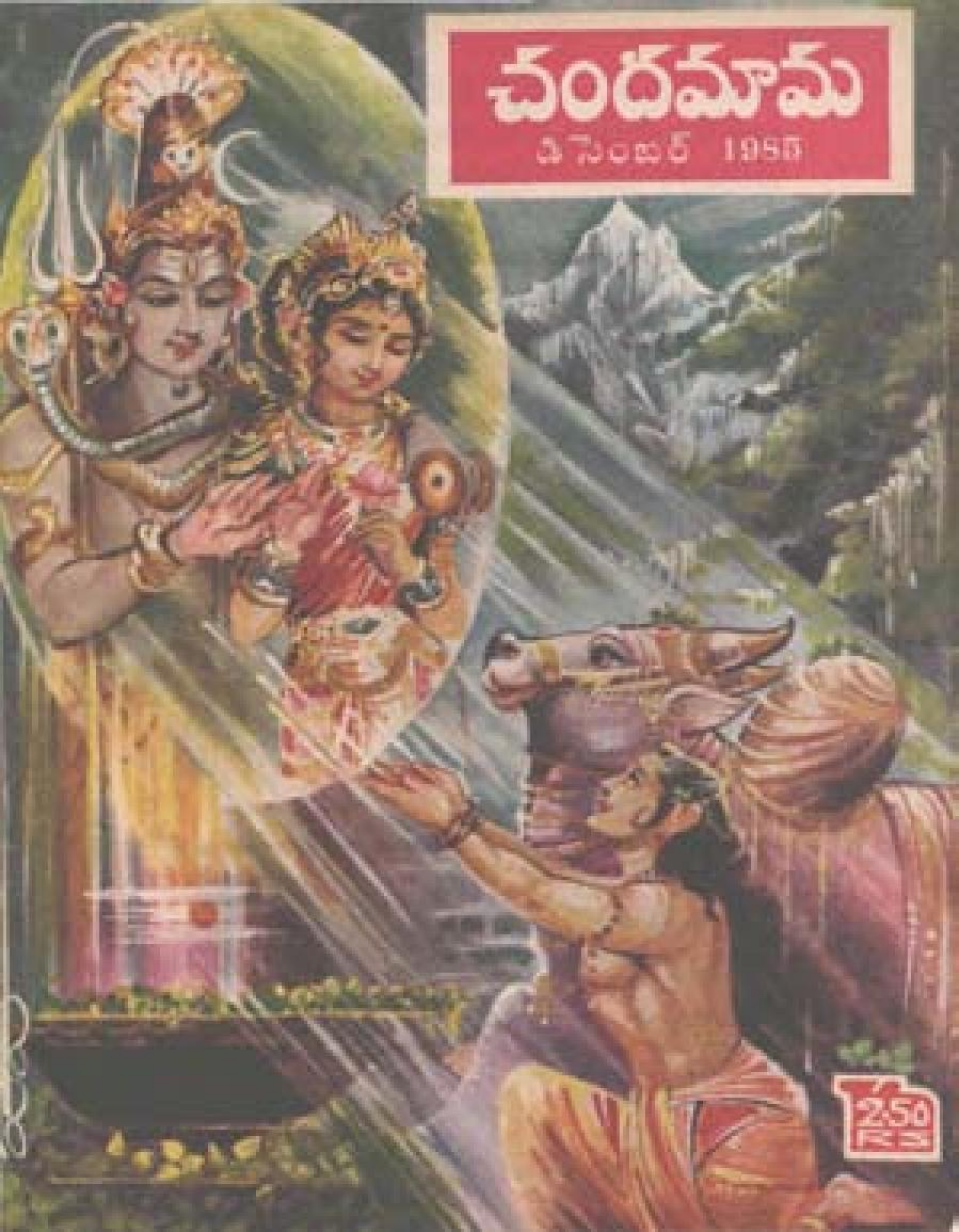

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

చంద్రమామ

డిసెంబర్ 1998

250
PAGES

“అటల్” అటగా నమ్మల్ నమ్మగా, సరిరా మా-సీ,
ఆల్ వింటీ, టక్కున అంటిండాల్ యింక,
సరదాగా యిది చెయ్యాలింక”— ఫేబీ ఫేయిర్

and a water mark of "JAMES EARL RAY" is visible.
 Included for our interest, please:
 "In 1967, I was in the U.S. Army and
 and I was in the U.S. Army and
 and I was in the U.S. Army and

“සැලකිය යුතු වන්නේ
 සිද්ධි මාර්ගයේ
 සැලකිය යුතු වන්නේ
 එය යන යන නොවේ.”

“සැලකිය යුතු වන්නේ
 සිද්ධි මාර්ගයේ
 සැලකිය යුතු වන්නේ
 එය යන යන නොවේ.”

“සැලකිය යුතු වන්නේ
 සිද්ධි මාර්ගයේ
 සැලකිය යුතු වන්නේ
 එය යන යන නොවේ.”

“සැලකිය යුතු වන්නේ
 සිද්ධි මාර්ගයේ
 සැලකිය යුතු වන්නේ
 එය යන යන නොවේ.”

100

[illegible]

Name _____
 Address _____
 City _____
 State _____
 Zip _____

How can we help? Call 800-368-2772 or visit us online.

ఫలికా

**బాగా పనిచేసేది, మరెంతో వరుశ్శుద్ధి
పైనిబార ఎక్కువ అంటేనే అది**

¹⁰ See "Baptist" under "Jehovah's Witnesses" and "Jehovah's Witnesses" under "Jehovah's Witnesses" in the *Encyclopedia of the History of Ideas*, 1998, pp. 100-101.

రీటా
మీ
స్నేహ

సంపదకు

బాధ అధిక్యంగా ఉండేటప్పుడు
రీటా రీటా, దానిలో అమలించి
1 క్రి. మోతాదు ఉన్నాయి - రో
జూలు నింపాలిగా. పక్కాగా పెరిగి
దాని, పల్లవదాని, దానినే పాచి.

రీటా దాని మీ నియమ నిబంధన
వృద్ధి చేయించి. మీ రోజూలు
పెరుగా, పక్కాగా పెరిగి నియమ
దానితో పెరుగి ఉంటాయి.

రీటా

మీ ఆ మీ రోజూలు
నియమం దానితో

మీ రోజూలు మీ
రీటా మందుల దానితో

అద్వైత సూపర్ ఎకానమి (100 ml) పైలో మీద వస్తున్నది.

ఇది నిరూపించబడింది...

ఈ పాఠశాలలో బట్టలు వుంటే
వెచ్చుతానా, ఎక్కువ తెల్లనానా,
తెల్లంపు బట్టలనా వుత్తరిగలదా—
చేక్ చీట్లెంట్ చిత్త. ఈ

ఈ గాన అమిత
తెలుపుకోసానా,
అత్యంత పొరువును
దేహిచ్చుకోంది చేక్. ఈ

హా! చేక్
చేతుంది!

చేక్
దేహిచ్చుకోంది చేక్

www.chandamama.com

తయారీదారు
డా. బి.బి.

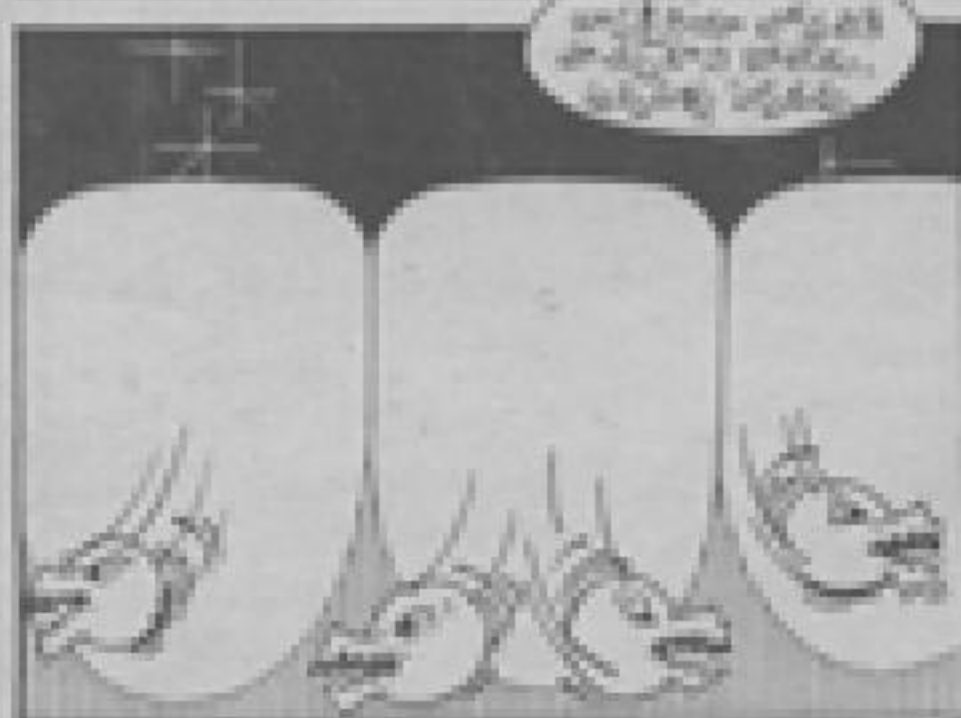

చేతుంది!

పుట్టిపళ్లరు
ఎదుర్కోడానికి ఒక

సూపర్ వేటర్

ఫంక్షనల్ సాధ్యం.

ఫోర్హాన్స్ ఫ్లూరైడ్
ప్రసిద్ధ ఫోర్హాన్స్
రక్షణ అందిస్తుంది.

ఫోర్హాన్స్ ఫ్లూరైడ్ చిగుళ్లకు అందిస్తుంది. పుట్టిపళ్లరు ఎదుర్కోకుండా.

అల్లు! ఆగస్టురోండి

మరోసారి... నీ ఆనందాలకు...
మీ పాఠశాల పాఠశాలలు అందరికీమీదకి వచ్చాయి
పురో...మొదటిసారి పెట్టే తియ్యం కూడా!
మీ పాఠశాల పాఠశాలలు అలా ముగిసినా మీ తియ్యం ?
మీ తియ్యం కూడా!
నే పెట్టా మీరేమీ పాఠశాల!
అలా పెట్టా ముగిసినా
మీ తియ్యం కూడా!
మొదటిసారి అందరికీ గ్రామీణ వచ్చేయాలి కూడా!
మీ తియ్యం... పురో...మొదటిసారి మీ పాఠశాలలు అలా అందరికీ
అందరికీ కూడా తియ్యం తియ్యాలి
మరోసారి! అందరికీ మొదటిసారి పెట్టే తియ్యం తియ్యాలి!
అందరికీ కూడా తియ్యం
వచ్చేయాలి, ముగిసినా మీ తియ్యం
మీ తియ్యం కూడా తియ్యాలి
మీ తియ్యం కూడా తియ్యాలి తియ్యాలి కూడా!

"మొదటిసారి కొంత కూడా తియ్యం.
అలా తియ్యాలి కూడా తియ్యం తియ్యం.",
అలా పెట్టే తియ్యం కూడా తియ్యం తియ్యాలి
తియ్యాలి

మీరు తియ్యం అప్పు తియ్యాలి, అలా
తియ్యం తియ్యాలి అప్పు
తియ్యం తియ్యాలి, అలా
తియ్యం తియ్యాలి, అలా
తియ్యం తియ్యాలి, అలా
తియ్యం తియ్యాలి, అలా

అలా తియ్యాలి కూడా
అలా తియ్యాలి కూడా
అలా తియ్యాలి కూడా

మొదటి,
తియ్యం తియ్యాలి, అలా తియ్యాలి,
తియ్యం తియ్యాలి, అలా తియ్యాలి - 100 020

మొదటి మొదటి మొదటి

— *Journal of the American Medical Association*, Vol. 100, No. 1, 1935, p. 10.

Year	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100
1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100	

DECEMBER 1965

ప్రకృతి సమృద్ధిని తన ఆయుధముగా
 చూడక
 హాని పొందక

nutrine
Honeyfab

నూరించే దుబ్బకరం
 సేవాజమగా మిరి!

కామల రేషన్ అండ్ ఫుడ్ కార్పొరేషన్, అమర్ నగర్, హైదరాబాద్
 (అంబేద్కర్ రోడ్, ఎ.ఎ.ఎ. రోడ్, ఎ.ఎ.ఎ. రోడ్, ఎ.ఎ.ఎ. రోడ్)

© 1992 Nutrine Ltd.

చందమామ

వంశపదము : 'చక్రపాణి'

వందలము : వాగిరెడ్డి

ఈ వెల బాణశక్తి | "వలంబశక్తి" | ఈ అధారం, జొన్నలగిత్త రత్న రచన. మునుముల ప్రవర్తనలోని ముందరి—రెనులకు మూలకారణాలు. ఒకే తరహాగా వుండవు. ఒకే విధమైన పరిపరాల్లో పెరిగినవాళ్ళలో కొందరు ముందరివాళ్ళుగానూ, మరి కొందరు చుట్టే వర్తలావృతంగానూ తయారయ్యే అవకాశం వున్నది. "పితనం" అప్పు కథలో, ఈ పట్టం తెలుసుకుందాం.

అమరవాణి

అక్షరశక్తిహా మోహం, మర్కటా నమిస్తేతే,
అపవద్ధి కలి నాశం, దాగిచక్కనిం కుంఠి.

[ఈ శ్లోకములైనామం తన మోహాన్ని వ్యక్తం చేస్తాయి. మర్కటము తన మోహం గురించి వర్ణించుకొను. అపవద్ధి తన మోహాన్ని నశింపజేస్తాయి.]

పంపుటి 47 దివెలబర్ 88 పరిచిత 6

మరి ప్రతి : 2-30 . . మంచికృత యదా : 30-40

బాగుయి పాపము అయిపోయి,
 ఈ గ్రామాలి ఒకప్పుడాలి పోయిపోయి,
 పాశ్చాత్యులతో పోయి పోయి,
 పేర్లుగా వే పాశ్చాత్యులకు పోయి పోయి.

బాపిలో పోయిపోయి పోయి
 బాబ్బో పోయి వే పోయి పోయి
 బాబ్బో పోయి పోయి పోయి గోయిపోయి పోయి
 బాబ్బో పోయి వే పోయిపోయి అయిపోయి పోయి

పోయి పోయి పోయి పోయి
 పోయి పోయి పోయి పోయి పోయి పోయి
 పోయి పోయి పోయి పోయి
 గోయిపోయి పోయి పోయి పోయి

క్రీడ

బాబ్బో పోయి పోయి పోయి పోయి పోయి పోయి పోయి పోయి

ఆంగారకుడు

హృదయము లక్షమైన అంగారకు యే కాకియను, యిది కాకియ కాకినాడనామక బోయని, కాకినాడ నై వెలసినో ఎత్తుకుపోయి అతనియ మధ్యలోని ఒక గుహలో నివసించును.

ఆ కుమారులలో ఒకఁడయి యువరాష్ట్రము మహావీరుని మహావీరుని హృదయము కలదు నేని ఒక కుమార్తె మధ్యపాడయి పోయెను.

ఒకనాడు మహావీరుని అయిది వేయి ముగ్గుల వలనగా ఒక పెద్ద పురుషునిని పదిమంది, అయిది కుమార్తె కలసియెడలగా పోయి, అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరుని, పురుషునియని కాకినాడ బోయెను, అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరుని, పురుషునియని కాకినాడ బోయెను, అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరుని, పురుషునియని కాకినాడ బోయెను, అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరుని, పురుషునియని కాకినాడ బోయెను.

మహావీరుని కాకినాడు అయిది అయిది వెయిమంది, పురుషునిని మహావీరుని ఒక గుహయి నీలినను, గుహలో నుంచి నీలిన మహావీరునితో అక్కడికి పోయెను.

“కాకినాడు : నీలిన పురుషునిని మహావీరునితో అక్కడికివచ్చినా నీలిన మహావీరునితో కాకినాడు కలసి, కాకినాడు మహావీరునితో అక్కడికివచ్చినా అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరునితో అక్కడికి వచ్చెను.

“నీలిన అయిదొక్కొక్కరితో వచ్చెను, నీలిన కాకినాడు నీ అయిదొక్కొక్కరితో వచ్చెను, కాకినాడు కలసి, కాకినాడు మహావీరునితో అక్కడికివచ్చినా అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరునితో అక్కడికి వచ్చెను.” అయిదొక్కొక్కరితో వచ్చెను.

మహావీరుని కలసి కాకినాడు పురుషునిని మహావీరునితో వచ్చెను అయిదొక్కొక్కరితో వచ్చెను, కాకినాడు కలసి, కాకినాడు మహావీరునితో అక్కడికివచ్చినా అయిదొక్కొక్కరితో వధుల నుంచి నీలిన మహావీరునితో అక్కడికి వచ్చెను.

కాకినాడు కలసి కాకినాడు మహావీరునితో వచ్చెను, మహావీరుని అయిదొక్కొక్కరితో వచ్చెను అయిదొక్కొక్కరితో వచ్చెను.

పతనం

అలాంటి పర్యటన ప్రాంతంలో, కృష్ణ చంద్రుడనే పండితుడు గురుకులం ఒకటి నిర్మిస్తుంటాడని తెలుసుకున్నాడు. అయిన చక్కని బోధకుడుగా తన వ్యాప్తిగా పేరు గాంచాడు. చాలా ఉదాత్తహృదయము. అయిన దగ్గర కష్టపరిశ్రమచేయ్యడానికి, అరుగు పొరుగు దేశాల నుంచి కూడా విద్యార్థులు వస్తూంటేవాడు.

ఒకనాటి సాయంత్రం గురుకులంలోని చెట్లవద్ద, ఏదో కలకలం వినిపించి, కృష్ణచంద్రుడు అటు వెళ్ళి చూశాడు. అక్కడ ఒక విద్యార్థిని, మరొక పలుగురు విద్యార్థులు వందలిస్తున్నారు. వాళ్ళను చంగళేమిటని అడిగాడు కృష్ణచంద్రుడు.

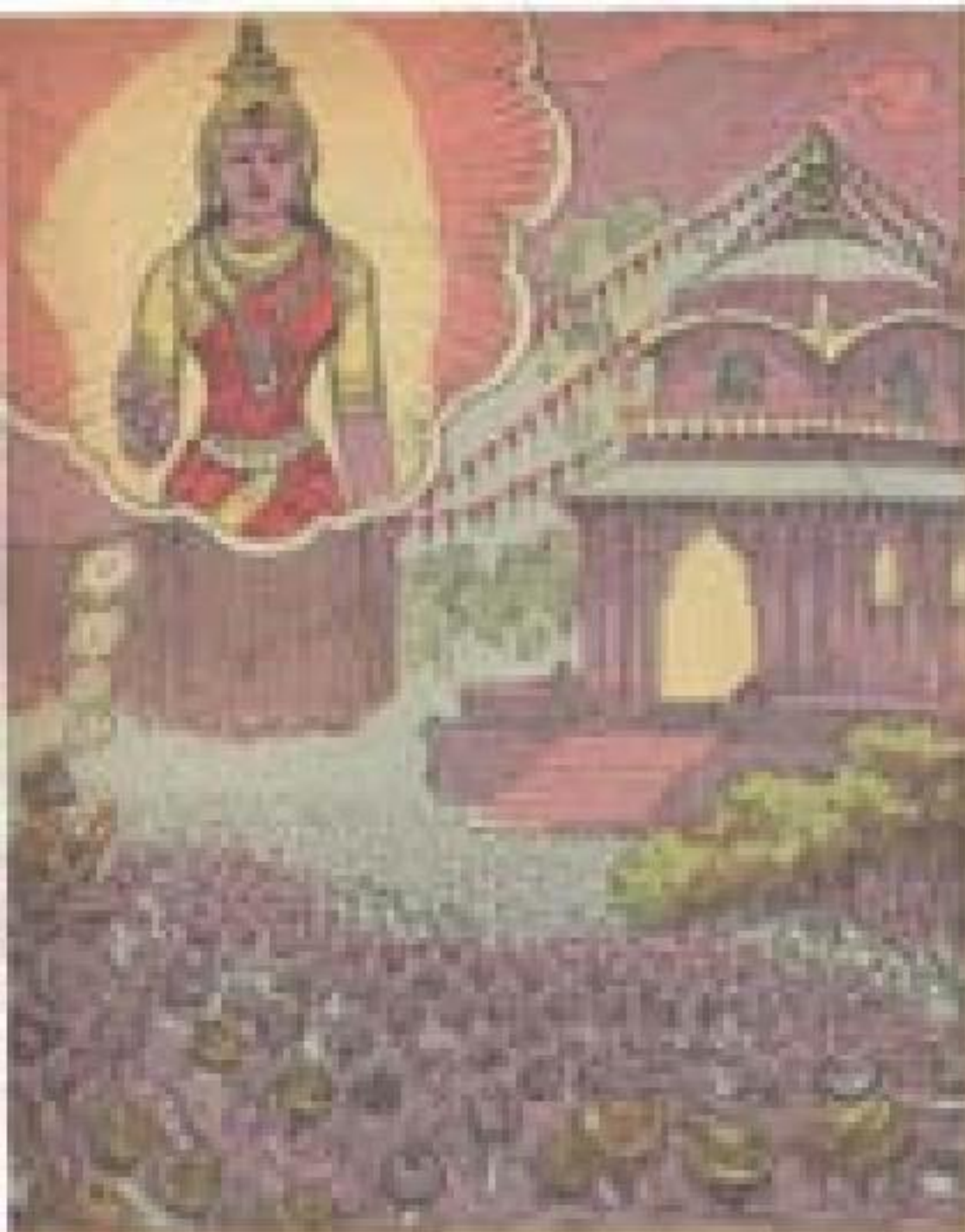
అప్పుడొక విద్యార్థి ముందుకు వచ్చి, "మేము వాడుకుంటున్న మామిడి పళ్ళెము యితడు రోజూ దొంగతనంగా తింటున్నాడు, స్వామి! అదిగి తినుకో

మని చెప్పాము; అయినా వినిలేదు. అలా చిచ్చు చిచ్చు దొంగతనాలు కూడా చేస్తూంటాడు," అన్నాడు.

కృష్ణచంద్రుడు దీని అయిన విద్యార్థి కని చూశాడు. వాడు తన పండుకుని పోయేవాడు చూస్తున్నాడు.

అయిన అక్కడి నుంచి వెనుదిరిగి గురూ, కష్టపరిశ్రమ తన పెంట కమ్మి వ్నాడు. అందరూ పచ్చి పాతకాలలో కూర్చున్న తరవాత, కృష్ణ చంద్రుడు ఇలా చెప్పిపోగాడు.

"ప్రకృతిలో అతి చందలమైనది నీరు. ఏమాత్రం నందు దొరికినా, అదేమిటంగా పయనించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. పతనం కూడా నీటి లాంటిది. మనమి మనమి ఏమాత్రం బలపొందమైనా, అది పతనం వైపుకే మొగ్గుతుంది. ఒకసారి ప్రారంభమైన పతనం, పర్యవశనానికి వారి

తీయడానికి ఎంతో సమయం పట్టదు. అందుకు ఉదాహరణగా, మీకు శ్యామలలు కనే కుర్రవాడి వృత్తాంతం చెబుతాను.

శ్యామలలు ద్వితీయాగా తెలివైనవారు. కాని, చెయి పావా పా అవిల్లు ఎందుకూ పనికిరానివారుగా తయారయ్యారు. తల్లి చిల్లయినా, తతర పెద్దలూ లేపి గచ్చే ధలు వాడి చెప్పినకు కంటకంగా పుండేవి. రదుపు చూసివేసి, ప్రిహకులతో కలిసి చెయి తయి నుళ్ళు తయిగుతుండేవారు. వెమ్మరిగా వాడికి చిల్లర బొంగితవాలు కూడా అలవాటయ్యై.

శ్యామలలు పుంకుచ్చు దేశపురాజు గచ్చి దేవరత్తుడు. అయిది చాలా ధన

వ్యయం చేసి ఒక దేవి అలయం కట్టించాడు. అలయం పొలరాతితో కట్టబడింది. దేవి ద్విగహిణి అనేక మంగారు అభరణాలు చేయించాడు. వాటి అద్భుతంలోకి విలువైనది, ఒక పవరత్నహారం. వానికి మధ్యలో ఒక అమూల్యమైన వజ్రం అమర్చబడింది. అది గోల్ల విలువ చెయ్యడమేకాక, అది పుచ్చిలోట చీకల కూడా కలుగుజాయచి చెప్పికొనేవారు.

ఆ దేవికి ప్రతి సంవత్సరం తమ్మిది రోజులపాటు, అతి వైభవంగా ఉత్సవాలు జరుగుతూండేవి. ఆ ఉత్సవాలకు దేశ విదేశాల నుంచి ప్రజలూ, ముఖ్యారి కారులూ, రాజులూ వచ్చేవారు. ఒకసారి అలా ఆ ఉత్సవాలకు వచ్చిన పరరాజు కాలవాడుడికి, దేవి ముదలో కాంతులు విరజిమ్ముతున్న పవరత్నహారం కంటబడి. మితిపోయినంత వినయించి, ఆ హారం లోని వజ్రం విలువ కూడా అతనికి తెలియవచ్చింది.

ఉత్సవాలు ముగియగానే, కాల వాడుడు తన దేశం తిరిగివెళ్ళాడు. గొద్ది రోజుల తరవాత, ఆ పొరాన్ని అవిహరించి తెమ్మని, తన ముఖ్య కారుల్లో ఒకణ్ణి పంపాడు. కాలవాడుడు అతని చూపిన బహుమితికి తొంగిపోయిన ఆ కారుడు, దేవి అలయానికి వచ్చి పూజారిన కలుసు

కున్నాడు. అప్పుడు వారును ఎరచూపిన
తనానికి పూజారి తొంగిపోయాడు.

అర్థయా కలిసి మున్నాటి రాత్రి పోరాన్ని
అపహరించడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.
వరిగ్గా అదే రాత్రి, శ్యామలయూ చాలా
పేపు పుహకులతో తిరిగి అంటికి వస్తూ,
దాహం తీర్చుకోవడానికి అలయం దగ్గర
వున్న కోవేటి దగ్గర అగాయ. ఆ పమ
యంలో, దూరంగా పూజారి, వారుయా
వస్తూ వాడికి కనిపించాడు. అంత అర్థ
రాత్రివేళ పూజారి అలయానికి ఎందుకు
వస్తున్నాడో, శ్యామలయికి అర్థం కాలేదు.

పూజారిని గురించి ఏదో అనుమానం
కలిగి, వాడు చప్పున అలయంలోకి వెళ్ళి
గర్భగుడి వక్కన చీకట్లో వచ్చాడు. కొద్ది

పేపు తర్వాత పూజారి ఒక్కడూ అక్కడికి
వచ్చి, గర్భగుడి తాళం తీసి తావలికి
వెళ్ళాడు.

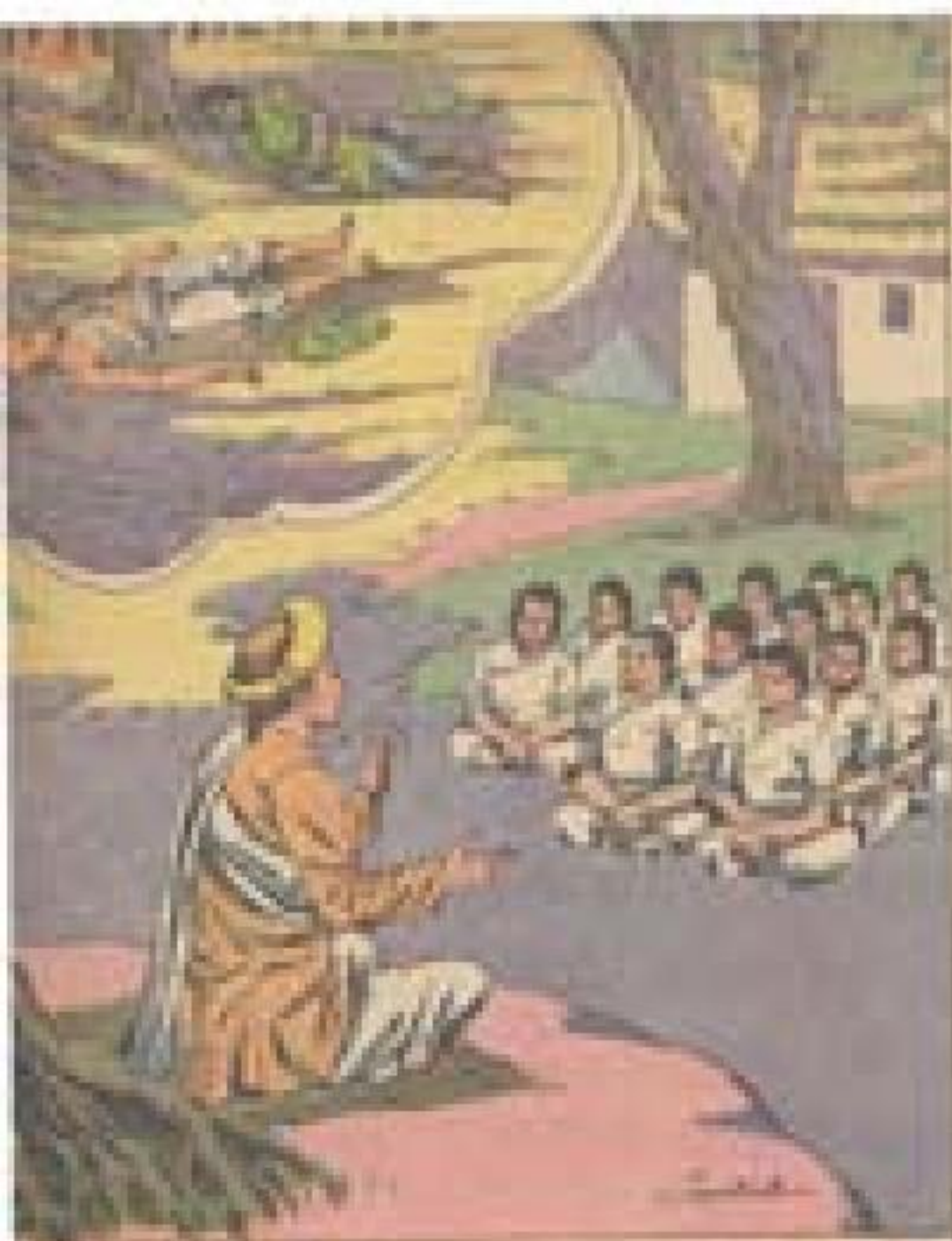
కొద్దిపేపు అని శ్యామలయూ కూడా గర్భ
గుడిలోకి వెళ్ళి, పూజారి ఎవరగా నిలబడి,
"ఎం చేస్తున్నావు, పూజారి?" అన్నాడు.

తాహించని యా నిలచుటవకు పూజారి
నిత్తరపోయాడు. భయంతో పలుకుతున్న
అతడి చేతుల్లోంచి పోదం కిందపడింది.

శ్యామలయూ పోదం తీస్తూ, "భయ
పడకు! పోదం అమ్మయ్యాలని చూస్తూ
న్నావా? నీ చెంట వచ్చిన అతనెవడు?"
అని అడిగాడు.

పూజారి నెమ్మదిగా తేరుకుని విచారాలు
చెప్పాడు. శ్యామలయూ పోరాన్ని పరీక్షగా

తూరి పొరిమేర వాటగానే, యిద్దరి మనసుల్లోనూ, ఆ పొరాన్ని పూర్తిగా తమ పొంతం చేసుకోవాలనే ఆలోచన కలిగింది. మర్నాటి మధ్యాహ్నానికి వాళ్ళిద్దరూ ఒక ఆడవి చేరుకుని, తాము వారిలో ప్రతం మించి అదిగి తెచ్చుకున్న భోజనాలు చేశారు. అయితే, ఒకరికి తెలియకుండా ఒకరు భోజనాల్లో విషం కలపడంవల్ల, యిద్దరూ మరణించారు." అని కథ పూర్తి చేశాడు కృష్ణదేవరాయలు.

తరువాత అయిదే శిష్యులతో, "శ్యామలయో, పూజారి యిద్దరూ మొదట్లో అంత ప్రమాదకారులైనప్పట్టులా కారు. అయితే, వారిలో అణుమాత్రంగా ప్రారంభమైన వితనం, రెండు రోజుల్లో సర్వనాశనానికి వారి తీసింది!" అన్నాడు.

శిష్యులంతా మౌనంగా అక్కడ నిలచి లేచారు. దొంగతనం చేసిన విచారాత్మకస్థితితో కృష్ణదేవరాయనికి నమస్కరిస్తూ, "నా వితనం, నా కర్మమైంది, స్వామీ! ఒక ఏన్నయూ యిటువంటి విషయాల చెయ్యను," అన్నాడు.

శిష్యులంతా పెళ్ళిపోయాక, కృష్ణదేవరాయలు వెనుదిరిగి నరికి, అయిదే భార్య కన్పిళ్ళు తీసుకుంటూ, "ఆ విచారాత్మక భాగువడివట్టి! కాని, పాపం శ్యామలయో, పూజారి దురదృష్టవంతులు," అన్నది.

యోస్తూ, "ఏవరో పరదేశానికి దీన్ని అప్పచెప్పి, కాస్త భనం పుచ్చుకునే బదులు—మనమే దీన్ని ఉపయోగించు కుంటే బావుంటుంది గదా!" అన్నాడు.

అందుకు పూజారి సంతోషంగా ఒప్పు కున్నాడు. వెంటనే ఇద్దరూ పొరం తీసుకుని, గర్భగుడికి జాగ్రత్తగా తాళం చేసి, విశృంఖలాగా అయిదికి వచ్చి, అక్కడ కాపలా కాస్తున్న వారుడి తలపై అలంగా మోచారు. వారు వేరమాల కూడా లేకుండా అక్కడే గుప్పిపూరిపోగానే, తాళపు చెవులు వాడి విక్రమ వితనమే, పూజారి, శ్యామలయో తూరి పొరిమేరకేసి వెగంగా అయిలుచేశారు.

శ్పష్టచంద్రుడు నవ్వి, " పూజారి చూడ దుష్టమంటుంటే కానీ, శ్యామలయే మాత్రం కాదు," అన్నాడు.

"అదేమిటి?" అన్నది భార్య అశ్రువృష్ట పాతూ.

"శ్యామలయే వెంటనే చనిపోలేదు. వార్షిక్యంలో విష్ణువయోగందల్ల ముందుగా పూజారి చనిపోయాడు. శ్యామలయే భావు బతుకుల మధ్య కొట్టుకుంటుండగా, ఆ యుద్ధంలో విధి, మహామంత్రవేత్త అయిన ఒక తర్వాక్కుడు అతల్లి రక్షించాడు. అతని కథ అంతా విని కూడా అతల్లి అనిహ్యంయోగంలా జ్ఞానవిజ్ఞపెట్టాడు," అన్నాడు శ్పష్టచంద్రుడు.

"ఒక రోజు తేడాలో శ్యామలయే రెండు భావులకు కారకుడయ్యాడు. ఆ పాపాలకు ఏదో కొంత ప్రాయశ్చిత్తం అరిగి పుంటి భర్మం అనిపించుకొనేది," అన్నది శ్పష్ట చంద్రుడి భార్య.

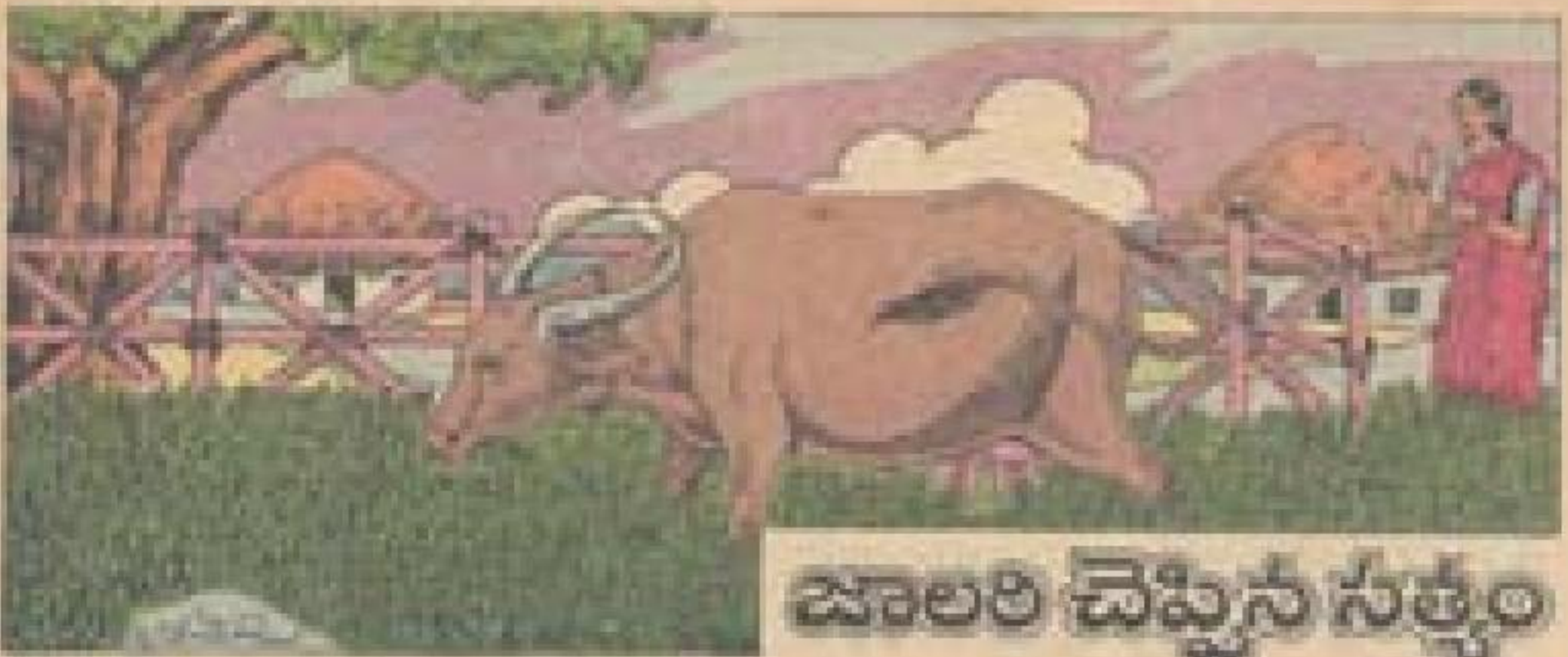
అందుకు శ్పష్టచంద్రుడు, " అలాంటి ప్రాయశ్చిత్తం అరగకపోలేదు. అయిన

శ్యామలయే కమ్మడిగా వ్యవహరిస్తూ, ఒక సంవత్సరంపాటు అతనికి గురుకులంలో నివాసార్థం కలిగించలేదు. శ్యామలయే గురుకులానికి భావులనున్న ఒక చీకటి కొంతగిరిలో సంవత్సరం కాలం గడప వలసి వచ్చింది. ఏమైతేనేం, వ్యతపాగా తెలివిమంతుడైన అతడు, ఆ మహాత్ముడి వద్ద జ్ఞానార్థం చేసి శ్పష్టచంద్రుడయ్యాడు," అన్నాడు.

"శ్యామలయే, మీరా?" అంటూ శ్పష్టచంద్రుడి భార్య నివ్వెరపోయి, "మరి, ఆ సవరత్న పాఠం విమయించి?" అని అడిగింది.

"అది వెంటనే రాజాగారికి చేర్చ బడింది. మీ గురువు కారణంగా నేను క్షికు గురికాలేదు. ఏదేలా అభోమతంగా వయదించే నీవు. తుర్జాభిముఖంగా క్షిరశిఖరాన్ని అందుకునేలా చేసి, ఆ మహాత్ముడు నాకు పునర్జన్మ ప్రసాదించాడు. అయిన కమ్మరికం అనించేదం, నా భాగ్యం!" అన్నాడు శ్పష్టచంద్రుడు.

జాబలి చెప్పిన సత్యం

గోపవచనంలో తిరువతమ్మ, తిరువతయ్య అనే పంపితులుండేవారు. తిరువతయ్య పెదవాడు. గ్రామంలోని రైతుల దగ్గర కూలిపనులు చేస్తూండేవాడు. తిరువతమ్మ మాత్రం వివసిపాటులకూ పోక, రోజంతా ఎవరితో ఒకరితో గిల్లికట్టాలు పెట్టుకునేది. అతడుల విషయాల్లో వివిగట్టుకుని కలగ జేసుకుని, తన నేటిరాతితో అంచరిని తల్లి పెగ్గొకొస్తూండేది. భార్య రోజుకి భయపడి, తిరువతయ్య అమె నేమి అసలేకపోయేవాడు.

ఒక రోజు తిరువతమ్మ గది, వక్కింటి రంగయ్య పెండుకుంటున్న కూలిపాదులు తప్పింది. తనకు వస్త్రం అరిగివా రంగయ్య, తిరువతమ్మ కాపాడ్డాలకు భయపడి రోడు మెవవలేదు. అయినా, ఒకసారి అమెకు బుద్ధి చెప్పాలనుకుని, కూలి పాదులు పెంచినదోట పిచ్చిమొక్కలు వాడాయు.

ఆ మొక్కలు నేవళంగా పెరుగు తూండవం చూసిన తిరువతమ్మ, అవి పిచ్చిమొక్కలని తెలియక, ఒక రాత్రి వేళ గది వెలుపువిచ్చి, రంగతనంగా వాటి మీదికి జేరింది. రంగయ్య ఈసారి దీర్చి, గది ఆ పిచ్చిమొక్కలు తిది, మర్నాటి పాయంకాదానికల్లా, కొంతపెచ్చి గురకలుపెట్టి, గిలగిలా తమ్ముకుని చచ్చిపోయింది.

రెండు పూటలా చక్కగా పొలిచే గది పోవడం చూసి, తిరువతమ్మ భర్తతో, "ఈ ఈళ్లో యిక మనం బతకలేం. మనం పోయిగా బతికిపోతున్నా మని. అందరికీ కడుపుదుంటు, అందుకే మన గదికు దిష్టిపెట్టో, మంత్రతంత్రాలు వ్రేయొగిందో చంపారు," అన్నది.

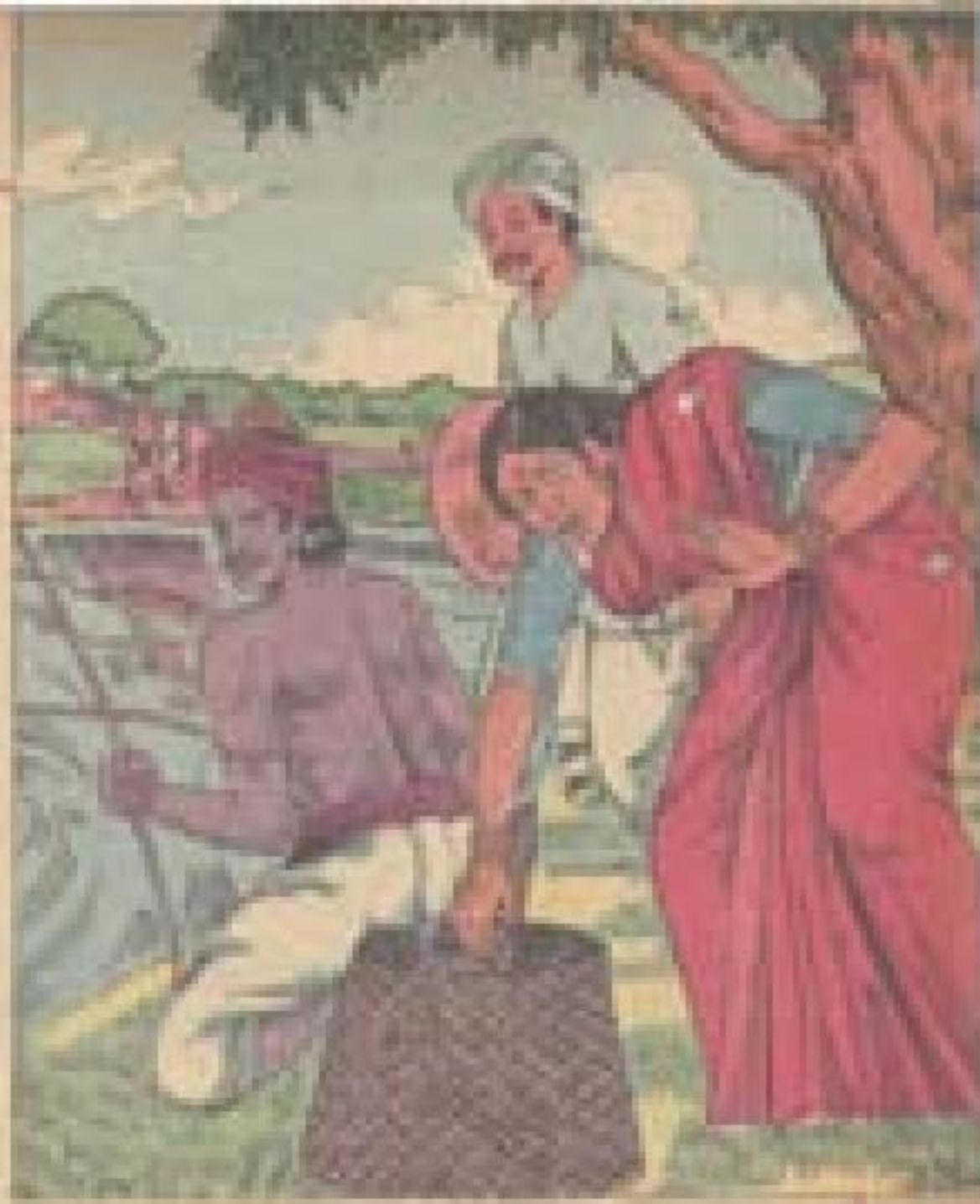
"వరే, అరిగిపోయిందేదో అరిగి పోయింది. మనం గొడవ చేపడందువల్లా

లా భేదమేముంటుంది," అన్నాడు తిరువేతమ్మ కాంతంగా.

ఆ మాటలకు తిరువేతమ్మ కాంతవేతక పోగా మరింత రెచ్చిపోయి, "అది తూరు కాదు, పల్లకాదు, పల్లకాదివానిం చేరొచ్చును. రేపుచయోనే బయలుదేరి, మా పుల్లంబరికి వెళదాం. అక్కడ నీకు కూలివని, దొరక్కపోయి," అన్నది.

భార్య మాటకు ఎదురు చెప్పలేని తిరువేతమ్మ, మార్చాది ఉదయావేళమెదు వెంటబట్టుకుని బయలుదేరాడు. వాళ్ళు తూరువాడుకుని ఉన్న చెరువు దగ్గరకు రాగానే, అక్కడ రెండు గాలాలతో చేపలు పేయతూ జాలరిజంగయ్య కనిపించాడు. ఆ పేయంలో ఆతను ఒక చేపను గాలం నుంచి లాగి బుట్టలో వేస్తున్నాడు.

తిరువేతమ్మ అది చూసి కళ్ళింకలేని, ముక్కువ వేలేమిటుని, "రెండు చేతులా దింపొయింబేదరుంటే, యదేగామాలు! ఎడవేక గాలం; పెడవేక గాలం. ఈ జంగయ్య చెరువుగట్టున కడుపులో యల్ల కదలకుండా కూర్చుని, చేపలను ఒడ్డుకు లాగుతూ, మిదిబోదవాళ్ళకు బోలెడు ధరకు అమ్ముతున్నాడు. జావెయి కూడా లేని, ఆ చేప భరీయి ఎంత వెలసాడో చూస్తాను," అంటూ బుట్టలో వెయ్యి పెట్టింది.

అయితే, ఆ బుట్టలో అప్పటికే చేపలతో పాటు కొన్ని ఎండ్రకాయలున్నవి. అందులో ఒకటి తిరువేతమ్మ వేయమి గిట్టలతో పట్టుకుని గట్టిగా వెక్కిరించి.

తిరువేతమ్మ భార్యకు జాళలేక, జంగయ్యను, "నీవేమిప్పు జాలరిదాచివి! ఎండ్రకాయల్ని, చేపల్ని ఒకే బుట్టలో వేస్తావా?" అంటూ తిట్లు ప్రారంభించింది.

జాలరిజంగయ్య, ఆమెను కోపించి తగ్గే వరకూ తిట్లుకోనిచ్చి, "అమ్మా, ఈ చేపలూ, ఎండ్రకాయలూ, యీ చెరువు దిక్కలోనే దొంగనై, అవి దిక్కలో కలిసి ఉన్నట్టే, బుట్టలో కూడా కలిపివున్నై. మిగతా చేపల్లా వేరు మూసుకుని వుంటే,

యూ బుట్టలోని చేపలు చెరువులోనే పెరి
వంగా వుండేవి. ఎవరికు అకపరి ప్రాణం
మిదిగి తెచ్చుకున్నది." అన్నాడు.

"ఏ చేపలసోద అంతటితో అవు! నా
వేరిని గిట్టలతో దిద్దించి, ఎండ్లకాయ!"
అన్నది తిరుపతమ్మ కనిగా.

అంగయ్య నవ్వి, "గిల్లితగువులు పెట్టా
కోవడం కొందరి నైజగుణం. ఎండ్లకాయ
కూడా వాళ్ళే తాండదే. అది పిళ్ళల్లో
వున్నా. అయితే వున్నా దాని గుణం
మారదు. అయినా, ఒక చిప్పిమాట!
మమ్మే బుట్టలో చెయ్యిపెట్టి దాన్ని రెచ్చ
గొట్టడం ఎందుకు?" అని అడిగాడు.

తిరుపతమ్మకు వుట్టపెరిగిన తురు
పిడిచిపెట్టాలని లేదు. అతడు తార్కతో,
"అంగయ్య చెప్పినది నిత్యం, మమ్మే గ్రహం
దావా? ఎండ్లకాయ తాగే బుద్ధి మార
వంతవరకూ, మనం గణపవరంలో వున్నా.
కామిడిరంలో వున్నా తోదిమనుషులు
మనని అపహ్లాండుకుంటూనే వుంటారు.
మమ్మే ఎండ్లకాయ తోరిక వెళ్ళుంటే,

అది గిట్టలతో ఏ వేలమీ పెట్టుకున్నది.
అవుదా?" అన్నాడు.

"కాక మరేమిటి? అంకా వేరివెప్పి
వడలందే." అన్నది తిరుపతమ్మ.

"అయితే, నే చెప్పిన కారణంగా ఏమీ,
జాలనిఅంగయ్య కాస్త గూతంగా చెప్పిన
దేమంటే — వేరు మంచిరైతే, తురు మంచి
దవుతుందని! ఈ తుళ్ళో బుట్టాల్సిందే.
ఏ గడవలూ లేకుండా బతకలేనివాళ్ళం,
మరొక కొత్త తుళ్ళో మాత్రం బతకగలమా?
మందరు, మన బుద్ధులు మారాలి.
ఏమంటావు?" అన్నాడు తిరుపతమ్మ.

తిరుపతమ్మ కొంచెం అగి, "ఏమిటేం
యిలేమిన్నది? ఏదీ, అంటే తిరిగి
పోదాం. ఎండ్లకాయ తన గుణం
మార్పుకోలేదేమోగాని, మంచివైచి వేరు
మార్పుకువి, పలుగురితోమో మంచిగా
వుండగలదు. ఆ నంగతి వారం తిరుకుం
దానే, మమ్మే గ్రహిస్తావు." అన్నది.

తార్కలో వచ్చిన మార్పు చూచి,
తిరుపతమ్మ ఎంతో ఆనందించాడు.

కంచుకోట

14

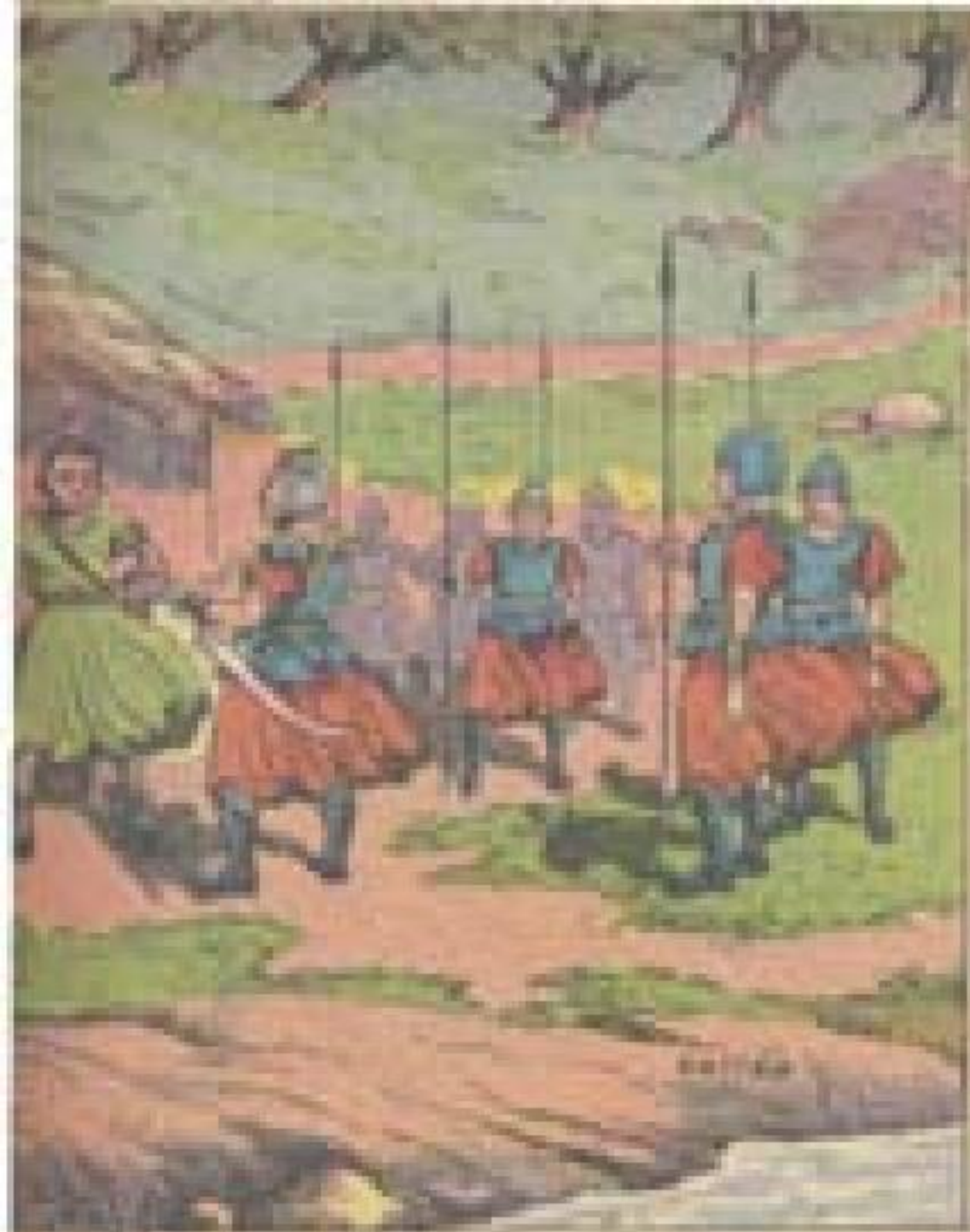
[చంద్రవర్మ కొంత దిగిపోయి ఒక పూరిగిరిని దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఒక ముదిరి వాడు ఉన్నాడని, ముదిరి చంద్రవర్మను రాజభటులుగా అనుమతించి, తరవాత నిజం తెలుసుకుని, తన దగ్గర కంచుకోటకు వెళ్ళి వెళ్ళాన్ని తెలిపి వలస వస్తుంది అనిచే చెప్పాడు. అంతలో రాజభటులు వెళ్ళారు. ముదిరివాడు హిహియారు. తరవాత—]

చంద్రవర్మ గుడి పెలోంచి బయటికి రావటం చూస్తూనే, రాజభటులు నివ్వర పోయారు. వాళ్ళు ముదిరివాణ్ణి ఏడుగురు. అంత గలాదికి అతడు తమ చేతిలో చిక్కిపోయాడని, బాణ్ణి రాజు దగ్గరకు పెడరెక్కలు పిలిచి కట్టి రాళ్ళు పోతే, తమకు అయిన గొప్ప బహుమానం యిస్తాడని వాళ్ళు అశించారు. కాని, అక్కడ చంద్రవర్మ కనిపించేదని, నీదూ, కత్తి యాడుబంట్ అతడు కనిబరి

“చంద్రవర్మ? ముదిరివాడెక్కడ?” అంటూ భటుల వాయకుడు కత్తి యాని కళ్ళెర్రచేస్తూ అతని పిలిచి వెళ్ళారు.

“మీరు అనే ముదిరివాడెవరో వాడు తెలియదు. పోతే, నేనెవరో మీకు చెప్పి ముందు, మీరెవరో వాడు తెలియాలి.” అబ్బాడు చంద్రవర్మ కత్తి యాస్తూ.

చంద్రవర్మ నిర్భయంగా చిలబడిన నీదూ, కత్తి యాడుబంట్ అతడు కనిబరి

చివ్వి ఒకటూ యాస్తూనే, భటుల వాయుకురు ఒ క్షణకాలం పెళ్ళిమొదయాయు. అది అదమిగా. తిరుకువి చంద్రవర్మ. "మీ రవరో. ఏ రాజా పేరుకులో వాకు తక్షణం తెలియవరదారి. వచ్చి యిట్టా ముద్ద పాతమాళ్ళి ప్రయత్నం చేయదలిస్తే. అది తప్పుక మీ వాకదానికి దారి తీస్తుంది. వాకు వెదక తక్షణగా గుడిపె గోత అయ్యి వున్నది. ఆ వైపు నుంచి వచ్చు మీరెవరూ ఎదుర్కోలేరు. కనుక, వాలో మీరు ఒక్క రొక్కరుగానే పోరాడవలసి వుంటుంది. అయ్యో, కత్తిరెట్టు కాదుకోంది!" అంటూ చంద్రవర్మ కత్తిరి పైకెత్తి ఒక అడుగు ముందుకు వెళును.

చంద్రవర్మ చెప్పినదంతా యథార్థమని ఒక్క త్పదకాలంలో భటుల వాయుకురు గ్రహించాయు. అతల్లి యిట్టా ముళ్ళి ప్రయత్నం వృథా. అలా కాక ముళ్ళామిళి యుద్ధానికి తలపడితే తమలో ఒక్కొక్కరినే అతయ యమిపురికి పంపిగలయి. అతది వారకం యాస్తే. అదితేవది యాదుదీదా కదిచిస్తున్నాయు.

"అయ్యా, తమరివరో మహాయోధుల్లా వున్నాయు. అలాది మీరూ, తోది యోధుడ నైది వాకూ అదేవదివరంగా ఈ కంపాం ఎందుకు? నేను రాజాజ్ఞపించి ఒకావెక ముచిలివాదికోవించి ఈ అతవివంశా గారిస్తున్నాయు. పోకాత్తుగా మీరు తటస్థ వున్నాయు. అదిగింటేలో అదిగింది: యిచ్చయి ఎవరి మార్గాన వాళ్ళం పోదాం," అన్నాయు భటుల వాయుకురు రాజీమార్గంగా.

తన ఎత్తుగడ పొరివించుకు చంద్ర వర్మ లోలోపల చాలా సంకోషించాయు. కాది, అయిదికి ఎక్కడలేది కరుకుదవం కవలయస్తూ. "మీ రాజివయ?" అది అదిగాయి.

"మీ రాజివరో మీకు తెలియదా? మీరు ఏ రాజ్యపు పార్టుల్లో వున్నారో, ఆ రాజ్యపు పొరుకుడి పేరు తెలియదనేకుం అక్కరగంగా వున్నది!" అన్నాయు భటుల వాయుకురు.

చంద్రవర్మ ఆ మాటలకు నవ్వి,
 "రాజ్యం, వారి పరిపాలనా గుర్తిం
 పటం వేవేదానో మరిచిపోయాను. మా
 గురువు మరణించే ముందు చెప్పి ఒక
 రాజును చూడవలసిందిగా అజ్ఞాపించాడు.
 ఆ రాజు పేరు శివసింహుడు. అయినా
 కలుసుకునేందుకు వెను భరతఖండం
 ఆ దివరి మంచి యీ దివరకూ, యీ
 దివరి మంచి ఆ దివరకూ తిరుగు
 తున్నాను. ఆ సందర్భంలో నే నిక్కడ
 మీకంట బతకటం అరిగింది. అకే మీ వారివే
 మీరు వెళ్ళవచ్చు!" అంటూ గిరుక్కునే
 వెనుదిరగజోయాడు.

చంద్రవర్మ మాటలు వింటూనే రాజు
 భటులూ, వారి వాయకులూ అక్కర్లే
 చకితులయ్యారు. గుడిసెలోకి వెళ్ళబోతు
 న్నిట్లు వణించిన చంద్రవర్మను, భటుల
 వాయకులు వారిస్తూ, "అయ్యా! మీ రవరో
 అపూర్వ పురుషుల్లా ఉన్నారు! గురువు
 గారు ఏ రాజునైతే కలుసుకోమన్నారో—
 ఆ రాజు శివసింహుడే, యీ ప్రాంతాలకు
 పరిపాలకుడు," అన్నారు.

చంద్రవర్మ ఎక్కడలేని అక్కర్లేం
 కవలరుస్తూ, "తమ్ముణ్ణి, తమ్ముణ్ణి! అహ,
 ఎంత జాబాబికి నా ప్రయాణ ఫలించింది.
 గురువాజ్ఞ వెరవేరదని తయరైతాను.
 వదండి, వదండి! తక్షణం శివసింహు

మరారాజులందరి దర్శనం చేసుకో
 వాలి!" అన్నాడు భటులను వెగిర
 పరుస్తూ.

భటుల వాయకుడు తన అనుచరుల
 కేసి ఒమారు చూసి, తరవాత అనుమా
 నంగా చంద్రవర్మ కేసి చూస్తూ, "అయ్యా,
 మీ గురువుగారు మిమ్మల్ని, మా రాజుగారి
 దర్శనం చేయమని ఎందుకు చెప్పారు?"
 అని అడిగాడు.

"అది పరమ రహస్యం; దేవరహస్యం
 కచ్చి కూడా విగూఢమైంది," అంటూ
 చంద్రవర్మ అకాశం కేసి తల ఎత్తి,
 "అహ, కందుకోదా! నా గుర్తుకు
 చిక్కావునదా?" అన్నాడు దిగ్భరగా.

“కందుకోట” అన్న మాట వింటూనే భటుల నాయకుడు తుళ్ళిపడి, “అయ్యా, మీరూ కందుకోట పంగతి ఎలా తెలుసు?” అని అడిగాడు.

“అ కందుకోట గురించి నాకూ, నా గురువుకు మాత్రమే తెలుసు. కాని, నువ్వై ప్రశ్నించిన తీరు చూస్తూంటే, ఏకాదాన్ని గురించి కొద్దో గొప్పో తెలిసవట్టు కనబడుతున్నది. ఎంత! అశ్రుర్యం!!” అంటూ చంద్రవర్మ విస్తుపోయాడు.

“అందులో అశ్రుర్యం ఏం ఉన్నది! ఆ కందుకోటను గురించినది ఒకాదొక రహస్యం తెలుసుకునేందుకే, మేమి అవధిలో ఒక జిత్తులమారి మునలిచాది

కోపం గలిస్తేద్దాం,” అన్నాడు భటుల నాయకుడు.

చంద్రవర్మ చచ్చిన తన కుడి అరచేతి కేసి ఒక క్షణకాలం కళ్ళార్యకుండా చూసి, “అర యిచ్చేడు అంతా తెలిసింది! ఆ మునలిచాది దగ్గర కందుకోటకు వెళ్ళి మార్గాన్ని చూపించే పటం ఉన్నదని మీ రాజా అనుమానిస్తున్నాడు. ఆ మునలిచాది కొడుకు దేవలుడవే బాట్ల కారాగారంలో బంధించాడు. అవునా? మీ రాజింత అమాయకుడు!” అన్నాడు.

భటుల నాయకుడు చంద్రవర్మ చేతి కేసి పరీక్షగా చూసి, “అయ్యా, మీరు వర్తమానా ఉన్నాడు! మీ అరచేతిలో యా వివరాలన్నీ కనబడటం అశ్రుర్యంగా ఉన్నది,” అన్నాడు.

“ఎవరి శాశ్వర్యం? నీకా, నాకా?” అంటూ చంద్రవర్మ భటుల నాయకుడి కేసి చూసి, “మీరు తక్షణం యిక్కణ్ణించి కదిలి, ఆ రాళ్ళగుట్ట వెనక ఉన్న పల్లంలో నా కోపం వేచివుండండి. నేను కొద్ది క్షణాల్లో అక్కడికి వస్తాను. తరవాత అందరం కలిసి మీ రాజా దగ్గరకు పోదాం. తెలిసిందా?” అన్నాడు అట్లా విస్తున్నట్లు.

చంద్రవర్మ దగ్గర ఏదో అపూర్వ శక్తి ఉన్నదని ప్రమాదపడిన భటుల నాయకుడు,

“చిత్తం, చిత్తం!” అంటూ తన అమె
దరులతో గుట్ట వెనుక వున్న ప్రదేశానికి
వెళ్ళిపోయాడు.

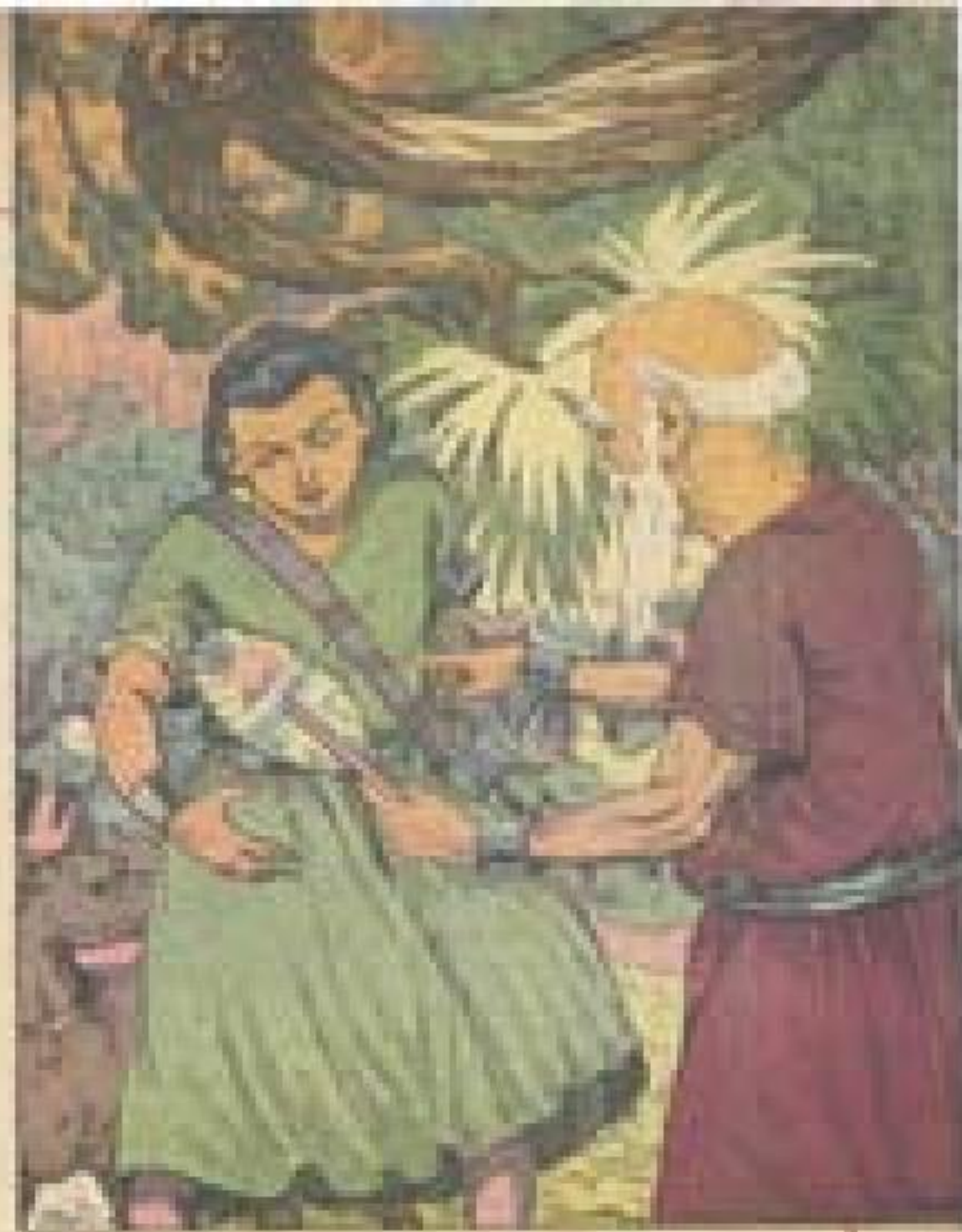
దాట్లు గుట్ట వెనుక కదవడమంటా
టాగానే చంద్రవర్మ బయలుదేరి అల్లంత
దూరంలో వున్న చెట్లల్లోకిపోయా. “అంటా
మాల్లాదాడు! దేవలునికి ప్రమాదం లేదు.
ఎక్కడున్నావు జాంబవంతా?” అంటూ
కేక పెట్టాడు.

ఆ కేక వింటూనే ముసలిదాడు చెట్ల
లోంచి బయటికి వచ్చి, చంద్రవర్మకు
వమివిస్తూ, “జాంబవంతుడవను?” అని
అడిగాడు.

“నువ్వే జాంబవంతుడివి! ముసలి
దాడా, అని కేక పెయ్యటం జాప్యంకదని
అలా పిలిచాడు. నేను శివసంహాని దగ్గరకు
వెళుతున్నాను. నీ కొడుకు దేవలుణ్ణి చెర
నుంచి విడిచిందటమే గాక, నీకు శంకు
కోటలో రెండు ధవరామల్లో జాగం కూడా
యిప్పిస్తాను. అక్కడికి వెళ్ళి మార్లాన్ని
తెలిపి పటం ఎక్కడ?” అన్నాయ
చంద్రవర్మ.

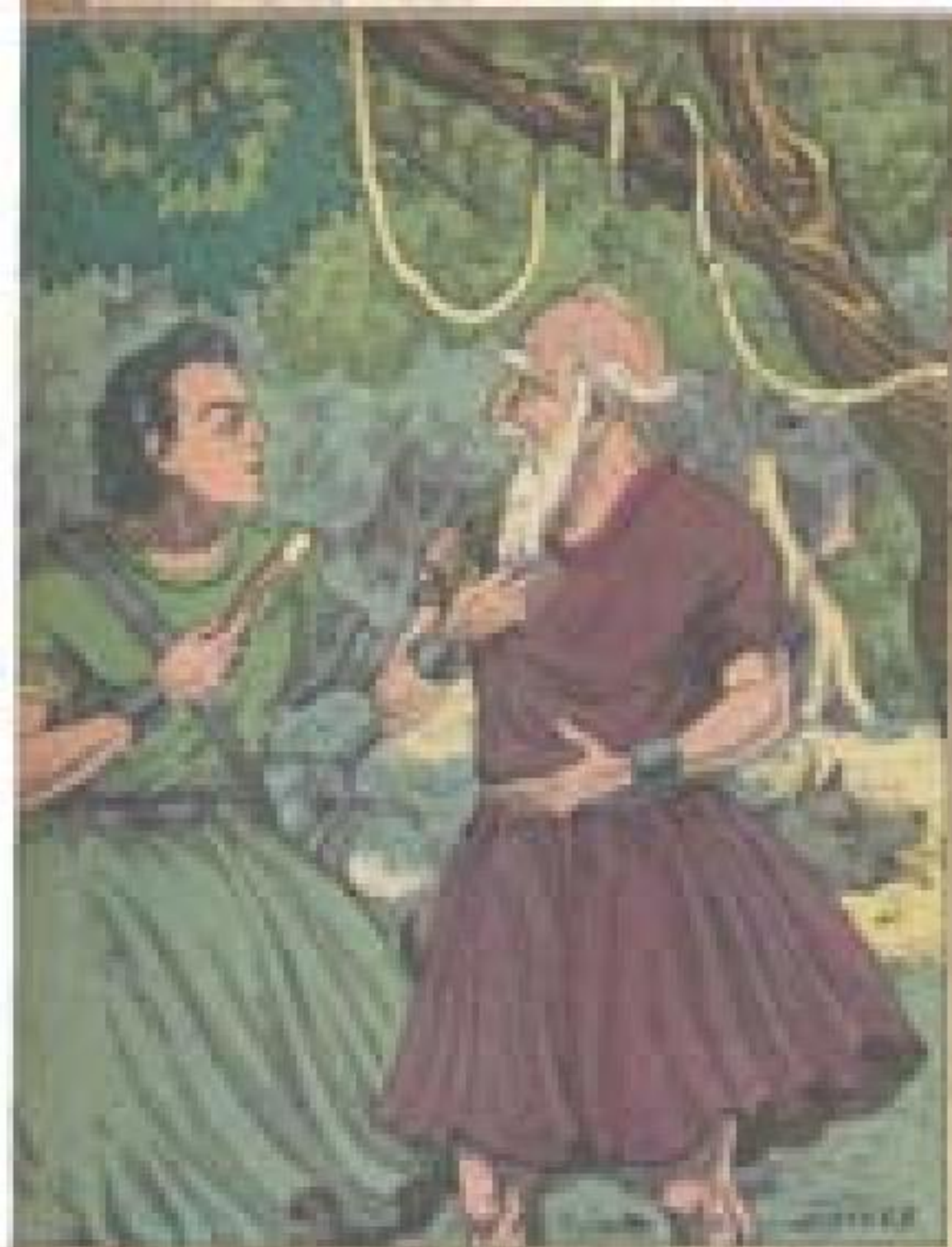
“నీ మాటలు నమ్మవచ్చునా?”
అన్నాయ ముసలిదాడు చంద్రవర్మ కేసి
అనుమానంగా చూస్తూ.

“నమ్మక మధ్య చేయగలిగిందేమిటి?
నమ్మితే నీకూ, నీ కొడుకూ కేమం

కలుగుతుంది. వేదమరి నమ్మడ తిరంలో
శంకుకోట వున్నదని తెలిసిం తదవత
అక్కడికి చేరటం ఒక పనుద్యకాయ.
నమ్మడ తిరం వెంట వెళితే ఎవ్వరో
ఒకప్పుడు అక్కడికి చేరకపోను. పోతే,
నీ దగ్గర వున్న పటం చూసినందువల్ల,
అక్కడికి వెళ్ళేందుకు దగ్గర మార్గం గాని,
మిలదమార్గం గాని కదవతవచ్చునని
అశవయతున్నాను.” అన్నాయ చంద్రవర్మ.

చంద్రవర్మ యలా అవేదరికి ముసలి
దాడు కిక్కురుమనకుంటా తన చుట్టూలో
దాదివున్న ఒక పెద్ద కాళవిత్రపు కవితి
బయటికి తీసి, దాన్ని విసవకత్రలా
గుండ్రంగా విప్పతూ చంద్రవర్మతో,

“ఇదుగో, కందుకోటకు వెళ్ళి మార్లాన్ని తెలిపే పటం!” అన్నాడు.

చంద్రవర్మ ఆ పటాన్ని ఎంతో శ్రద్ధగా పరిశీలించి చూశాడు. అందులో కొండలూ, అడవులూ, నదులూ, ఎడారులూ స్పష్టంగా చిత్రించబడి వున్నవి. సముద్రం చిత్రించబడిన చోటకు అడుగుంచి ఎత్తయిన గోడలతో ఒక కోట కనిపించుకున్నది. ఆ కోట గోడల మీదుగా కనిపిస్తున్న పెద్ద భవనాలను దొంగలబీదేదో కమ్ముకుని వున్నది.

చంద్రవర్మ తనలో రోజిత్తిన భయాం భవనాలను తోక్కినట్లుగా, “ఈ అడవులూ, నదులూ, ఎడారులూ వారి

మానవమాత్రుల దెవల్లైవా అక్కడికి వెరటం దొ ధ్యమేదా?” అని తనను కామ ప్రశ్నించుకున్నాడు.

“ఈ కందుకోటను మా పూర్వుల్లో ఒకరు చూశారు. వేమి ముసలివాణ్ణాయోమో కాది, లేకపోతే వేమి ఒంటరిగానే అక్కడికి వెళ్ళివుంటున్నాడో,” అన్నాడు ముసలివాడు.

ముసలివాడి మాటలకు చంద్రవర్మ నవ్వి, “సరే, యా పటం వా కిచ్చేయ్యా. వెనే వ్యయంగా యా కందుకోటను వెతుక్కుంటూ వెళితాను. నీ కొడుకు దేవలుణ్ణి కూడా వెంట తీసుకుపోతాను. చువ్వు ఆ గుడిపెలో కీమంగా వుండే పచ్చుమే, దుద్రపురం రాత్రినీ కవచింహం తో అచ్చి పంగతులూ మోల్లూది, వేమో, నీ కుమారుడూ తిరిగి వచ్చేవరకూ, నీకు అచ్చి పదితులూ పదిగా వుండే పిచ్చాటా చేస్తాను,” అన్నాడు.

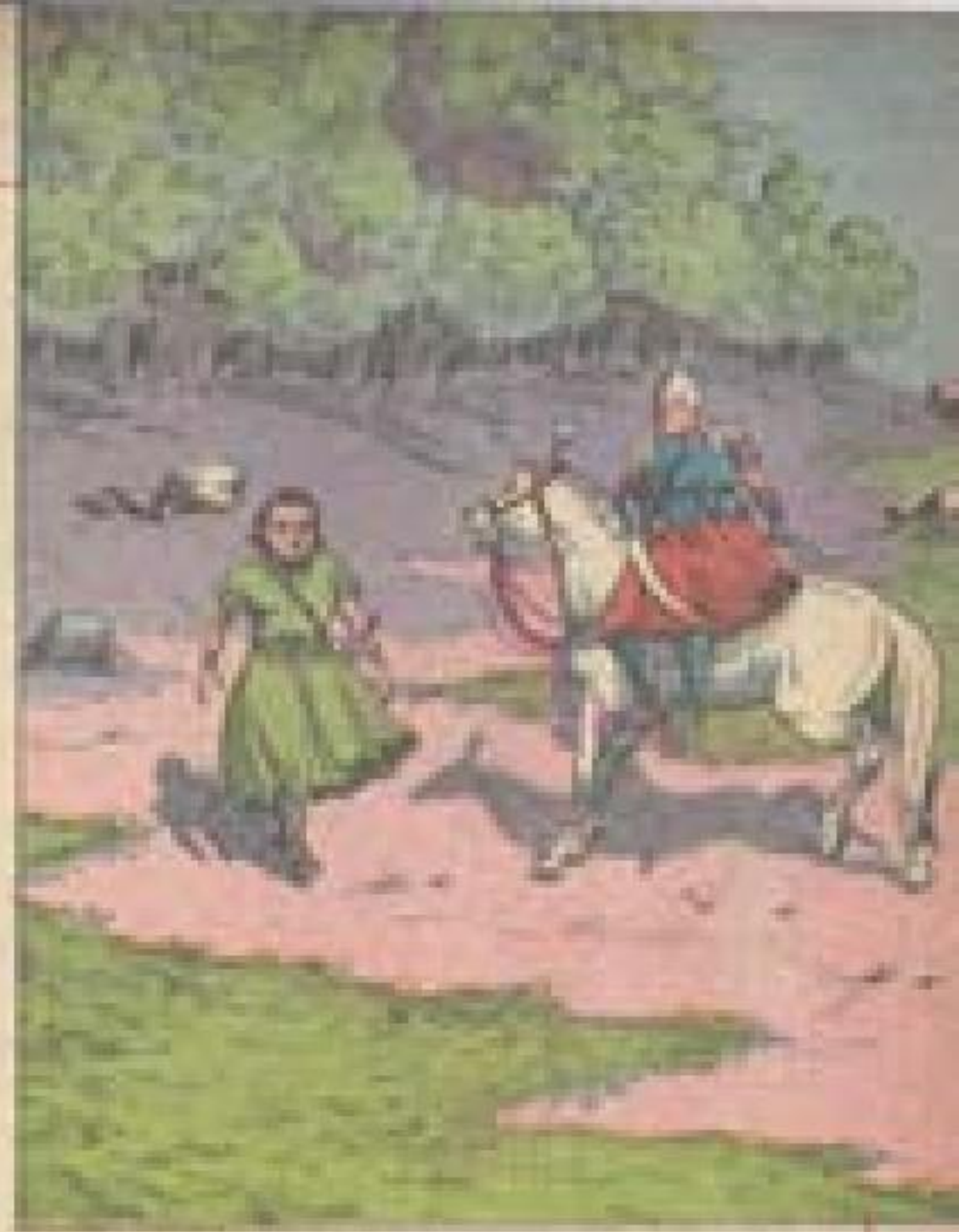
ముసలివాడు అయిష్టంగా తన చేతిలోని పటాన్ని చంద్రవర్మకు యిస్తూ, “అందులో మోసం ఏమీ లేదుగదా? ముసలివాణ్ణి మోసగించటం మహాపాపం!” అన్నాడు.

“దిమ్మా, నీ కొడుకునూ వేమి మోస గించను. కాకా కవచింహంణ్ణి కూడా... అతడు పన్నాళ్లపర్తి అయితే వేమి మోస గించబోవటం లేదు. అలా కాక...”

చంద్రవర్మ మాట ముగించేసమయే అతనికి పెద్దగా స్మరం వణిలించిన త్వరితవేగమిది. అతడు చెట్టులోంచి గుట్ట కేసి తొంగి చూశాడు. రాజభటుల వాయుకుడు తన గుర్రాన్ని గుట్ట మీదుగా ఎక్కింది. గుడిపె కేసి వస్తున్నాడు. అది చూస్తూనే చంద్రవర్మ, మువలిరాజితో, "నేను రాజభటుల్ని వెంటపెట్టుకుని రుద్రపురం వెళ్ళి రాజును కలుసుకుంటాను. సువ్యక్త ప్రస్తుతానికి నీ గుడిపెలో వుండవచ్చు. నేను త్వరలోనే నీ కోడల కలుసు చేస్తాను. అప్పుడు సువ్యక్త వగరానికి వచ్చి, అక్కడ పోయిగా జీవించవచ్చు." అంటూ భటుల వాయుకుడికి ఎదురువెళ్ళాడు.

చంద్రవర్మ తనను నమ్మిపిస్తుండటం చూసి భటుల వాయుకుడు గుర్రాన్ని దిగుతూ, "అయ్యా, తమరు ఎంతకూ రాకపోయేవరకీ, నేనే బయలుదేరి వస్తున్నాను. ఈ స్మరం తమకోసమే! మీరు వగరానికి వస్తున్నట్లు రాజుగారికి వార్త పంపాను," అన్నాడు.

"నేను కొన్ని కత్తులను అవాహించేసేందుకు అడవిలోకి వెళ్ళాను. మీ రాజును గురించి వాటిలో ఏ ఒకటి ఒక్క మంచి మాట చెప్పకపోవటం వాడు అక్బర్యంగా వున్నది. మీ రాజు అంత దుష్టుడా?" అని అడిగాడు చంద్రవర్మ.

"అయ్యా, రాజు దుష్టుడే మరిచిపోలే అతని పేదకుల కలా తెలుస్తుంది? ఆ వెంగళి వ్రేలులకూ, పొరుగు రాజులకూ తెలియాలి. మాకు కావలసినదల్లా భక్తాల్ని పదిగా ముట్టకుం! అది ముట్టచెప్పినవాడు మంచి రాజు. ముట్టచెప్పనివాడు చెత్త రాజు!" అన్నాడు భటులవాయుకుడు.

ఆ మాటలతో చంద్రవర్మకు తన కవచంపోయి దగ్గర ఎంతో మెలకువతో మెలగవలసి వుంటుందని అర్థమై పోయింది. కందుకోటను చేరాలంటే తనకు కొంత బలగం కావాలి. అది కవచంపోయి లాంటి రాజువల్లనే తనకు లభ్యమవుతుంది. ఒంటరిగా కందుకోటను

చేరాలని చూడటం అత్యపాత్యతోచనీయం. మార్గంలో అనేక మార్ ప్రమాదాలు తుల్యమయ్యాయి. ఎదుర్కొనవలసి వుంటుంది గానీ. అక్కడికి వెళ్ళేందుకు ఎవరూ ప్రయత్నించటం లేదని చంద్రవర్మ గ్రహించాడు. పోతే, కనపించాడని తనను గురించినిజం చెప్పకొనటం మహా ప్రమాదం కావచ్చు. రాజభటులను నమ్మించినట్టే, అతనిని తను గొప్ప మాంత్రికుడు గల వాడని నమ్మించాలి!

“అయ్యా, ఇక మీరేం చేగరానికి బయలుదేరరామా?” అంటూ భటుల వాయిదాడులు గుర్తొచ్చి చంద్రవర్మ చక్కకు అదిలించాడు. చంద్రవర్మ కళ్ళెం అందుకుని గుర్రం మీద ఎక్కి కూచున్నాడు.

కొంత దూరం అడవిలోనూ, కొంత దూరం కొంత కనుమలవెంటా ప్రయాణించి చంద్రవర్మ, రాజభటులూ రెండు గంటల తరవాత దుశ్రపురం చేరారు. చేగర ద్వారాలూ, ఏనులూ తోరణాలతో అలంకరించబడి వున్నవి. రాజమార్గానికి

యరువైపులా సోలువులుగా నగరవాసులు నిలబడి వున్నారు. రాజభటులతో కలిసి, చంద్రవర్మ రాజమార్గం మీదికి వచ్చేసరికి ప్రజల్లో నుంచి కరళాళ ర్వమూ, మహా మాంత్రికుడికి ధై! అన్న శబదా వినిపించినై.

అ జీతీలు వెంటాడే చంద్రవర్మ తనమకవదిపోయాడు. తను మహామాంత్రికుడా? అని చాలా వింతగా వున్నదే అనుకున్నాడతడు. అంతలో అతనికి భటుల వాయిదాడులు చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చినై. తను అదేతనిని పరీక్షగా చూసుకుని, ముసలివాణ్ణి గురించి, కందుకొటకు వెళ్ళే మార్గాన్ని తెలిపే విధాన్ని గురించి అన్న మాటలు, భటుల వాయిదాడుల అద్భుతంగా కనిపించి వుంటవి. అ కారణంగా అతడు రాజుకు తను గొప్ప మాంత్రికుడని వాస్తవంపివ్వాలాడు. తనను యలాంటి మర్కాడంతో, ముఖస్త్రీలతో లోబరుకునేందుకు రాజు ఈ అబద్ధాలన్నీ ఏర్పాటు చేశాడు!

—(అంశపుంచి)

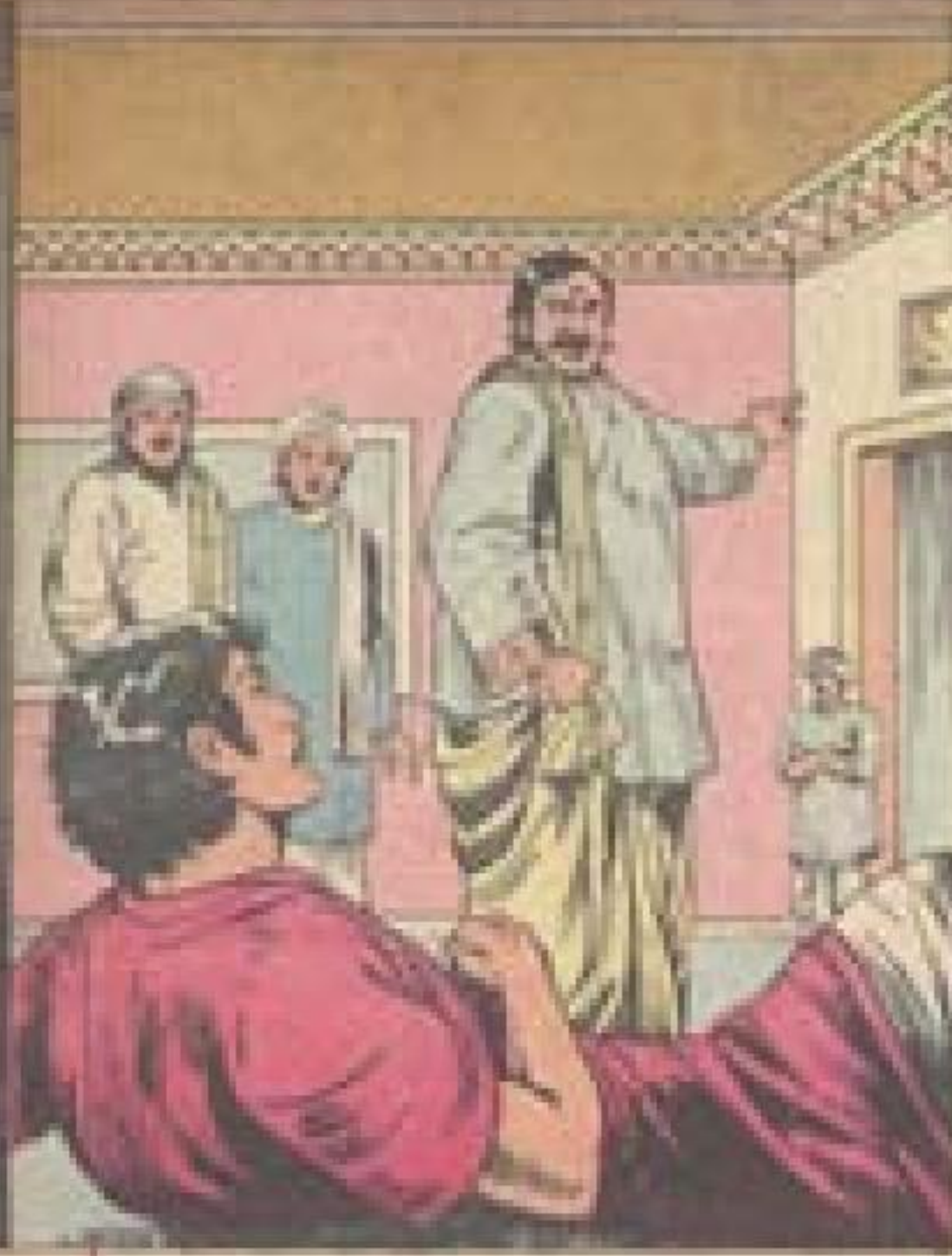

ఫలించే కలలు

వేట్టావడలది విశ్రమార్కుడు వెట్టా వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, వెట్టాపై నుంచి శివాన్ని దించి భుజాపి వేసుకుని, ఎప్పుడలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి వడవిపోగాడు. అప్పుడు శివంలోది బోలెడు, “రాజా, ఈ అర్ధరాత్రివేళ నువ్వు వరుకున్న శ్రమ చూస్తూంటే, విజంగా నువ్వు అదిపొయ్యోరుదివన్న నమ్మకం కలుగు తున్నది. కాని, కొన్ని మనశాఙ్గాలు సాధించడానికి కూడత్వం కన్న వివేకం, విదక్షిణాజ్ఞానం అవసరం అవుతుంది. అవి లేనప్పుడు సాధించినది గంగపాలు కాగలదు. అందుకు విశ్వాది కథే నుంచి సాక్ష్యం. నీకు శ్రమకరియకుండా వుండేందుకు, అతని కథ చెబుతాను, విను,” అంటూ యలా చెప్పిపోగాడు :

పొటరీపుతంలో అయినందు తనే ధనికవర్తకుడుండేదాడు. అయిన అంట

బేనాల కథలు

వికాఖ వేసి చూరపు అందు వెళయి
చికిరి వెదిన కారణంగా, మిలే దారి లేక
రోజులు గడుపుతున్నాడు.

వికాఖయి చూచుకొనడాడు, మంచి
అందగాడు. కాలం కలిసి రాకపోవడం
వల్ల, అయినందున పేవకుడిలా అతని
మీదనే వచ్చిన తన చురచ్చుస్తోంది
నిందించుకుంటూ, అతనిపై చూ
లోలోపల కుమిలిపోతుండేవాడు.

అతని భాగస్వామి ఎప్పుడూ, తాను అయి
నందునంతటి భవనంతుడు ఏదా కాగలవా
అన్న విషయం మీదే ఉండేది. అందుచేత
అతడు తిరిగిపోవేలే గొప్పగా తీరేందు
కుంటూ చిగిరిపోయి కనేవాడు.

ఒకనాటి సుర్యోదయ వేళ వికాఖయి
అందో తిరిగి తూర్పున కుదిరిపోయి పడు
తున్నాడు. ఆ సమయంలో అతని కొక
కల వచ్చింది. అందులో అతడు, అయి
నందున తన్ను తాను గొప్ప భవనంతుడై
వస్తూ, అన్నిసార్లు తాగిపోతున్న వికారి
అయిన అయినందున తనకు పేవకుడై
వస్తూ కలగని, ఆ సమయంలో, "ఒరే, అయి
నందా! ఎక్కడ చచ్చావురా? అంటూ,"
అంటూ పైకి గర్జిగా నీక వేళాడు.

వికాఖయి చురచ్చుస్తోనేకాదు, ఆ సమ
యంలో అయినందుకు నిమిషంలో
వున్నాడు. అయిన, అతని చూటలు విని
మండిపడి, నిద్రలేచి, నాలుగుతప్పి వీధి
లోకి వెళ్ళిపోయి.

అది చూసి అయినందున అందుకని,
దానదానీలా వికాఖయి గేదెచేస్తూ వచ్చి
పోగాడు. ఆ అవమానం భరించలేక
అతడు పొలరీపుత్రాన్ని పదిలి, ఒక
అరణ్యమార్గం వల్ల నడచిపోగాడు.

వికాఖయి అరణ్యంలో కొంత దూరం
వెళ్ళాక, ఒకచోట తిరిగిపోతూ ఉన్న ముని
ఒకడు కనిపించాడు. అతడు మునికి
పొట్టొంగవడి, అలాగే ఉండిపోయాడు.

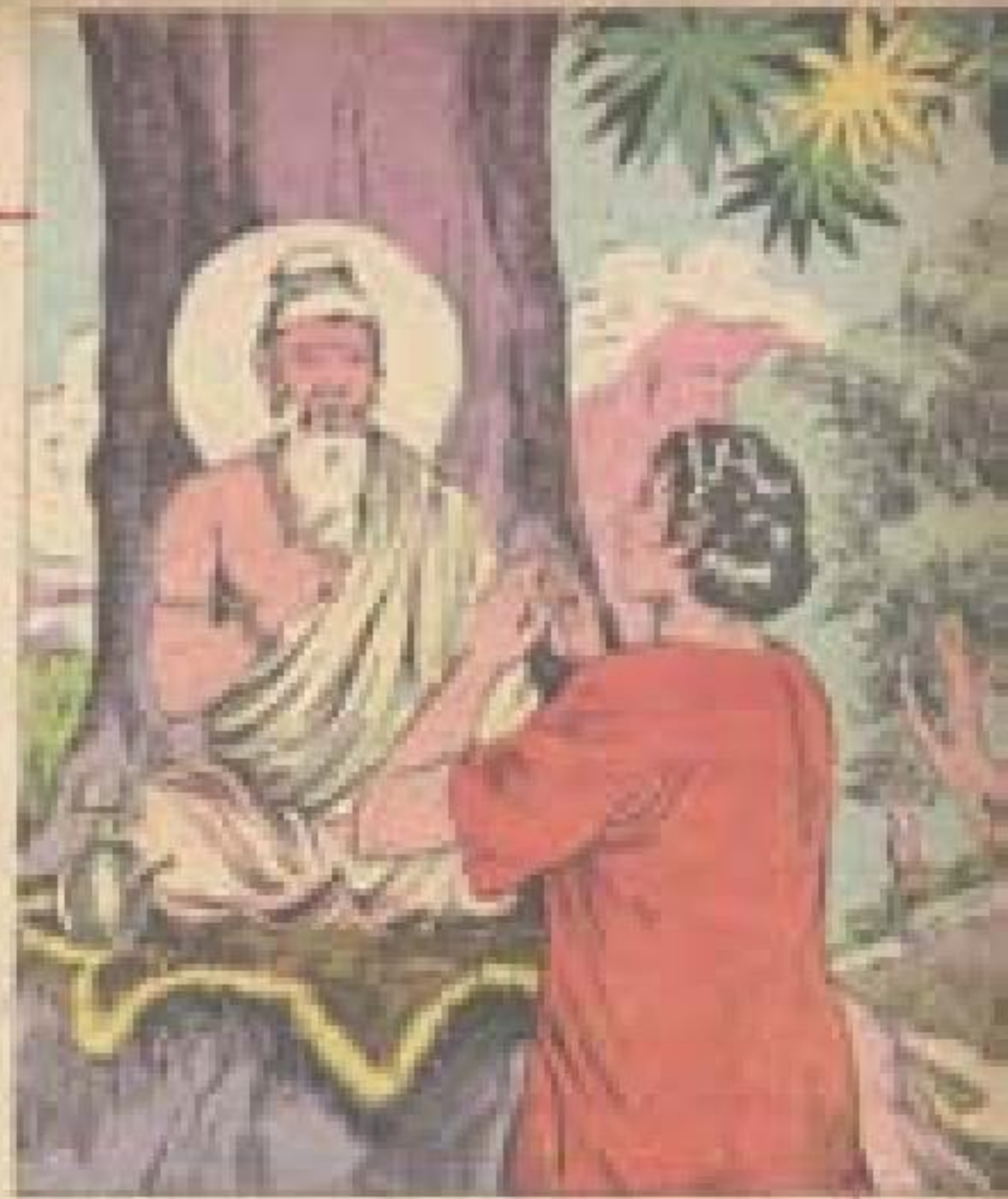
ముని కళ్ళు తెరిచి వికాఖయి చూసి,
"నాయనా, నా పంపి కావలసిందేమైనా
ఉన్నదా?" అని అడిగాడు.

విశాఖుడు, మునిగి జరిగినదంతా చెప్పి,
 "మహాత్మా! నాకు ఆ జయవంతుడు
 దాదాపు అనేకమైన వరం అనుగ్రహిం
 తుంది." అని కోరాడు.

ముని ఒకసారి తన చివ్వుచ్చునీతో,
 జయవంతుడి పూర్వావేశాన్ని చూసి
 తెలుసుకుని, విశాఖుడితో, "ఆ జయ
 వంతుడు శ్రమించి తన శక్తియుక్తులచేల్చి,
 అంత ప్రతిభవల్లగాడు. ముచ్చె వా శ్రమా
 లేకుండానే, అతడంతటి ప్రతిభవది
 కావాలని కలలు కంటున్నావు. ఏదా
 వేమయినా కలలు కావడం ఎంత
 విపాకమో, కలలో కనిపించిన ప్రతిదీ
 విజయం కాకపోవడం కూడా అంత విపాకం.
 ఈనాటి నుంచి ముచ్చె వ్యక్తితో పైకి
 వచ్చేందుకు ప్రయత్నించు." అన్నాడు.

ముని చెప్పిన హితవు విని విశాఖుడు
 నిరసవచిపోయాడు, "మహాత్మా! తమకు
 చెప్పినదాంట్లో కొత్తదనం ఏమీ లేదు;
 అందరూ చెప్పినే. తమకేమైనా మహిమ
 లుంటే, వేమీ కదే కలలు విజయమేమీ
 అనుగ్రహించుంది." అన్నాడు.

ముని మందహాసం చేసి, "అది నాకా
 ద్వల్పవిషయం. నీకు వచ్చిన కల విజయం
 కావాలనుకుంటూ, నా మంత్రం ఆరు
 పాళ్లు మనసులో జపించు. ముచ్చె కలలో
 చూసినదంతా విజయమవుతుంది." అని

విశాఖుడి చెవిలో ఏదో మంత్రాన్ని
 ఉపదేశించాడు.

విశాఖుడు వెంటనే వెళ్ళుకోతూం
 దగా, ముని అతడితో, "రాయనా, ఒక
 వంగతి చెప్పుమరిచాను. ఈ మంత్రం
 మూడు పాళ్ల కన్న నీకు ఉపయోగపడదు.
 అందుచేత ముచ్చె కలలతో దీన్ని ఉపయో
 గించుకుని, ఏకేగాక నీయగునికి ప్రయో
 జనం కలిగిస్తుంది చూడుకో." అన్నాడు.

విశాఖుడు పొటలోపుత్రం తిరిగి వచ్చే
 వరకీ రాత్రి అయింది. అతడు ఒక పత్రం
 అయిదు మీద వేయకుని, ముని చెప్పిన
 మంత్రం గురించి అలోచించసాగాడు.
 కొద్దిసేపటిలో అతనికి నిద్రవచ్చింది.

అ ప్రిదలో ఒక కల ! జయనందుడు అతన్ని కమీషన్ కోరడమేగాక, అందరి తిరిగి వచ్చి, తన కుమార్తె మారిందిని వివాహ మాతవలసించిగా కోరాడు.

వికాఖుడు అరిక్కివేయకూ ప్రిదలేది. తనకు వచ్చిన కల గురించి అలోచించ సాగాడు. అలాంటి కలలు కనడం అతనికి కొత్త ఏమీ కాదు. అయినా, ముత్తవల వచ్చి పరిశీలించడానికి, యంతకన్న మంచి అవకాశం ఏమొంటుంది ?

అలా అనుకుని వికాఖుడు మనస్సులో ముత్తాన్ని అరుసార్లు జపించి, ప్రిదమత్తు యంతా పదలనందున తిరిగి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అయితే, కొద్దిసేపటి కల్లా, దావున ఏదో అరికడి కావడంతో,

అతడు లేచి కూర్చున్నాడు. అతని అక్కర్లం అంతా యంతా కాదు. ఎదురుగా జయనందుడు తన పరివారంతోపాటు, మేళతాళవాద్యగాళ్ళతోవిలలది వున్నాడు.

వికాఖుడు యంతా తన అక్కర్లం నుంచి తేమకునే లోపల జయనందుడు, అతడితో, "లామూ, జరిగింది మరిది పోయి, అందరి తిరిగిరా ! అంతకు కొద్ది కాలముంటే తులదేవత నాకు కలలో ప్రకటమై, ముత్త ఏక్కడ వున్నదీ చెప్పింది. అంతేకాక, వెంటనేపోయి పకల మర్యాదలతో తీసుకువచ్చి, అల్లుడుగా చేసుకోమని అజ్ఞాపించింది." అన్నాడు.

వికాఖుడు రాసంటూ కాస్త బిట్టుచేసి, జయనందుడు ఎంతో ప్రాభవపర్యం,

అతడి వెంట వెళ్ళాడు. వారం తరక్కుండానే జయనందుడు తన కుమార్తెను విశాఖుడి కిచ్చి, వైభవంగా వివాహం జరిపించాడు.

అయితే, విశాఖుడికి మామగారింట అనుకోని కొన్ని అబ్బుందులు ఎదురవసాగాయి. అతడు తన వంచన పీవకుడుగా ఒకప్పుడు నితనిని వాడన్న యులకన భావాన్ని, అతడి జానమయలులు మరిచిపోలేకపోతున్నాడు. దానివారీలు కూడా పొరాత్తుగా అతడికి పట్టిన అవ్వప్థం యాని అమాయవతసాగారు.

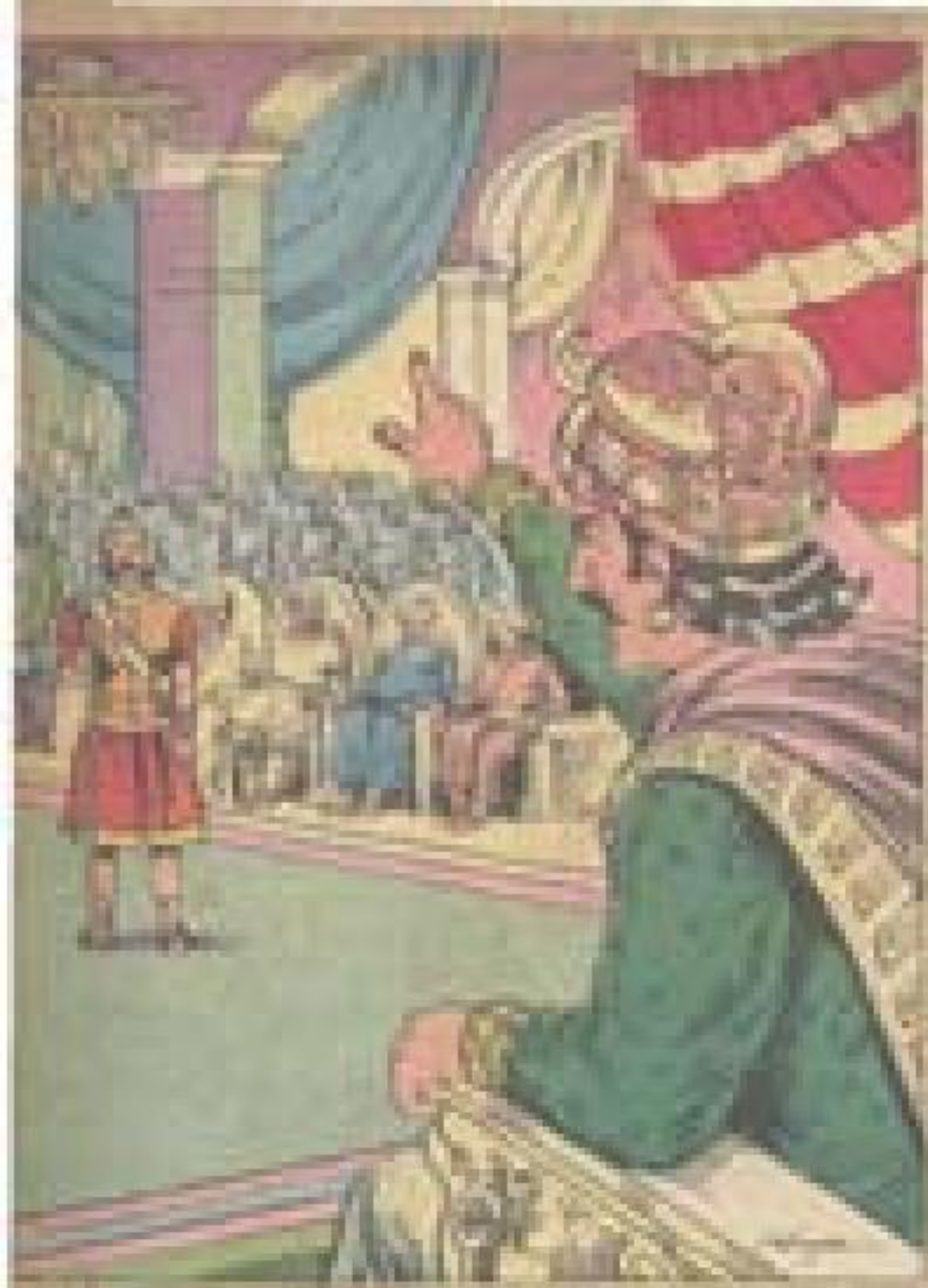
అదంతా గమనిస్తూన్న జయనందుడు, ఒకవారు విశాఖుడితో, "నేలుగురూ ముచ్చె, నా అల్లండినుకోవడం కన్న,

నేను నీ మామగారినని చెప్పికోవడం, నాకు మరింత వంతు విశాఖ ముచ్చెతుంది. నీకు కావలసినంత ధనమిస్తాను. సొంతాని ఏదైనా మరిచి వ్యాపారం ప్రారంభించి, త్వరలో నన్ను మించినవాడివికా," అన్నాడు.

జయకు విశాఖుడు ఒప్పుకున్నాడు. జయనందుడు అతడు వ్యాపారం చేసుకోవడానికి అవసరం అయిన విచ్చాట్లన్నీ చేయించాడు.

ఒకవారు విశాఖుడు, భార్య మాలినితో, "మామగారికి, నేను అయిన్ని మించిన ధనవంతుడు కావాలని వున్నది. అ కోర్కె, వెరవేతడానికి ఏమి చేయాలో, నాకు తెలుసు!" అన్నాడు.

అప్పుడు విశాఖుడు భార్యకు, ముని తనకు ఉపదేశించిన మంత్రం గురించి చెప్పాడు. అమె యదేదో కట్టుకథ అనుకున్నది. విశాఖుడు అరుసార్లు మనస్సులో దుంకాల్ని జపించి, తన కల వలనంకావలసి కోరుకున్నాడు.

మూడు వెలలు తీరకుండానే అతడి వ్యాపారం విలసలావలవల్లై, పొలరీ పుత్రంలో కోట్లకు వడగలేస్తాడు. అతడి భార్యకు యదంతా విద్రుతంగా కనిపించింది.

అయితే, విశాఖుడు యంత త్వరగా కోటిశ్వరుడు కావడం కోర్ని చిక్కులకు కారణం అయింది. వ్యాపారంలో అతడి ప్రత్యర్థులు—విశాఖుడు కత్తివరుకులు అమ్ముకున్నాడని, దొంగదొంగలు రాసి, రాజుకు వ్యాయంబద్ధంగా చెల్లించవలసిన వడ్డీలు ఎగవేస్తున్నాడని, వడంకులు లేవదీశారు.

ఈ విడంకులు శ్రమంగా రాజు చెప్పి పడినై. అయిన విశాఖుడు వడ్డీలు ఎగవేసి అశ్రమంగా దవార్దన చేశాడన్న అభియోగం తెచ్చాడు. కామ నిర్ణయించిన మొత్తాన్ని పది రోజుల్లో చెల్లించకపోతే, కరాగారానికి విధిస్తానని కబురు పలిపాడు.

విశాఖుడు యలాంటి చిక్కు పరిస్థితుల్లో పుండగానే, అయిన మూడు జయ

మాలిని, "మీరు అంతటివారు కావడం కన్ను. కావలసిందేమిన్నది." అన్నది.

ఆ రాత్రి విశాఖుడికి, తన వ్యాపారం మూడు పుష్పలూ, అడు కాయల్లా విస్తరించి, మూడు వెలలు గడిచేలోగా, తమ పొలరీపుత్రంలో పున్న గొప్ప ధనికుల్లో ఒకరైపట్టు కల వచ్చింది.

విశాఖుడు పరమానందం చెంది, ఆ వెంగతి భార్యకు చెప్పాడు. అమె విరుత్పాంగా, "కలలు కంటూ కూర్చుంటే జరిగేదేమి పుండదు. మా వాన్ను వ్యాపారంలో అంత దవార్దన చేయడానికి పద్ధ శ్రమ గురించి పొలరీపుత్రంలో కథలుగా చెప్పికుంటాడు." అన్నది.

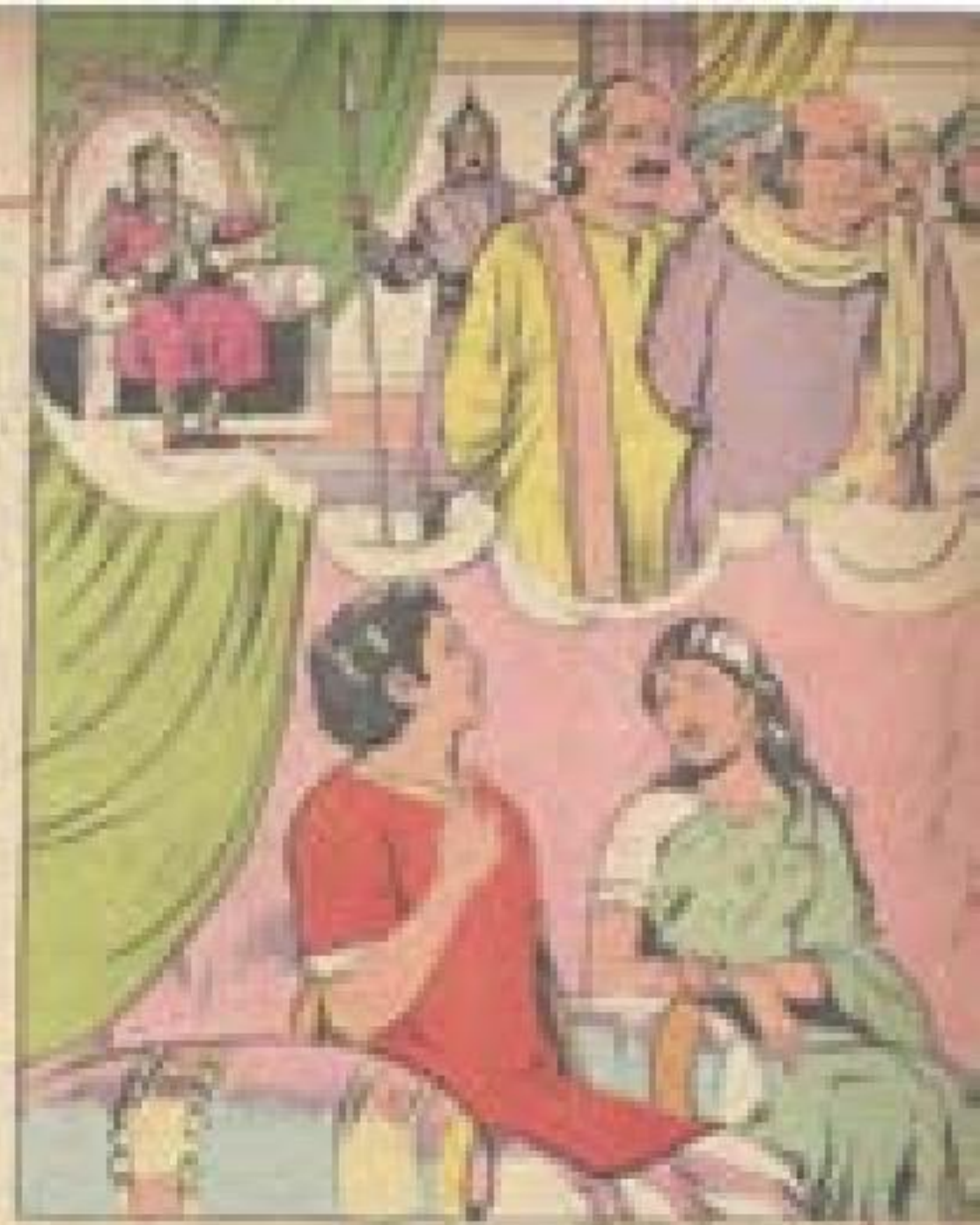
నందుకు మీరణించారు. అతడి కిచ్చుకు
వరి అయిన నలుపొలిచ్చేవాళ్ళు లేకుండా
పోయారు.

రాజా యిచ్చిన గదుల్ని పూర్తికావస్తూ
వ్వుది. ఏం చేయాలో తోచక కలత
పడుతున్న వికాకుడికి, ఒక రాత్రి నిద్రలో
తాను ఆ దేశానికి రాజైనట్టూ, ప్రత్యర్థులైన
వ్యాపారులను కఠినంగా శిక్షించినట్టూ
కల వచ్చింది.

ఈ కల గురించి అతడు భార్యకు
చెప్పాడు. ఆమె నంతో పవడిపోతూ,
"అంత మంచి కల, ఈ పనులుంలో
రావడం మన అచ్చునీం! మీరు దేశానికి
రాజైతే, యిచ్చుకు వచ్చిన కఠినసేమన్న
లచ్చి పరిష్కారమైపోగలదు. కల విజయం
కావాలని వెంటనే మంత్రోచ్చారణ
చేయండి!" అంటూ తొందరపెట్టింది.

కాని వికాకుడు ఏదో పంశయ్యగర్భ
లైనవాడిలా ముఖం పెట్టి, "నేను వెంటనే
అరణ్యానికి వెళ్ళి, మునివర్షనం చేసుకో
వాలి," అంటూ అప్పటికప్పుడే బయలు
దేరాడు.

వికాకుడు మునిని దర్శించి, యా మధ్య
కాలంలో జగినడంలా చెప్పి, "మహర్షా!
దయచేసి నాకిచ్చిన అపూర్వమైన పరాన్ని
అవదంపించింది. మంత్రం నిరుపయోగ
మయ్యేట్టా చేయండి," అని కోరాడు.

ముని విక్రమంగా చెప్పి, "ఏకింత
త్వరలో జ్ఞానోదయమవుతుందని అనుకో
లేదు. మధ్యకోరివల్సి పరాన్ని అవదంపిం
చిందాను. వెళ్ళరా!" అని వికాకుణ్ణు
దీపించాడు.

వికాకుడు అందరికీ తిరిగి వచ్చి, అప్తి
పొత్తులన్నీ తగవమ్మి రాజాకు వస్తు
చెల్లించాడు. తరవాత భార్యతో దేశంలోని
ఒక చిన్న పట్టణం చేరి, అక్కడ
వ్యాపారం ప్రారంభించి, వచ్చే స్వల్ప
లాభాలతోనే తృప్తిపడుతూ, ఏ పనువ్వలూ
లేకుండా ముఖంగా వీధించాడు.

దేశాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా,
వికాకుడు మంత్రం జపించితే, దేశానికి

గజయ్యవాడుకదా, ఆ అవకాశాన్ని బాడ వియ్యుకోవడం, బుద్ధిహిన్మైనదివదికదా? రాజయ్యవంటి, తన మీద వదంతులు లేవదీసిన రాళ్ళను పాతమాడ్చడమే కాక, తిరిగి ఎలాంటి విషయ విషయస్థలలో చిక్కుకోకుండా పోయిగా జీవించే పరిస్థితులు ఏర్పడేవి. అయినా, అతడలా చేయలేదు. కారణం ఏమిటి? అందుకు సమాధానం తెలిసే కూడా చెప్పకపోయావే, ఏ తల పగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

రానికి విశ్రమాడ్చుకు, "దేశాభయం అకాపాతకుడేతప్ప, బుద్ధిహిన్మయ మూత్రం కాదు. కప్పికలలు విజయం కానప్పటికన్నా, అవి విజయం దివ్వలే ముందులు వివేచిత పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. ఈ వాస్తవం తెలిసేందుకే ముది. దేశాభయం వరం యాచ్యునీళ్ళు బాపించవచ్చు. ఏ అర్హతకూ లేని దేశాభయం, వరం పోయంతో భవవంతుడి కుమార్తెను వివాహం అడగరిగాడు. అయితే అందు వల్ల, బంధు, దానిజయం వివేగింపుకు

గురి అయ్యాడు. అలాగే బ్యాపారంలో విమూతం అనుభవం లేకపోయినా, వర ప్రధానంలో కోరికలయడం, తోటి బ్యాపారుల ఉర్జకు లోడుగాపటమేగాక, రాజవంశవకు భయవివవలసి వచ్చింది. ఈ అనుభవాల తర్వాత అతనికి అర్థమైంది జేమంటే — ముది యాచ్యునీ వరం కలలమే ఫలింపజేసుకోవడానికి తప్పి, ఆ తరవాత రాబోయే పరిణామాలను ఎదుర్కుచి విరిచేందుకు పనికరాదని, అది గ్రహించడం వల్లనే, రాజ్యపొందానుభవం లేని తను రాజయితే, తనపై కత్తికల్లిన తోటి బ్యాపారులను కత్తిరింగా క్షించవచ్చు నేమోగాని, ఆ పైని ప్రజల సమస్యలను పరిష్కరించడంలో, వారికి రక్షణ కల్పించడంలో విఫలం కాకతప్పదని, అవన్నీ అలోచించే దేశాభయం, ముదిని వరం ఉపసంహరించమని కోరాడు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మోసభంగం కలగగానే, దేశాభయ కవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెల్లెళ్ళాడు. —(కల్పితం)

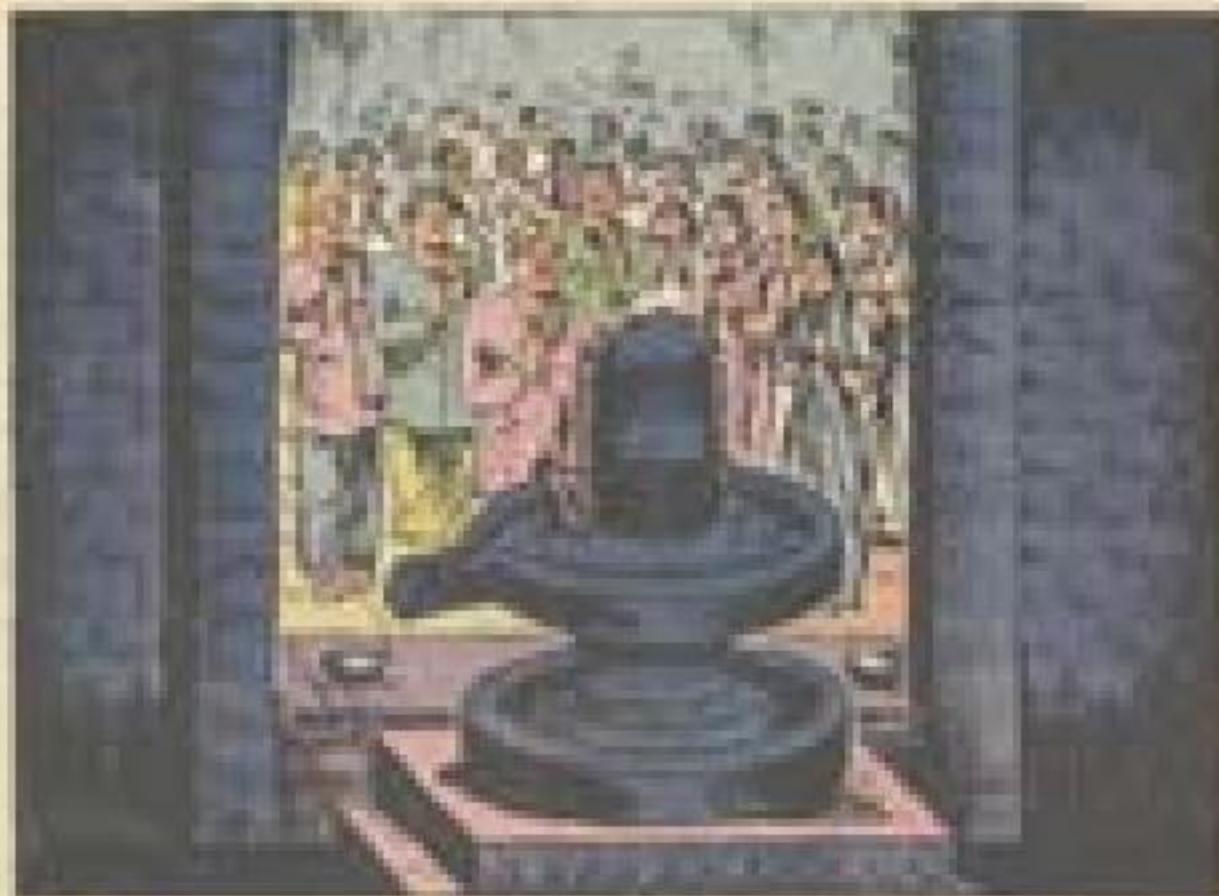

2005 **2006** **2007** **2008** **2009** **2010** **2011** **2012** **2013** **2014** **2015** **2016** **2017** **2018** **2019** **2020** **2021** **2022** **2023** **2024** **2025** **2026** **2027** **2028** **2029** **2030** **2031** **2032** **2033** **2034** **2035** **2036** **2037** **2038** **2039** **2040** **2041** **2042** **2043** **2044** **2045** **2046** **2047** **2048** **2049** **2050** **2051** **2052** **2053** **2054** **2055** **2056** **2057** **2058** **2059** **2060** **2061** **2062** **2063** **2064** **2065** **2066** **2067** **2068** **2069** **2070** **2071** **2072** **2073** **2074** **2075** **2076** **2077** **2078** **2079** **2080** **2081** **2082** **2083** **2084** **2085** **2086** **2087** **2088** **2089** **2090** **2091** **2092** **2093** **2094** **2095** **2096** **2097** **2098** **2099** **2100** **2101** **2102** **2103** **2104** **2105** **2106** **2107** **2108** **2109** **2110** **2111** **2112** **2113** **2114** **2115** **2116** **2117** **2118** **2119** **2120** **2121** **2122** **2123** **2124** **2125** **2126** **2127** **2128** **2129** **2130** **2131** **2132** **2133** **2134** **2135** **2136** **2137** **2138** **2139** **2140** **2141** **2142** **2143** **2144** **2145** **2146** **2147** **2148** **2149** **2150** **2151** **2152** **2153** **2154** **2155** **2156** **2157** **2158** **2159** **2160** **2161** **2162** **2163** **2164** **2165** **2166** **2167** **2168** **2169** **2170** **2171** **2172** **2173** **2174** **2175** **2176** **2177** **2178** **2179** **2180** **2181** **2182** **2183** **2184** **2185** **2186** **2187** **2188** **2189** **2190** **2191** **2192** **2193** **2194** **2195** **2196** **2197** **2198** **2199** **2200** **2201** **2202** **2203** **2204** **2205** **2206** **2207** **2208** **2209** **2210** **2211** **2212** **2213** **2214** **2215** **2216** **2217** **2218** **2219** **2220** **2221** **2222** **2223** **2224** **2225** **2226** **2227** **2228** **2229** **2230** **2231** **2232** **2233** **2234** **2235** **2236** **2237** **2238** **2239** **2240** **2241** **2242** **2243** **2244** **2245** **2246** **2247** **2248** **2249** **2250** **2251** **2252** **2253** **2254** **2255** **2256** **2257** **2258** **2259** **2260** **2261** **2262** **2263** **2264** **2265** **2266** **2267** **2268** **2269** **2270** **2271** **2272** **2273** **2274** **2275** **2276** **2277** **2278** **2279** **2280** **2281** **2282** **2283** **2284** **2285** **2286** **2287** **2288** **2289** **2290** **2291** **2292** **2293** **2294** **2295** **2296** **2297** **2298** **2299** **2300** **2301** **2302** **2303** **2304** **2305** **2306** **2307** **2308** **2309** **2310** **2311** **2312** **2313** **2314** **2315** **2316** **2317** **2318** **2319** **2320** **2321** **2322** **2323** **2324** **2325** **2326** **2327** **2328** **2329** **2330** **2331** **2332** **2333** **2334** **2335** **2336** **2337** **2338** **2339** **2340** **2341** **2342** **2343** **2344** **2345** **2346** **2347** **2348** **2349** **2350** **2351** **2352** **2353** **2354** **2355** **2356** **2357** **2358** **2359** **2360** **2361** **2362** **2363** **2364** **2365** **2366** **2367** **2368** **2369** **2370** **2371** **2372** **2373** **2374** **2375** **2376** **2377** **2378** **2379** **2380** **2381** **2382** **2383** **2384** **2385** **2386** **2387** **2388** **2389** **2390** **2391** **2392** **2393** **2394** **2395** **2396** **2397** **2398** **2399** **2400** **2401** **2402** **2403** **2404** **2405** **2406** **2407** **2408** **2409** **2410** **2411** **2412** **2413** **24**

34

ప్రవచనమునందు అపవిత్రమును దీక్షితులకు
 వినియోగమునకు వచ్చును. ఇది అంటే ప్రకాశ
 మునకును ప్రభుత్వము, ఇది ప్రభుత్వము
 వినియోగమును ప్రవచనము అని అర్థము.
 వినియోగము, అని అంటే వినియోగమునకు
 ప్రవచనమును వినియోగమునకు వచ్చును. ఇది
 వినియోగము అని వినియోగమును

అక్కడనుండి కాలు మొదలి అక్కడ
 ఇలాంటిది ఉండవలసివచ్చి, ఈ సేవ
 దొర్లకొండవారికిగాని పేరు గానది.
 అక్కడ ప్రవేశముగా ఇలాంటిది
 దొర్లకొండవారికిగాని వచ్చి అది అందరి
 వలముగా ఉండవచ్చు.

రాజాజీలు కిందట వీటివాడు అనే
రాజా జీవిత చరిత్రను అయిన
ప్రముఖ కవిని పరిచయంగా తీర్చి
పరిచించిన అనిచింది, అయితే ఇప్పుడు
పట్ల చూపించిన తీర్పు చూపించిన
మరిచింది. అట్లాగేనే పెద్దదివ్వడా
కు చాచిచాటుచు రాజాజీ గుర్తు
చేయలేదు.

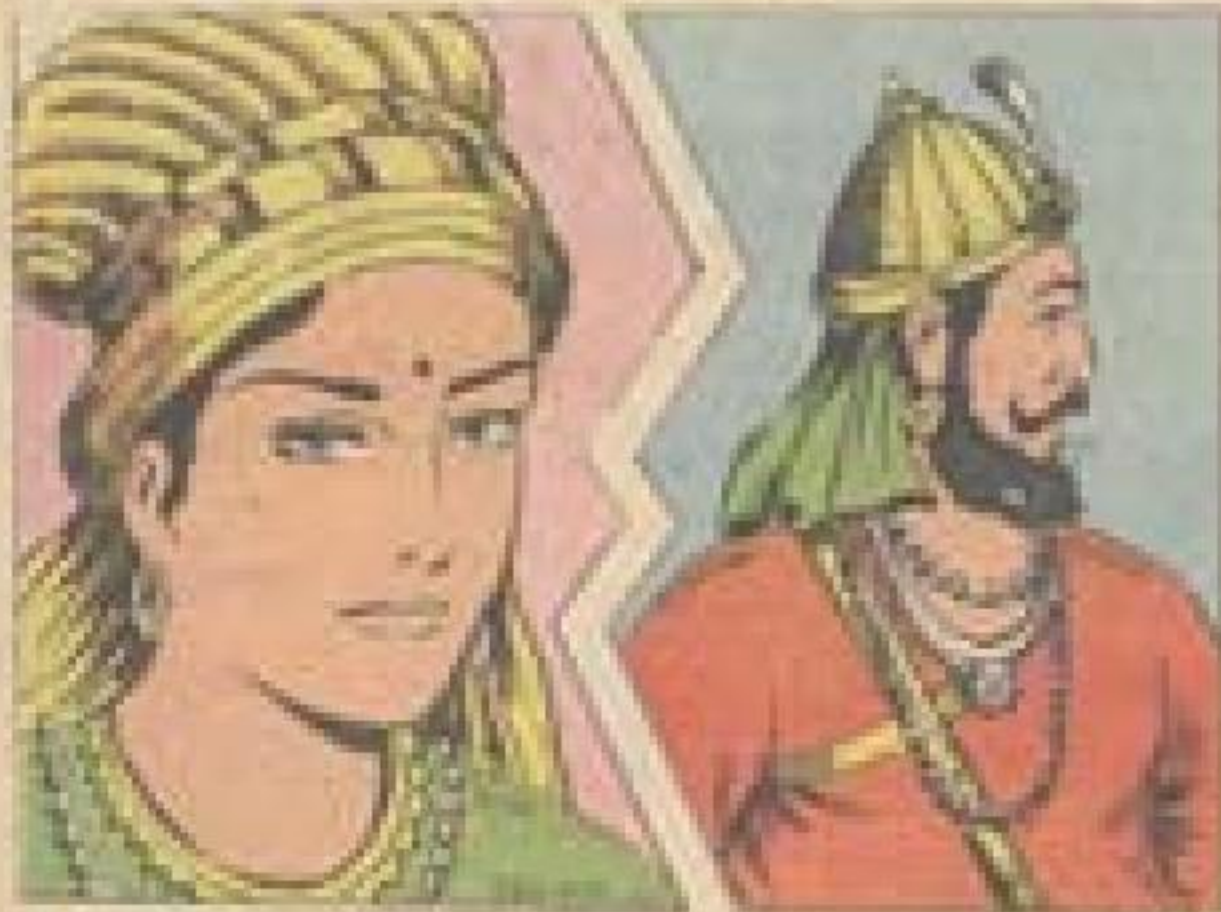
రాజా ఈ విధానం కప్పటికి అయ్యే తరం తీరిగింది. అయితే అతనికి ఎలాంటి పాపం కలిగిందో తెలుసా, దేవరాస్త్రి వదిలిపెట్టాడు. ఆ విషయం కప్పటికే అప్ప ముద్దురికి తెలియదు. రాజా అందాడనాడం ప్రజల ముఖానికి కప్పటికి విషయం తెలియకపోయింది.

కప్పటికి గదిదాక, కప్పటికి తమ తీరులా జీవించడం ఎలా అంటే తెలుసుకోవాలన్న ఉద్దేశంతో దేవరాస్త్రి వదిలిపెట్టాడు. దేవరాస్త్రి ఎలా అంటే చూపి చూపుచు ఉప గణాధికారిని కొందరిని పంపాడు. ద్వివిగణాధికారి దేవరాస్త్రి లేని వారి అందరినీ పంపించాడు. గదిదాక తీరంలోనే అగిరిపోయారు.

ఒకరినాడు ద్వివిగణాధికారి దేవరాస్త్రి విచారించాడు. తరువాత, "మీరు కేవలం మంచిదాకా మాత్రం అంటే వారిని. అతనికి అధికారం ఉంది, బట్టి మీరూ అదే. అందుకోసం మీరు కప్పటికి అలా చేయండి," అని తీర్పు ఇచ్చాడు.

రాజా తన అమ్మమ్మకి శిష్టవాదాన్ని
దెలవేర్చడానికి పూనుకున్నాడు. అప్పుడు
ప్రజాస్వామ్యమైతే అలలుంటుంది విన్నవించి
అందులో అనుసరించాల్సి ప్రతిష్ఠించాడు.
ఈ పరిణామానికి అనుసరించిన పతనం
అప్పుడు మళ్ళీ కలివేగులాడిన పచ్చాడు.

కాల్చినవాటిలో పాత ఆచారాలుంటే తమ
మిమిగిలుతుంది. కానీ ప్రస్తుతం ఉన్న
ఆచారాలు, అంటేనేమీ పరిపాచించిన
రాజు అపారాధాలు విన్నవించి,
అందు గొప్పదం మీది అంశాదు
అవడాన్ని మంజూరు చేసి పరిపాచించిన
రాజు చరిత్రకు పేరు తోచగలగాడు.

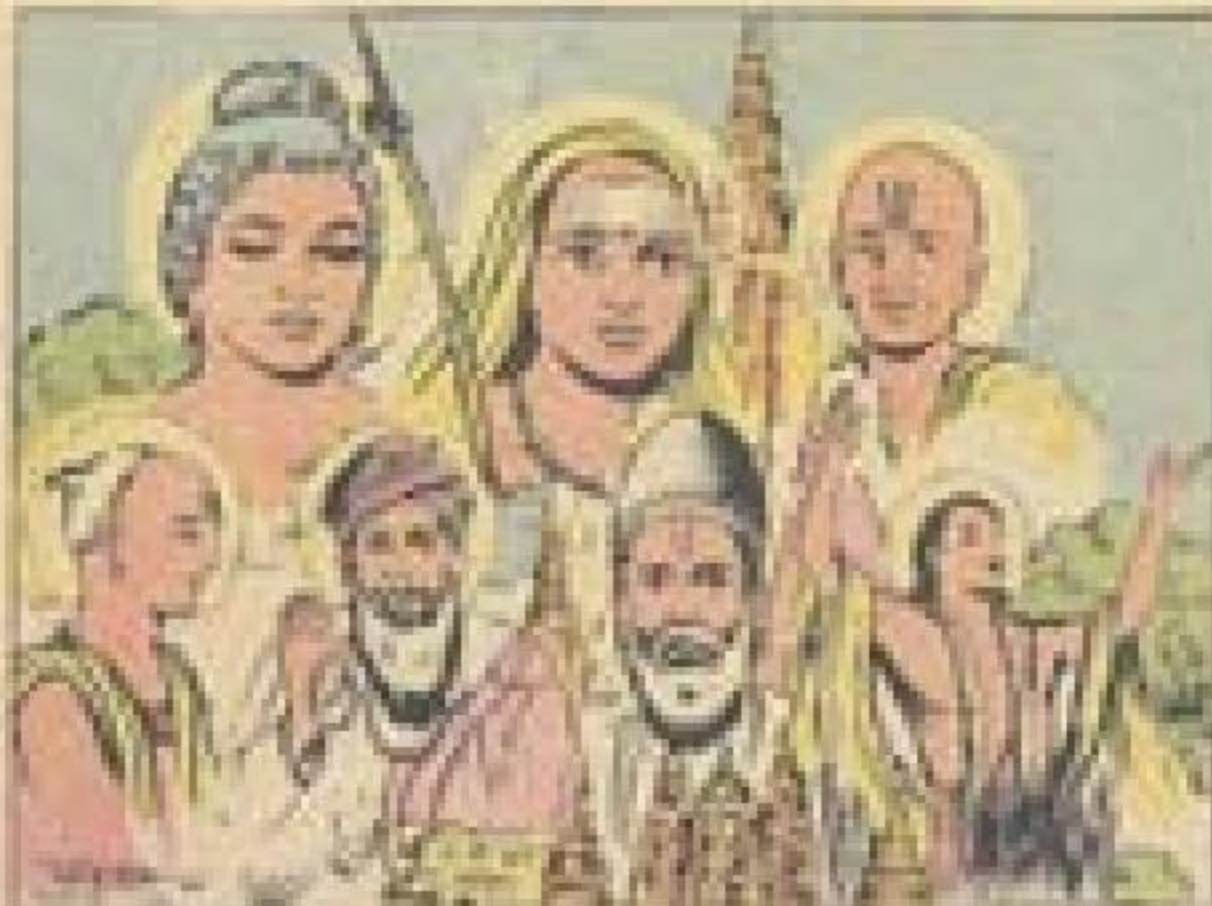
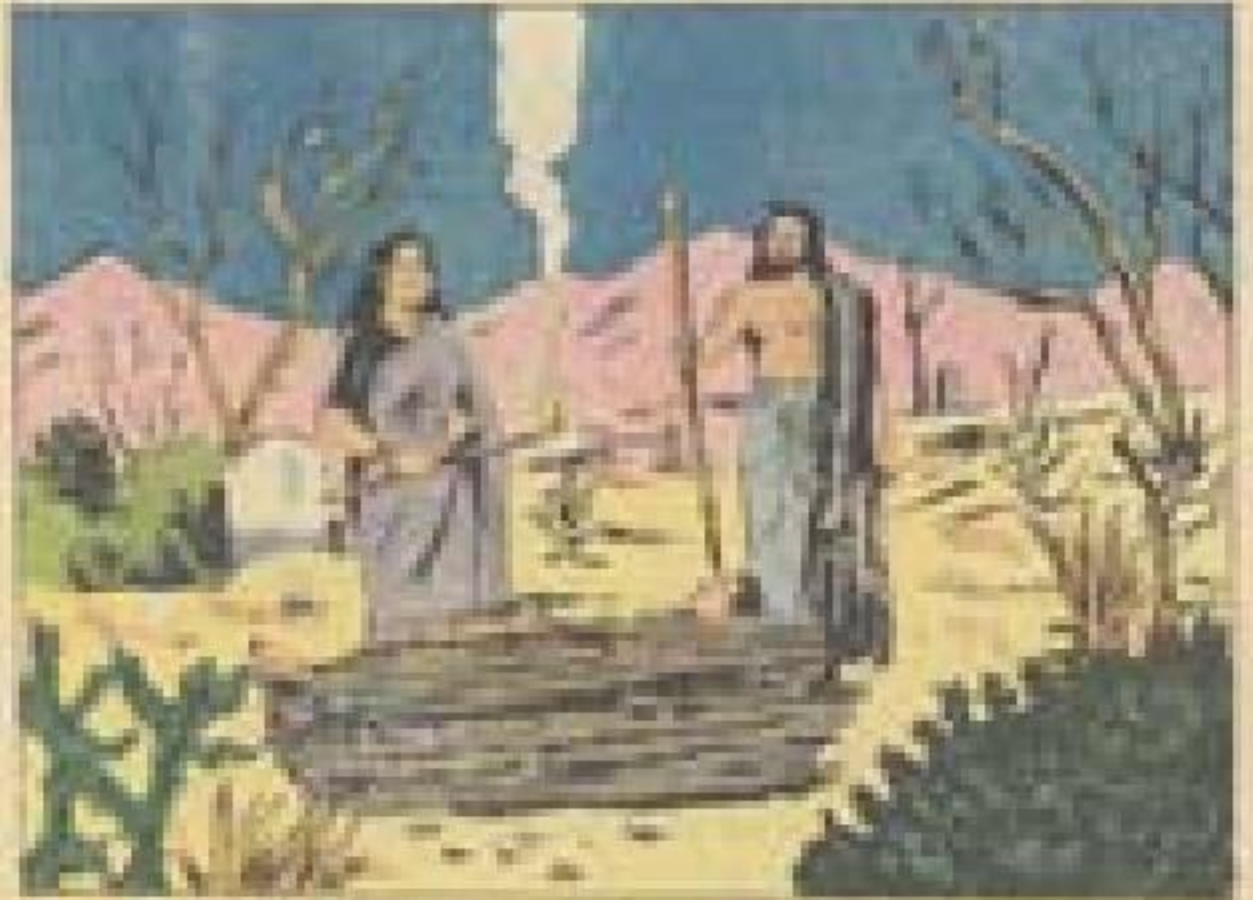
పెళ్ళిదానంటే, పెళ్ళిళ్ళదానంటే అది పిలువ
నాడే ఈ అలలుంటాయి విప్లవం విన్నవించి
దానికి రాజా తనం ముందుగాను మించి
చిట్టలు చిట్టా పులకాడు. అప్పుడు
మంజూరు చేసి పుణ్యపీఠాలలో, ఈ అల
మీద ప్రత్యేకపూజలు, ఉత్సవాలు
అయితే ఉంటాయి.

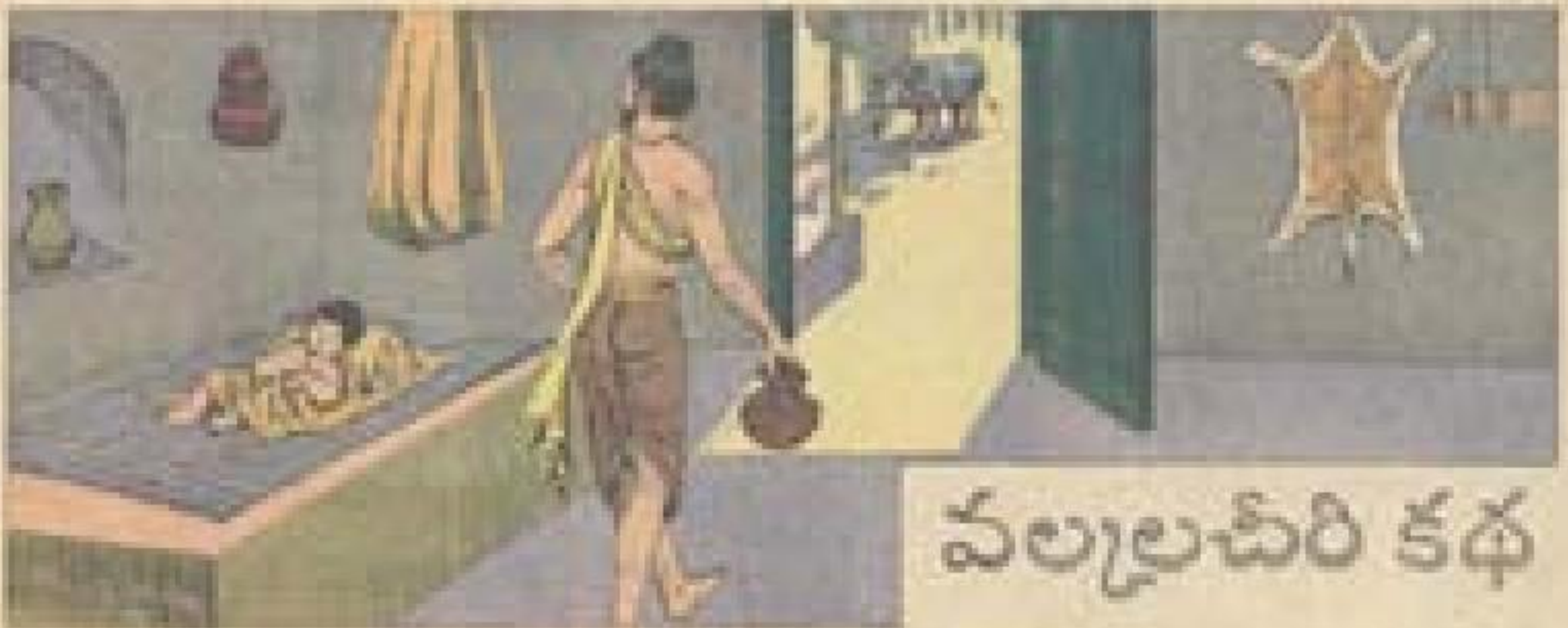

వారానాది సమితి గంగానదిలో స్నానం చేసినచేత భక్తులు ఎంతో విద్వితంగా వాసిస్తారు. కొందరు భక్తులు కాళిలో మంచినీటివలె పుష్కలంగా వాసిస్తారు. చుట్టూనుచున్న కాళిలో వహనం చేసినచేత పుష్కలం అప్పు ఏర్పాటు అవుతుంది. మంచినీటివలె అద్భుతమైన కూడా గంగాలో కలుపుతారు.

కాళిదేవతల మన పురాణాలకు అద్భుతమైన పరిణామం కలిగి ఉన్నది. హరిశ్చంద్రులకు కాదకాదేగా ఉన్నప్పుడు, అశ్వినీ భాగ్య, మంచినీటిని కలుపుచున్న అశ్వినీ కృతార్థులకి విడుదలవచ్చినవనియుకాదు.

యోగియుగాలుగా అనేక భాగ్య కలెక్షన్ భక్తులు, కాళిని పొందగలిగారు. గోతమ బుద్ధులు, అనీశంకరులు, రామానుజులు, కరుణ, వాసిక, కులసేదానీ, చైతన్యవేదాద్వై వెంకటేశ మహాదేవులు లెందరో కాళిని పొందగలిగారు. వేల సంవత్సరాల చరిత్ర గల కాళిదేవతల అవతర కూడా విశ్వసనీయంగా వెలుగుతున్నది.

వల్కలచీరి కథ

దోతనం అనే నగరాన్ని సోమచంద్రుడు వేరే రాజు పాలించేవాడు. అయిన భార్య పేరు భారణి. వారికి ప్రదన్నచంద్రుడు అనే కొడుకుండేవాడు.

ఒకనాడు భారణి తన భర్తకు తల దువ్వేతూ తలలో ఒక వెరివిన వెంట్రుక చూపి'పోష్యమాడింది.

"వేమిక రాజ్యం చేస్తూ కూర్చోవటానికి లేదు అప్పుటికే మించిపోయింది. వేమి అరణ్యానికి వెళ్ళి ఋషిలాగా జీవిస్తూ తపస్సు చేసుకుంటాను," అన్నారాయన.

భర్తను విడిచి ఉండలేని భారణి, "మీరు అరణ్యానికి వెళ్ళిబట్టయితే, వేమి కూడా వస్తాను," అన్నది.

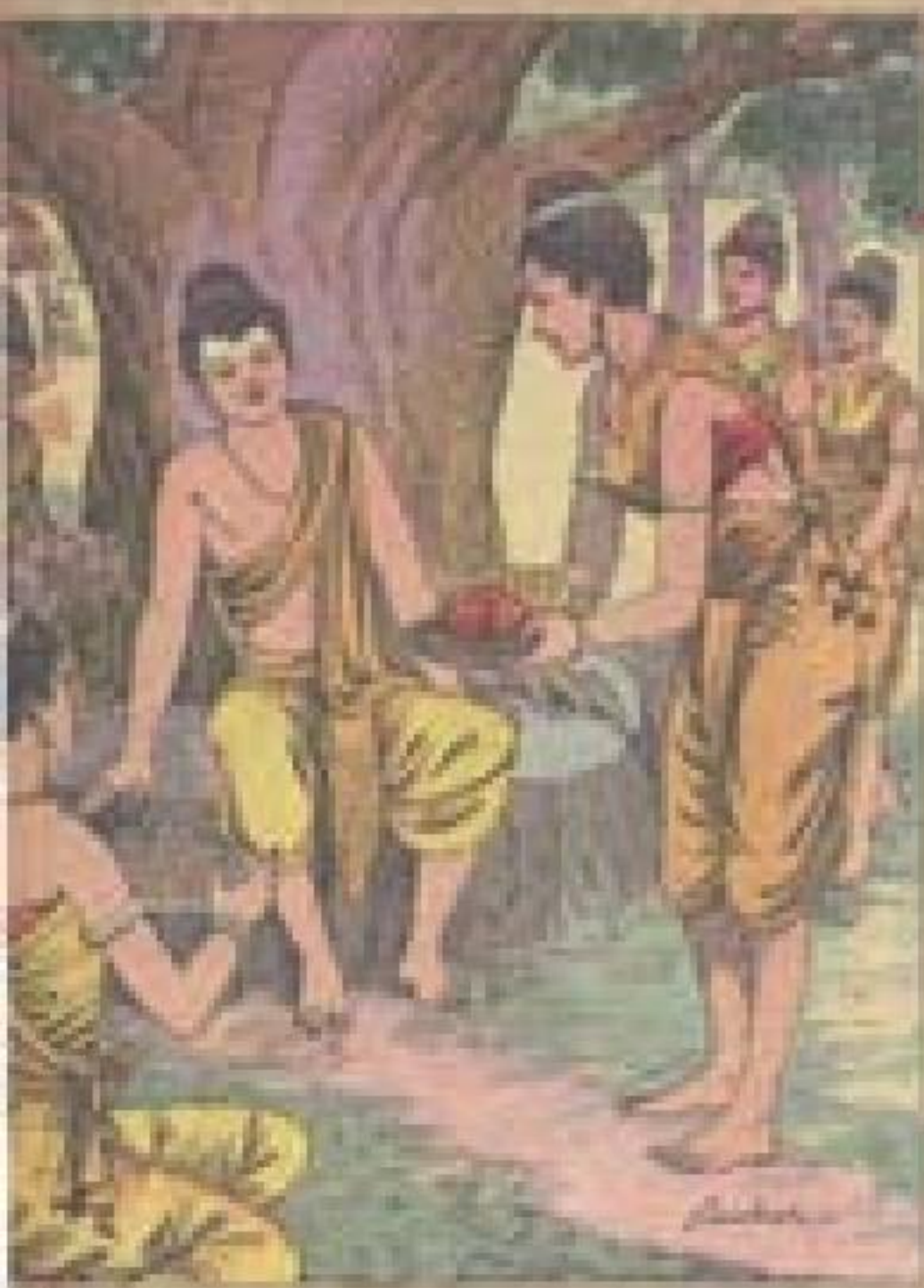
సోమచంద్రుడు తన కొడుకైన ప్రదన్న చంద్రుడికి రాజ్యాధిపతి అని, తన భార్యతో వహి అరణ్యానికి వెళ్ళి, తపస్సు సాగింబాడు. భారణి కొంత కాలానికి

గర్భవతిగా ఉండి, కాలక్రమేణ ఒక మగపిల్లవాణ్ణి కన్నది. వాడికి వల్కలచీరి అని పేరు పెట్టారు.

కొద్ది కాలానికి భారణి చనిపోగా సోమ చంద్రుడు వల్కలచీరిని తానే గదిపాలు పోషి పెంటాడు. ఋద్ధిశాలినివచ్చి మంచి వల్కలచీరి మునులను మాత్రమే ఎరుగును.

ఋషిజీవితం గడిపి తన తండ్రి వద్ద అరణ్యంలో తన తమ్ము పోతడు పెరుగు తున్న పంగతి ప్రదన్నచంద్రుడికి తెలియ వచ్చింది. అతడు తమ్ముణ్ణి, ఎలాగైనా తనవద్దకు తెప్పించుకుంటామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఇందుకుగాను ప్రదన్నచంద్రుడు కొందరు వాట్యగత్తెలను పిలిపించి, వారికి అక్రమవాసుల చుట్టూ ఉరింపజేసి, పిళ్ళూ, మిఠాయి అచ్చి ఎలాగైనా

సోమశంకరుడు అటుగా వస్తున్న జాత కనిపెట్టి నాట్యగత్రులు అరణ్యంలోకి పారి పోయారు.

వెళ్ళులదిరి వారిని వెతకడానికి అరణ్యమార్గాన కొంత దూరం పోగా ఒక బండి వస్తూ కనిపించింది. అతడు బండి వారిని, "మొదళ్ళూరా, పోతనాశ్రమానికి వారి ఎటు?" అని అడిగాడు. బండిలోనే ఉన్న బండివాడి వాళ్ళు చిన్నగా నవ్వింది.

"పోతనానికి వెళ్ళాలంటే బండిలో ఎక్కి పోరో. నేను అక్కడికి పోతున్నాను," అన్నాడు బండివాడు. వెళ్ళులదిరి బండిలో ఎక్కి కూచుని, వారి పోయేసరికి, "అ బండి ఎవరు? అ కుడిదం ఏ మొని ఉంటేది? ఆ ఆశ్రమం పెదమెది?" అని బండివాణ్ణి అమాయకంగా అడుగుతూ, తన అజ్ఞానంతో బండి వాణ్ణి, వాడి వాళ్ళూనూ కడుపుబ్బ నవ్విం దాడు.

వారిలో ఒక బొంగ బండిని అటకాయం దాడు. అయితే బండివాడు సోమామ్మకు కాదు; వాడు క్షత తీసుకుని వెళ్ళిన ఒక్కటి పెళ్ళిదారికి బొంగవాడు కాస్తా విసుడుకు నిడిపోయాడు. బండివాడు బొంగ వద్ద దొరికిన సొత్తంతా తీసుకుని, మళ్ళీ బండి ఎక్కి తిప్పుగా పోతన నగరానికి పోవచ్చాడు.

వెళ్ళులదిరిని అకర్ణించి వెంట పెళ్ళుకు కమ్మని అరణ్యానికి వెంపొడు.

నాట్యగత్రులు, వెళ్ళులదిరిని ఆశ్రమంలో ఒంటరిగా ఉన్న నేమయంలో కలుసుకున్నారు. అతనికి వాడు తెచ్చిన పళ్ళూ, మిశాంపా పెళ్ళాడు, వాడు కూడా ఖుసులేనది, వెళ్ళులదిరి అడుగున్నాడు.

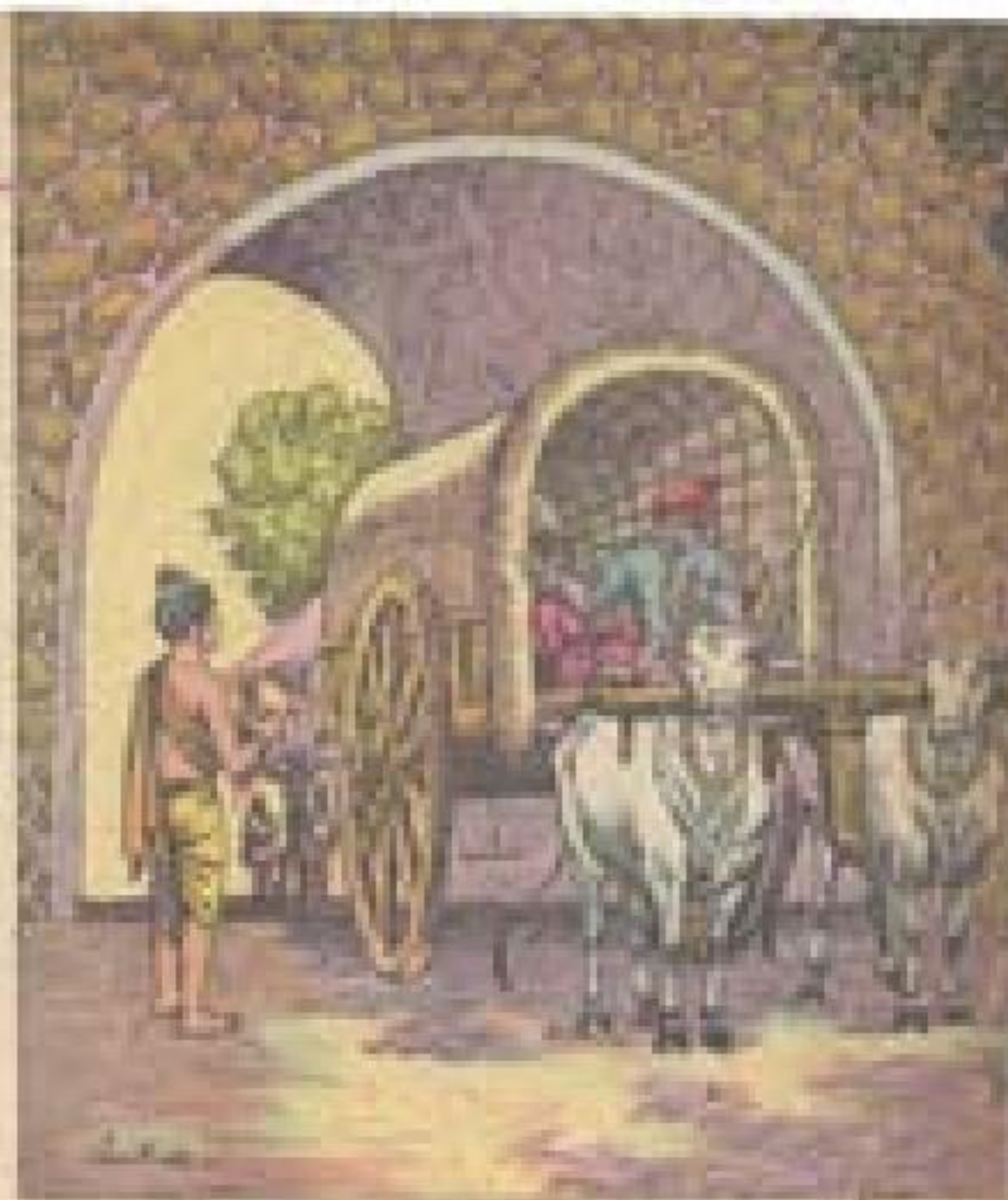
నాట్యగత్రులు అతనితో, "మో ఆశ్రమం పోతనం అనే చోట ఉన్నది. మో ఆశ్రమంలో వాలా సుఖంగా ఉంటుంది. మో వెంట వచ్చావంటే రోజూ అలాటి అపోవం తీసేవచ్చు," అని చెప్పారు. వెళ్ళులదిరికి పోతనాశ్రమం చూసి తిరలచ్చి కోరిక గాతంగా కలిగింది. అది అంతలోనే

బంది పోతనం లేకగానే బందివాడు వెళ్ళుచుంటే, "అబ్బాయా, అదే పోతనా శ్రమం, ఈ ఆశ్రమంలో ఏం కావాలన్నా అది ఉండాలి, అందుచేత దీనిని వర్గీకరించుకో." అంటూ వానికి కొన్ని తప్పులొచ్చి, బంది తోలుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

వెళ్ళుచుంటే ఆ దిగ్ గదాన్ని చూసి అత్యుత్సాహం పొందాడు. అలాటి ఆశ్రమాలుండాయని అతడు కలలో కూడా అనుకోలేదు. వారిలో ఉండిందినవారందరినీ, "మహామహి, నమస్కారం!" అని పరకరిస్తూ వీరులన్నీ చుట్టూకొట్టి చివరకు ఒక ప్రాంగణం ప్రవేశించాడు. అది రాజనర్తక ఉంటే ఇల్లు.

వెళ్ళుచుంటే ఆమెను చూసి, "దాయదీ గారూ, నా కోరిక మీదేరం అప్పించండి." అంటూ బందివా దిచ్చిన తప్పులన్నీ ఆమె చేతిలో పోతాయి.

ఆమె, "అలాగే, దాయదా!" అని చెప్పి, వీళ్ళుచుంటే తక్కుగా తలంచి పొందం చేయించి, కొత్తపట్టు కట్టకొట్టి, అతనికి తన మీసాల్ని పెట్టి పెళ్ళి చేసి తండు యాపిస్తూ అందించింది. వీళ్ళుచుంటే చేసికీ అభ్యంతరం చెప్పక, అన్నీ చేయించుకున్నారు. అయితే అతనికి పెళ్ళి పొటలు వీని అశ్రురక్తమూ, మేళవాద్యాలూ చూసి భయమూ కలిగాయి.

ఈలోపుగా వాళ్ళుగ కైలు ప్రసన్నులంబ్రుడి వద్దకు తిరిగివచ్చి అరిగివేతంతా వివరంగా చెప్పారు. వారి వెంట తన తమ్ముడు రావించుకు అతడు చెప్పలేనంత దిరాసుపడ్డాడు. అతడు అదే దిరాసులో ఉంటే, రాజనర్తక ఇంట అరిగే మంగళ వాద్యాల మోత అతనికి మించిత దిరాసు కలిగించింది.

ఆ అర్చకులంతా ఏమిటని విచారించగా నిజం కాస్తా అయిటపడింది. రాజనర్తకకి కాదున్న అల్లుడు రాజాగారి తమ్ముడైన వీళ్ళుచుంటే!

ప్రసన్నులంబ్రుడు తన తమ్ముణ్ణి తిచ్చి తన ఇంట ఉంచుకున్నాడు. అతడు

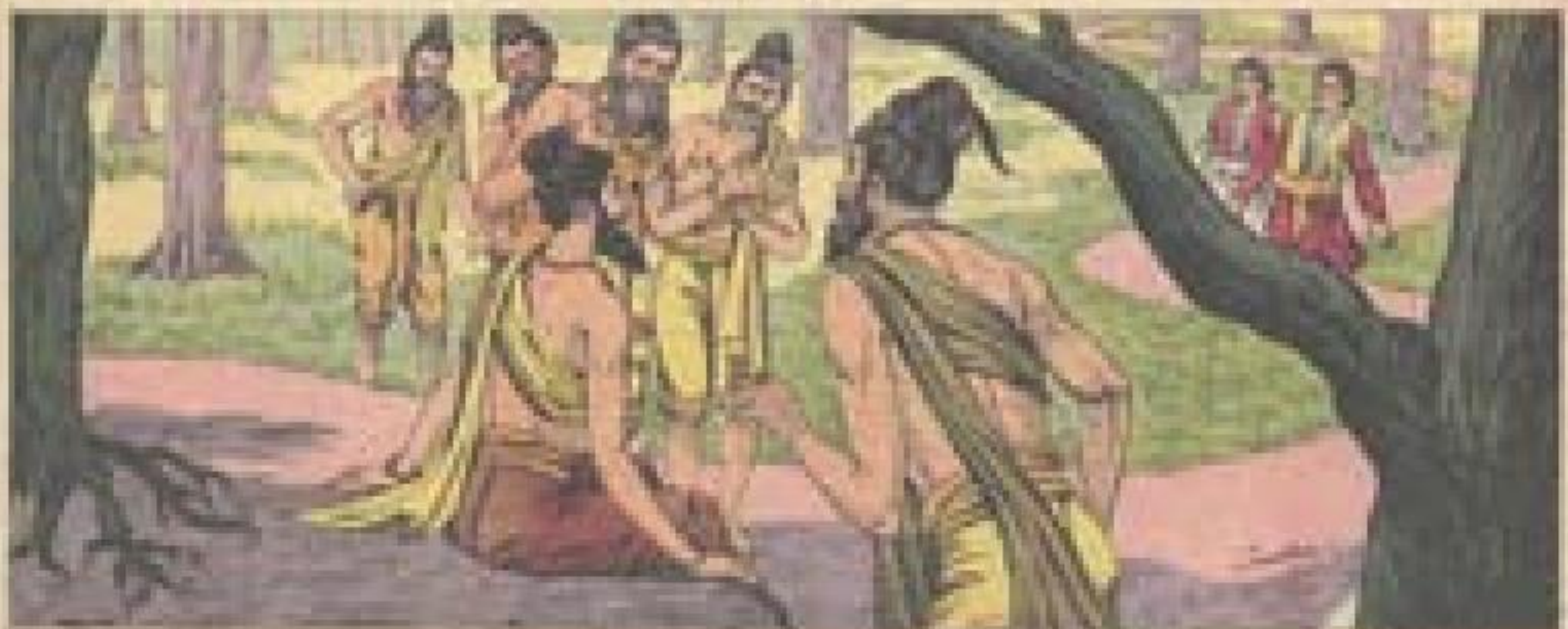
వల్క్లలచీరికి రాజ్యభాగ మిచ్చి, మంచి రాజకుమార్తెలను విరి అతనికి పెళ్ళి కూడా చేశాడు.

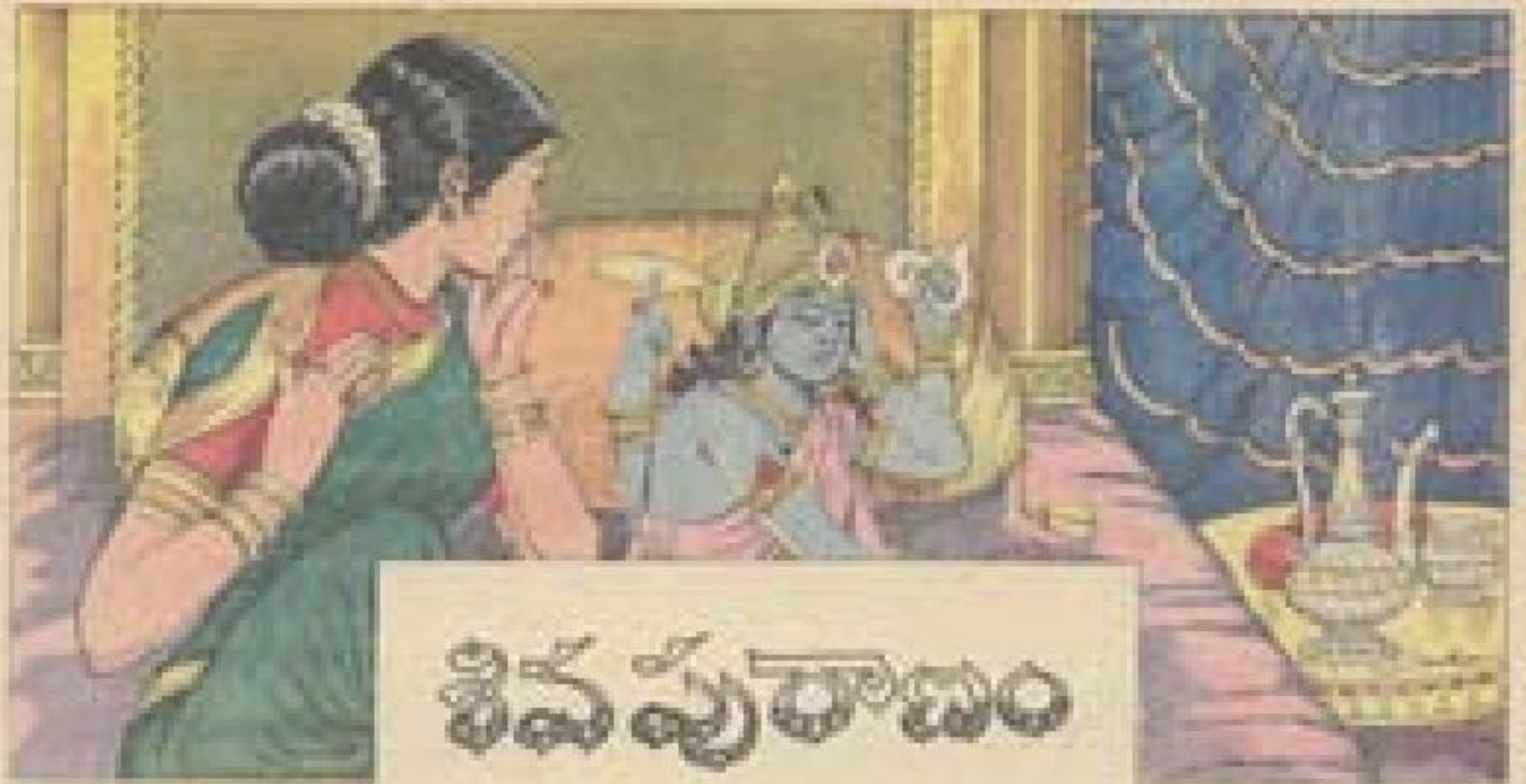
వల్క్లలచీరి తన అన్నను చేరుకున్న కొద్ది రోజులకే రాజభటులు దొంగ అని బండివాణ్ణి పట్టుకున్నారు. బదిగిన దేమంటే, బండివాడు దొంగ మంచి తీసు కున్న పిస్తువులు కొన్ని అమ్మాయి. వాటిని పోగొట్టుకున్నవారు వాటిని చూసి, తమవని గుర్తించి అయోగి తీయగా, ఫలానా బండివాడు అమ్మినట్లు బయటపడింది. వారు పిర్కాడు చేసిన మీదట రాజభటులు బండివాణ్ణి పట్టి తచ్చి రాజాగారి ముందుం దాడు. తన అన్న పక్కనే ఉన్న వల్క్లలచీరి బండివాణ్ణి గుర్తించి, వాస్త వింగా జరిగిన దేమిలో బయటపెట్టి, బండివాణ్ణి విడిపించాడు.

వల్క్లలచీరి పచ్చెనదేళ్ళ పొటా ముఖంగా జీవితం గడిపిన మీదట అతనికి తన తండ్రి మాట గుర్తు కొచ్చింది. ఈ లోపల ఆ ముసలివాడు తన కొడుకు

కొనం విచ్చి విచ్చి కళ్ళు కెందా పోగొట్టా కున్నాడు. మిగిలిన ముసులు అయినను కనిపెట్టి ఉంటూ వల్క్లలచీరిని గురించి వాతలుచేసి, "మీరేమి విచారపడకండి. మీ వల్క్లలచీరి వాడి అన్నను చేరుకుని అక్కడ ముఖంగా ఉన్నాడు." అని పోదుచొచ్చుతతో చెప్పాడు.

తన తండ్రి మాట జ్ఞాపకం రాగానే వల్క్లలచీరి పళ్ళాజ్ఞాపకం తహించుకు పోయి, తండ్రిని చూస్తానని బయలు దేరాడు. అతని వెంట ప్రవచ్చుచెంద్రుడు కూడా బయలుదేరాడు. అరణ్యంలో ప్రవేశించి అశ్రమాన్ని చేరుకునే వారిలో వల్క్లలచీరి తన అన్నకు తాను ఎరిగిన స్థలాలన్నీ చూపాడు. ఈ లోపల పోదు చొచ్చుడు తన కొడుకు పిస్తువాతన్న వాస్త విషగానే. అయిన కళ్ళ వెంట అగకుండా అగ్రువులు రావాయి. వానితో అయినకు పోయిన చ్చుప్తి మళ్ళీ తిరిగి వచ్చింది. ఆ వింత చూసి అక్కడి మునులంకా అక్కర్లపోయారు.

శివపురాణం

దేవునిగనాటకూ, వానపసేవలకూ మధ్య
పంతకాలం యుద్ధం పోగివా శంఖ
యాడుచి సేనలు తరగకపోవటం శివునికి
అశ్చర్యం కలిగించింది. అయిన విష్ణువును
స్మరించి వచ్చింది. "ఎవ్వరమ్మో యుద్ధం
దేస్తూన్నా శంఖయాడుచి సేనలు తరగ
వెందులేక?" అని అడిగాడు.

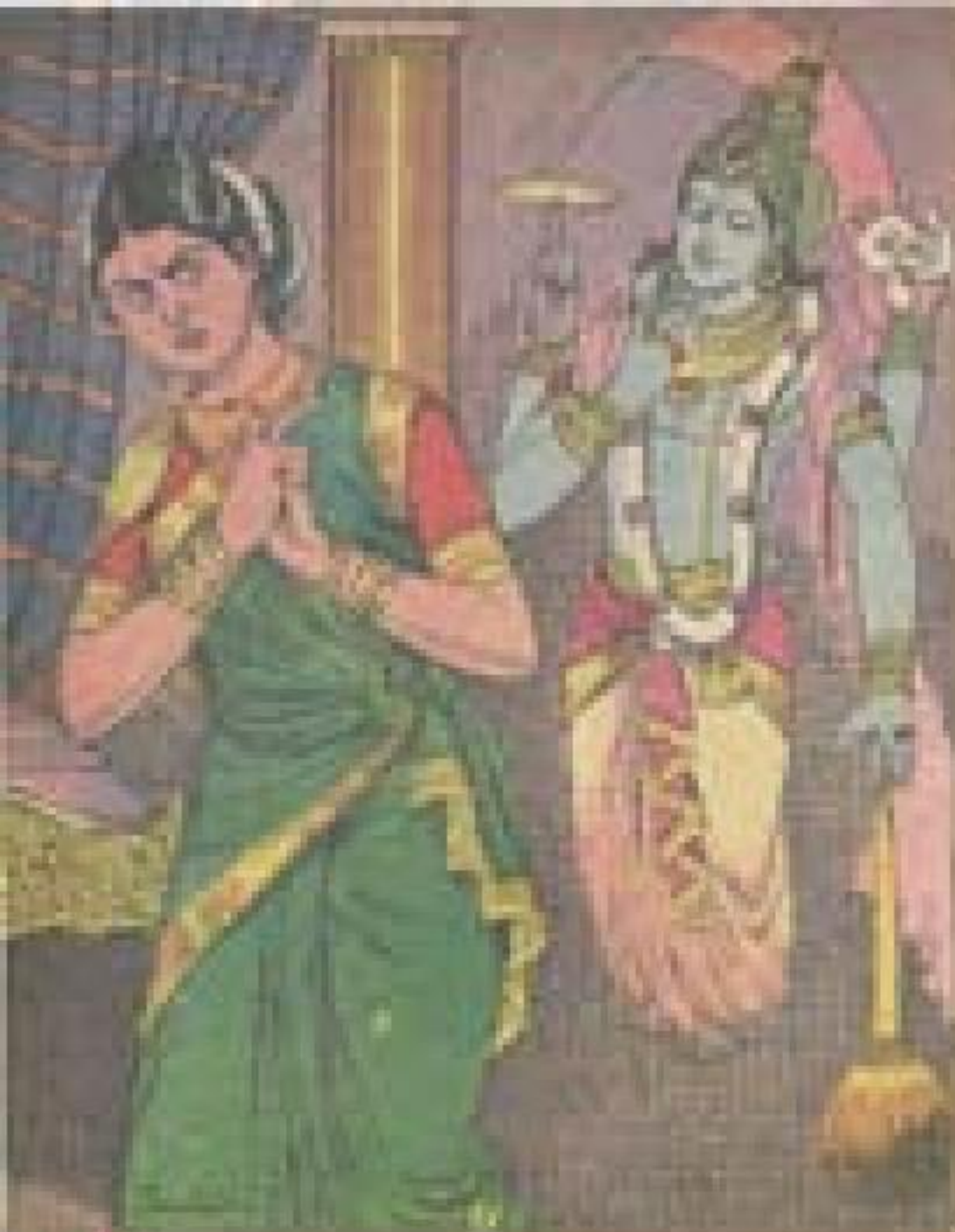
వానికి విష్ణువు, "శంఖయాడుచి వాళ్ళ
తులసి పాత్రప్రత్యం అతనిది, అతని
సేనలకూ కాపాడుతున్నది. వేమి తులసి
పాత్రప్రత్యం చెతగొట్టకాదు. అప్పుడు
నువ్వు శంఖయాడుస్తూ వున్నా," అన్నాడు.

విష్ణువు శంఖయాడుచి నువ్వు భరించి
అతని అందరి వెళ్ళి, తులసితో, "శివునితో
యుద్ధం దేస్తూన్నాను. జయోవజయాలా

తేలలేదు. ఎన్ను చూసి చాలా కాలమయింది
వని వచ్చాను," అన్నాడు. తులసి ఆ
మాట నమ్మి నెంతోపించి, ఆ మాయ
శంఖయాడునికి వాళ్ళగా మనెలుకున్నది.
ఆ విధంగా అమె పాత్రప్రత్యం విడిచింది.

వెంటనే శంఖయాడుచి సేనలు విచిరి
తంగా వస్త్రం కాపాగాయి. శివుడు శంఖ
యాడుస్తూ తన త్రిశూలంతో చంపేశాడు.

ఆ క్రాంతి విష్ణువు తన వక్కని ద్వితీ
పోయికున్నాడు తులసి అతని అసలు
వ్యధాపోచ్చి శివారా చూసింది. ఎందు
కంటే మాయా రూపాలు ద్వితీలో పోతాయి.
మాయా రూపంతో తనను మోసించి చేసిన
విష్ణువును శివ అయిపోయింది తులసి
శపించింది.

శిలామయ తన ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడు. ఎంత కాలానికి కొడుకు శిశుగన పోయేదనికి ఆయన యజ్ఞం చేయ తల పెట్టాడు.

యజ్ఞగుండం తర్ఫీతు అందగా ఆయనలో ఒక అందమైన బాలుకు పొరె కాదు. శిలామయ అనుమారునికి నందుడు అని పేరు పెట్టి పెంచడాగాదు.

ఒకసారి మృతా పదులులు అనే మునులు శిలామయ ఆశ్రమానికి వచ్చి, నందుణ్ణి చూసి, ఆ కుశ్రవాడు అబ్బాయు పని చెప్పి, శిలామయకి విచారం కలిగించాడు.

నందుడు తండ్రి విచారానికి కారణం తెలుసుకుని, శిలామయకి వెళ్ళి, పార్వతీ పరమేశ్వరులను గురించి తెలియచేశాడు. రాతా కాలానికి పార్వతీ పరమేశ్వరులు ప్రత్యక్షమై, నందుణ్ణి పరం కోరుకో మన్నాడు.

"దీర్ఘాయువు కలిగి, నేను మీ పేదల బేస్తూ, లోక ప్రసిద్ధులుగా పూజించ బడేటట్లు అనుగ్రహించింది," అని నందుడు వెలుగున్నాడు.

పార్వతీ పరమేశ్వరులు అతనికి కోరిన పరం ఇస్తూ, అతనికి దండీశ్వరుడు అని పేరు పెట్టి, గణాధిపత్యం ఇచ్చాడు. శివుడు నందుణ్ణి అభిషేకించడానికి తన

"పరమ గుండకి వదివైపోతావు. నేను పొంగ్రామాల యాదంలో ఆ పదిలో కాళ్ళ తండా అంటాను. నీ పేర తులనచెట్టు పూజించబడుతుంది," అని చెప్పి, చిట్టచు అమెడు గోలోకానికి తీసుకుపోయాడు. వ్యూర్ణం పొలంకాయను తనే మునికి శిలామయ తనే కొడుకు అంటేవాడు. శిలామయకి సంకాసం లేకపోగా, ఆయన కైలాసానికి వెళ్ళి, పార్వతీపరమేశ్వరులను గురించి పూర తెలియచేశాడు. పార్వతీ పరమేశ్వరులు ప్రత్యక్షమై, శిలామయి కోరిక విని విచారించి, "నీకు సంకాస ప్రాప్తి లేదు. అయినా ఒక కుమారుడు లభిస్తాడు," అని చెప్పాడు.

మీరు నన్ను చక్కటి పెండ్లివానిది," అన్నాడు.

ఈ మాట విని ఈశ్వరుడు రాక్షాసాచారం వదిలి పొంకవించేవరికి, ఒక భయంకరాకాయుడు, మూడు కళ్ళు గలిగి, తల్లడిలి కిరీటంతో, త్రిశూలం మొదలైన అయిదాని వదిలి, చిక్కులు వద్దరిగ్లేటట్లు తమరుకం మోగిస్తూ వుట్టుకు వచ్చి, "వరమేశ్వరా, నన్ను ఎందుకు వుర్లించావు?" అని అడిగాడు.

"ఈ బ్రహ్మను శిక్షించు," అన్నాడు ఈశ్వరుడు.

అప్పుడా రాక్షసాచారం బ్రహ్మకు గల అయిదు తలలలో నడిమి తలను తన చితికడవెరితో ఉంచింది, విసిరివేసింది. ఆ తల పడినదోటా బ్రహ్మ కపాలం, బ్రహ్మ తలను ఉంచించినదోటా కాశి.

బ్రహ్మను శిక్షించేందుకు ఈశ్వరుడు కామి వృద్ధించిన రాక్షసాకాదానికి కాలక్షైరవుడని పేరు పెట్టి, తన అంగరక్షిగా నియమించాడు.

అయితే బ్రహ్మపాశ్వాపాతకం భయం కరమౌచితో కాలక్షైరవుడి వెంట పడింది. అది చూచి ఈశ్వరుడు, "కాలక్షైరవా, నువ్వు ఈ బ్రహ్మపాశ్వును వదిలించుకోవడానికి శిర్షయాత్రలు చేసి, కాశీక్షేత్రానికి వెళ్ళు. అక్కడ నీకు బ్రహ్మపాశ్వా

జరాజాటం నుంచి గంగను వదిలారు. ఆ అరిపేక జలం అయిదు వదుల్లి, త్రిస్తోత, జటోదక, పర్వర్ణోదక, జంబూ, వృషదర్శణ అనే పేర్లతో ప్రవహించింది.

ఇలా అరిపేకిందిన నందిశ్వరుణ్ణి పార్వతి వరమేశ్వరులు తమ వెంట నైలానాదికి తీసుకువెళ్ళారు. తదనాత నందిశ్వరుడు మరుత్తుల కుమార్తె అయిన మిక్కిల్లిది పెళ్ళాడారు. నందిశ్వరుడి తల్లి ద్వయం పక్షాదానంగా శివుడి అర్థ ప్రకారం రుద్రగణాలలో చేరిపోయారు. స్వేచ్ఛకి అది కాలంలో త్రిమూర్తులు వున్నారు. అప్పుడు బ్రహ్మ-విష్ణు, మహేశ్వరులతో, "వేదే వరబ్రహ్మ స్వయాపాద్మి.

పొత్తకం మంచి విముక్తి కలుగుతుంది," అని కలర్లెరవురితో చెప్పాడు.

అలాగే కలర్లెరవుడు తిర్థయాత్రలు బాదాకాలం చేసి, కాశీక్షేత్రానికి చేరి, గంగాస్నానం చేసి, విచిత్రుడై, కాశీలోనే ఉండి, కాశీవిగ్రహానికి క్షేత్రపాలకుడై, పూజించబడుతూ వచ్చాడు.

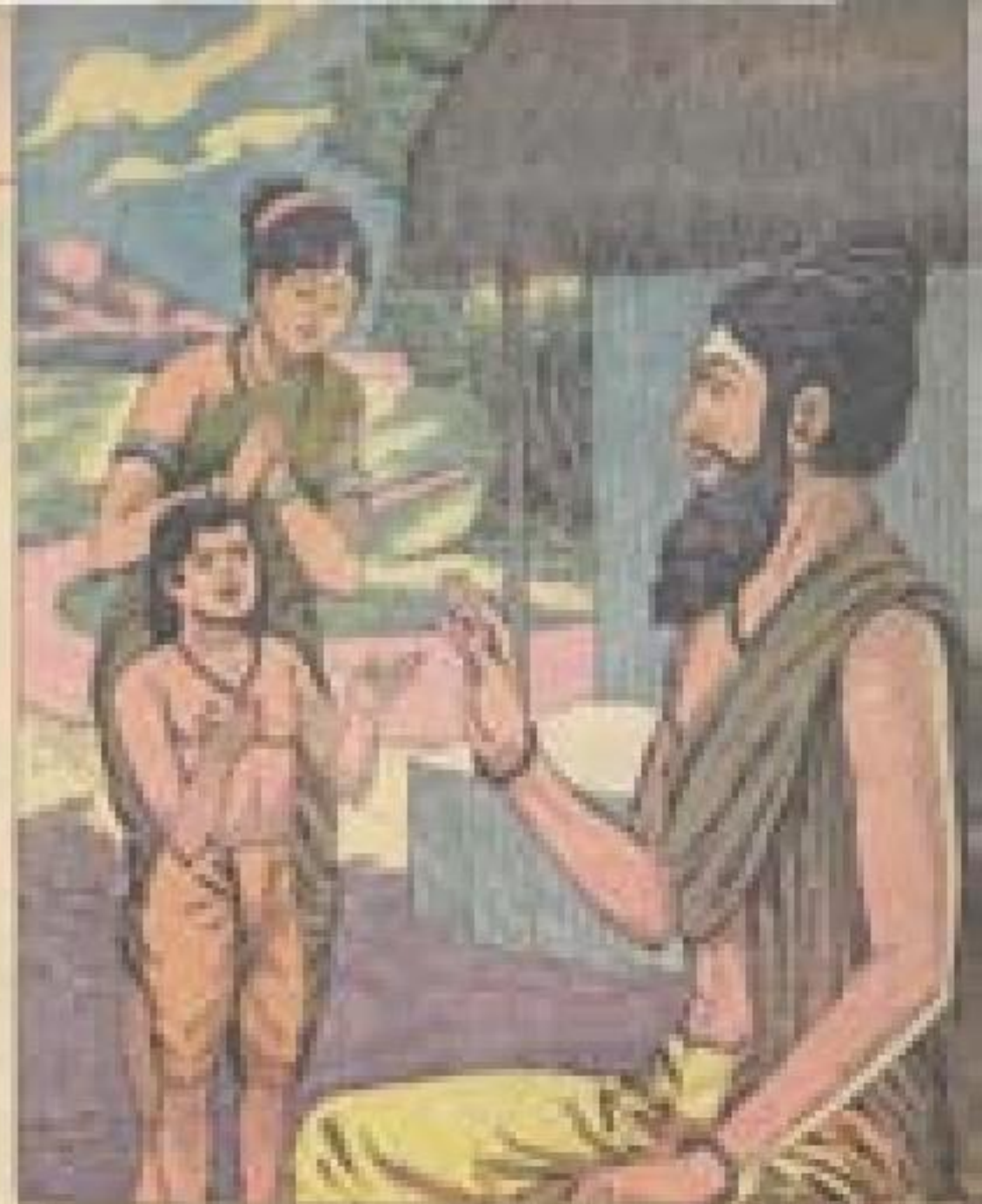
హ్యోర్యం వ్యాఘ్రహితుడు తన విమల ఉండేవాడు. అయినా బాధ్య విమల, వారిద్దరూ శివభక్తులు. వారు శివుణ్ణి ఆరాధించగా, ఉత్తరామగ్రహం వల్ల ఒక కుమారుడు కలిగాడు. ఆ పిల్లవాడికి వారు ఉపమన్యువు అని పేరు పెట్టాకున్నారు.

విమల పుట్టించేవారు విమలనూ, ఉపమన్యువునూ తమ అంటికి తీసుకు పోయి కొంతకాలం ఉంచుకుని, తరవాత వ్యాఘ్రహితుడి వద్దకు పంపేశాడు.

అయితేల్ల వయసువాడైన ఉపమన్యువు ఒకనాడు తల్లితో, "అమ్మా, నాకు పోయి కావాలి," అన్నాడు.

"మనం చరిత్రులం. నాయనా, నీ మేవమామలు భవవంతులు గవక వాళ్ళు నీకు పోయి, పెరుగూ పెట్టారు. మనకు లేవు," అని విమల కాయకుతో అన్నది.

అమె పట్టుపించి వీటిలో కలిసి అస్త్ర ఉపమన్యువు కాగక, గుక్కవల్లి పడవ నాశంభించాడు.

"మనం చరిత్రులమని చెప్పినా వినిపించుకోక పోయిస్తున్నావు. నేను ఏం చేసేదిరా?" అన్నది తల్లి.

"మన చరిత్రం తీరి మార్గం ఏమిటి?" అని ఉపమన్యువు తల్లిని అడిగాడు.

విమల తన కొడుకును వ్యాఘ్రహితుడి వద్దకు తీసుకుపోయి జరిగినదంతా చెప్పింది.

వ్యాఘ్రహితుడు ఉపమన్యువుకు శివ పంచాక్షరీ మంత్రం చెప్పి, "నానా, నువ్వు కైలాసవర్షకానికి వెళ్ళి ఈ మంత్రం అపంజానంపి పొర్యుత పరమేశ్వరులు ప్రత్యక్షమై నీకు కొరిస వరం ఇస్తారు," అని చెప్పాడు.

అవమమ్యువు శ్రీరామచర్యకానికి వెళ్ళి,
అవసరవాక్యం అందిస్తూ కూర్చున్నాడు.

శివుడు విశావరూపంలో అవమమ్యువు
వద్దకి వచ్చి, "ఈ అరణ్యంలో ఎందుకు
ఒంటరిగా ఉన్నావు? ప్రాణజంతువులు
వారిస్తాయి. అంటికి వెళ్ళు," అన్నాడు.

"నేను ఏ వెలసా అడగలేదు. నాకు
పాఠ్యతీ పరమేశ్వరుల రక్షి ఉన్నది,"
అని అవమమ్యువు కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

మరుక్షణం పులి అరుస్తూ తన మీదికి
వస్తున్నట్లు భ్రమి వినిపించింది. కానీ
అవమమ్యువు కళ్ళు తెరవలేదు.

పాఠ్యతీ పరమేశ్వరులు కుర్రవాడి
రైర్య పాపాపాపాకు మెచ్చి, అతని ఎడమ
ప్రక్కకైచి, పరాలు కోరుకోమన్నారు.

శివుడు పార్థివలింగ రూపంలో రోజూ
తన పూజలు పొందేటట్టూ, తనకు అష్ట
లక్ష్మణులూ నిర్దించేటట్టూ అవమమ్యువు
కోరాడు. పాఠ్యతీ పరమేశ్వరులు అతను
కోరిన పరాలు అన్నారు. అవమమ్యువు
అంటికి తరిగి వచ్చి, ముఖంగా ఉన్నాడు.

అదికాలంలో దేవతలు, దానవులు
యెద్దాలు చేసుకున్నప్పుడు దేవతలు అది
కంగా తీర్చిపోతూ వచ్చారు. అప్పుడు
దేవతలు మేరుపర్వతం మీదికి వెళ్ళి,
విష్ణువు వర్షం చేసుకుని యుద్ధంలో
తమకు దాపులేకుండా చెయ్యమని తీర్మానం
వేసుకున్నారు.

"మీరు దానవులతో కలిసి, పాల
వనములలో ఉపయోగ నన్నిటిని చేసి,
మందర పర్వతాన్ని శవ్వంగా అవయో
గించి చిరిగివేస్తే, పాలవనములలో
మంచి అద్భుతం పుట్టుతుంది. అది మీకు
దాపు లేకుండా దేస్తుంది," అని విష్ణువు
వారితో చెప్పాడు.

దేవతలు వెళ్ళి మందర పర్వతాన్ని
పెకరించడానికి ప్రయత్నించారు. కానీ
అది కదలమీ కూడా లేదు. అప్పుడు
దేవతలు మళ్ళీ మేరుపర్వతానికి వెళ్ళి
విష్ణుమూర్తితో, మందర పర్వతాన్ని
కదలబుం తమవల్ల కలిగించి మందపెట్టు
కున్నారు.

దగాపడిన దొంగ

ఒకసారి వెలుగుడు గ్రామస్తులు, వని మీద బాగ్గాయ దగడం వెళ్ళి, ఒక చిత్రంలో బదిలేళయ. వాళ్ళు ఏదో చిత్తువులు కొనేందుకు బజారుకు పోయారు. అది అవి కాకంగా తీసుకుని, ఒక దొంగ, వాళ్ళు ఉత్తికి అరవేసుకున్న పాత దుస్తులను అవహించి పారిపోయాడు.

వాడు వారిని ఒక పంతులో అమ్మించుకు వెయిక్చుం లేళయ. కాని, అవిన్న పాతచివితంవల్ల, ఎవరూ కొనేందుకు వెళుతుకు రాలేదు. ఎదిదో ఒక అమాయకుడు తన పాలో చితకపాతన్న దీనాకో, వాడు దొంగిలించిన దుస్తులను విక్రవ పెట్టుకుని కూర్చున్నాడు.

అ సమయంలో కొతి ఒకటి గంతుకూ, పల్లిమొగ్గలు వేస్తూ, వాని తగ్గిరకు వచ్చింది. దొంగ వాని అట యాని ఏదో దిస్తూంతగా, వాని యజమాని ఒడుపుగా

వాని విక్రవ వున్న పాత దుస్తులు తీసుకుని, చల్లగా అక్కడి నుంచి జారుకున్నాడు. వీడు కొతిని అపరాగా పెట్టుకుని దొంగతనాలు చేసి మరొక దొంగ!

మొదటి దొంగ కొంతసేవటికి, తన విక్రవ వున్న దుస్తులు ఎదిరో ఎత్తుకు పోయారని తెలుసుకుని కేకలు పెయ్యడం ప్రారంభించాడు. కాని, దండవ దొంగ అ సరికి అక్కడి నుంచి పారిపోయాడు.

మిచ్చాడు దగడంలోని మరొక ప్రాంతపు పంతులో మొదటి దొంగ, నుంచి అట్ట పెట్టలలో దిగించికల్గిన దుస్తులను చూళాడు. వాటి యజమాని పెద్దగా గంతెత్తి, "అయ్యారా, వస్త్రాంబూపారం వాకిం అచ్చిరాలేదు. అందువల్ల, దుకాణం ఎత్తేది, ఉన్న వస్త్రాలను కాదు రొకగా అమ్మేస్తున్నాను. కొనండి! కొనండి!" అని అరవసాగాడు.

మొదటి దొంగకు వారి ఖరీదు నిజం గానే కాయచౌక అద్దు పిమ్మకం కలిగింది. వాడు ఒక అట్టపెట్టెను తీసి తీసుకుని, దానికి దిగించి వున్న కాయను విప్పబోయేంతలో, వ్యాపారి కోపంగా, "తబ్బిచ్చి కొన్ని తరవాతే వారిని చూడాలి. కాలం కలిసిరాక, ఎంతో విలువైన వస్త్రాలను, బజారుగింజలకన్ను చౌకగా అమ్మేస్తున్నాను. కనీసతడం లేదా?" అన్నాడు.

మొదటి దొంగకు, వ్యాపారి చెప్పిన మాటల్లో వ్యాయం కలిపించింది. వస్త్రాలను మరెక్కడైనా దాదానికి అమ్ముకో పిచ్చుననుకుని, వ్యాపారికి తబ్బిచ్చి వారిని కొనేకాదు. వ్యాపారి అ మరుక్షణం అక్కడి నుంచి మాయమయ్యాడు.

దొంగ ఒక అట్టపెట్టెను కట్టి వున్న కాయను తీవరీసి, లోపల వున్న వస్త్రాన్ని చూసి అదిరిపోయాడు. అది అంతకు ముందు రోజు, వాడు వస్త్రంలో దొంగిలించినదే! తక్కిన పెట్టెలన్నీ తెరిచి చూడగా, వాటిల్లో నుంచి వాడు దొంగిలించిన అన్ని

దుస్తులూ బయటపడినై. వస్త్రాల వ్యాపారి నీలమూ మోచం చేపచివాయ, వివిధమాలిన దుస్తులను నుంచి అట్టపెట్టెలలో వారి, తనను మోసగించాడు!

దొంగకు మితిపోయివస్త్రయ్యింది. వాడు కళ్ళునిళ్ళు పెట్టుకుని, "వస్త్రంలో పీదవి దొంగిలించేటప్పుడు, ఎవరైనా వస్త్రంనుంచా రేమో అని పరిశీలించాను. పీదవి మరో కడు దొంగిలించినప్పుడు ప్రాణం ఉమాయ మున్నది. అది చాలక పీదవి తెరిగి తబ్బిచ్చి కొన్నాను! ఓ, దీనికంతకూ కారణం— అ గ్రామస్థులు పెట్టిన కవివార్ధం అయి వుంటుంది. అంకా పీదవి దగ్గర వుండు కుంటే, మరెన్ని వాదలకు గురేకావలసి వస్తుందో!" అనుకున్నాడు.

వాడు ఆ దుస్తులన్నిటిని ఒకే మాటగా కట్టి, బాగా చీకటిపడిన తరవాత, వస్త్రానికి వెళ్ళి, అరుగు మీద నిద్రిస్తున్న గ్రామస్థుల వక్కన వారిని త్వరంగా పెట్టి, తెరిగి చూడకుండా అక్కడి నుంచి పారి పోయాడు.

దైవచింతన

సోదరులారా అనే గ్రామంలో శృష్టికాస్త్ర అనే మందిరముండేదాము. అందులో ప్రతి ఏడాది నవరాత్రి ఉత్సవాలు ఏర్పాటుచేసి, గ్రామస్థులకు దైవచింతన గురించి బోధిస్తూండేదాము. అందులో మంచి విత్త కావడం వల్ల, ఉత్పాదనఫలము దాదాపు గ్రామస్థులందరూ వచ్చేదాము. నీకులు అయ్యచేయగా అదేగిది.

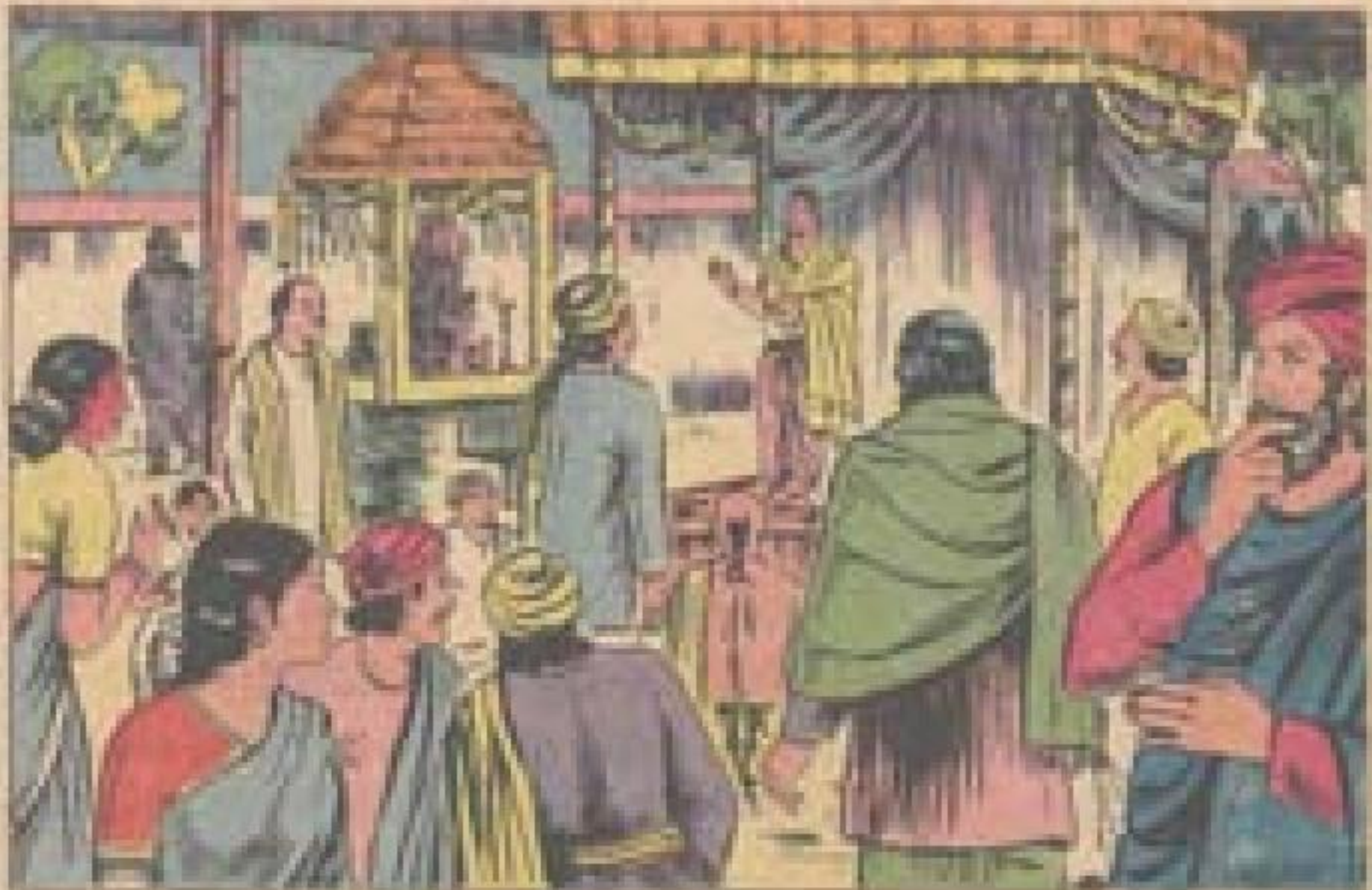
శృష్టికాస్త్రకి, పాఠదాసు అనే కొడుకున్నాడు. అతడూ నేలకాస్త్రలా అభ్యసించి, శిష్యునితో వెయ్యేయంగా తాత్త్వవిషయాలు అధికాపాఠ చేసుకున్నాడు.

ఒక ఏడు ఉత్సవాలవస్తాయని వింటూ రోజులు పథలు అదిగాక, శృష్టికాస్త్రకి పాఠాత్మకా అయ్య చేసించి, అందున పాఠదాసునిది నేలకాస్త్రకరమాలు కొనసాగించేదామన్నాడు.

ఆ రోజు వెనుక మీదకి శృష్టికాస్త్ర కాక, పాఠదాసు వచ్చేసరికి, దాదామంచి గ్రామస్థులు అక్కడే వెళ్ళిపోయినాడని తెలిచాడు. అప్పుడు చిరుకులము ఉద్దేశించి పాఠదాసు, "తత్త్వవిషయాలా, ఒక పెద్దపని! ఈ రోజు అయ్యో దాగో శృష్టికాస్త్రగారు తాళికాడాయాడు. కాబట్టి, శృష్టికాస్త్రగారిని వ్యవహరించాడని వచ్చిపోయేదామని వెళ్ళిపోయిందామని భగవంతునిది వ్యవహరించాడని వచ్చిపోయారు మూలం కూర్చోండి" అన్నాడు.

అది వింటూనే అందరూ విశ్వస్థులగా కూర్చున్నారు.

—సీ. ఎస్. ఎ. చరణ్

సేరికట్టదేశపు రాజుమారి మోహవి అప్పు
రూపి సొందర్యునికి. సొందర్యునికి తన
నవ్వం కూడా అమె నుండడం వల్ల.
తండ్రికి అమె వివాహం ఒక నిమిషంగా
మూలించి. ఏ దేశపు రాజుమారుడి చిత్ర
పెటం చూపినా, అతడు తన అందచందా
లకు విసిరొలడని, విరాళించిందసాగించి.

ఈ విషయముల్లో ఒకవారామె ఉద్వేగ
విహారంలో పుంతుగా, ఏలా వచ్చాలో
కొందరు దొంగలు అక్కడికి వచ్చారు.
వాళ్ళల్లో పాపమును తనెవారు, వాళ్ళ
వారుకుడు. వాడు, అమెను గుర్రం మీద
ఎక్కించుకుని, ఒక మారుమూల కొండ
గుహలోకి తీసుకువెళ్ళాడు. అది వాళ్ళ
వివాహస్థానం.

ఆ కొండగుహలో ఒక నులుంబం
పుంటున్నది. వాళ్ళల్లో పాపకి అదే అనిత
పాపమునుది అక్క, వాడుగు వెంటవ్వురాల

వయసు గల రోత అతడి కుమార్తె.
వాళ్ళకు వదులు చేసి పెట్టడానికి యిద్దరు
వచ్చుటా. ఒక వదిచయము రాజు
పుచ్చాడు.

పాపమును రాజుమారితో, "అది వా
గుహ. అక్కడ వా నులుంబం చూతమే
పుంటుంది. నేను దొంగల వాయుకుట్టి.
వా అనుచుచెప్పెయి. యా వదిదాపులకు
రాదు," అచ్చాడు.

"అదెలు నుపుట్టి, నచ్చిక్కడి నందుకు
తీసుకు వచ్చావు?" అది అదిగించి
మోహవి కోపంగా.

పాపమును కొంతగా, "వా వాక్క
కిక్కడ అన్ని సొకర్యాలు వున్నవి.
అయినా, మీ వివాహం కొండగుహల్లో
వున్నందున, అమె అత్తమామా వచ్చు
సొదిస్తూంటుంది. నమ్మి సొదివంచకు, ఏం
కావాలో అడుగు తెచ్చి యిస్తాను—

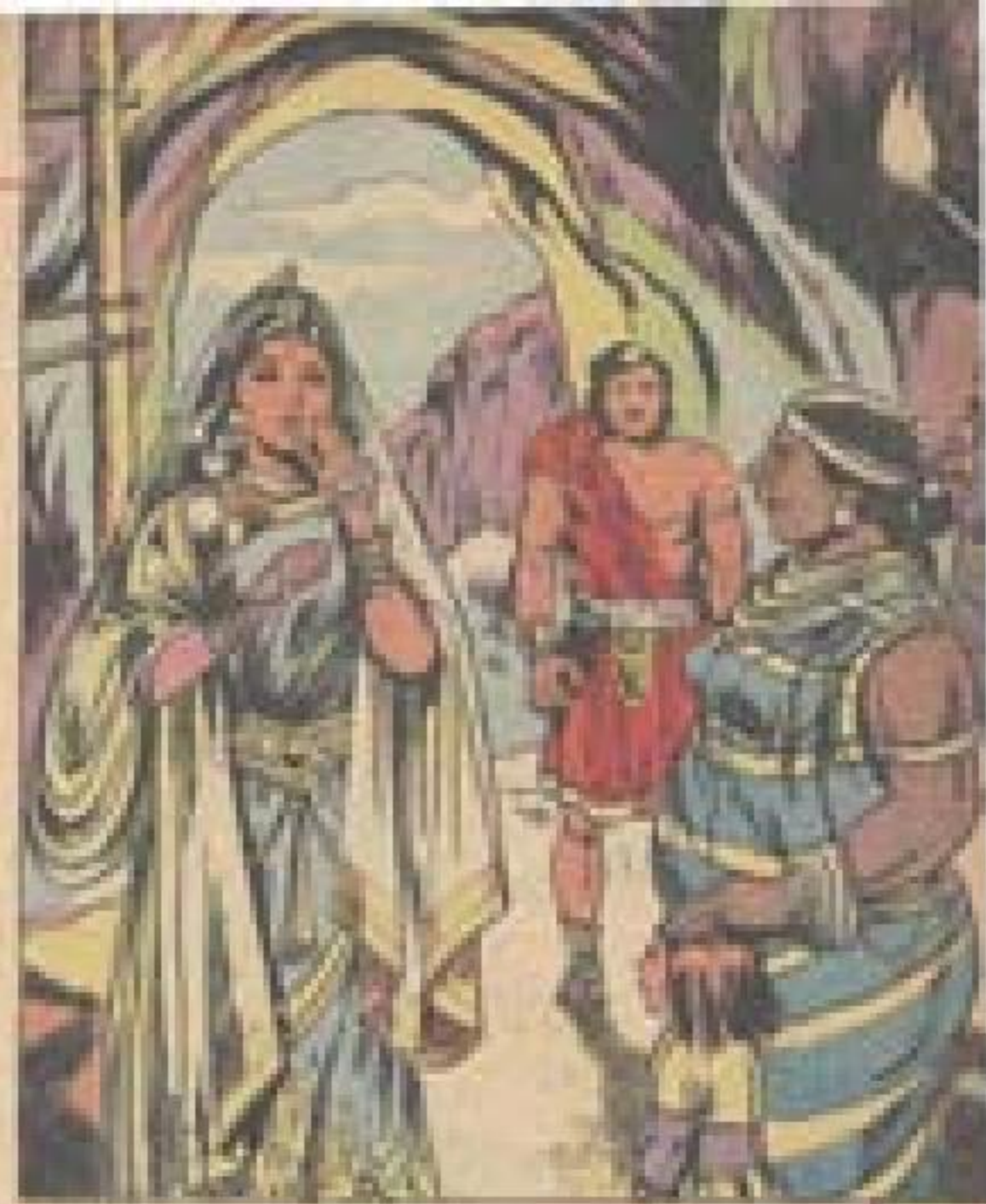
అన్నాడు. అయితే, నాకు, యీ దేశపు
రాజకుమార్తె చేత సేవలు చేయించు—
అది అడిగింది. వెంటనే విన్నూ అవహ
రించి తెచ్చాడు." అన్నాడు.

ఆ మాటలు వింటూనే మోహన
అశ్వశృంగం, పొడవయితి కేసి చీకటిగా
యీచింది. అతడు అదయగుట ఎత్తువ్వాడు.
మేలిమిబంగరు కరీరచ్చాయి, కంఠలు
తరిగిన యాచం, అందమైన ముఖం. వాడి
చార్య పాతక, యాచంలో అతనికి పూర్తిగా
భిన్నం. అమె పొద్దిగా, పల్లగా, చావుగా,
విశాదంగా వున్నది. అమె కూతురు రోతకు
అచ్చగా కల్లి పొలికటి వచ్చాయి.

పొడవయితి, మోహన మాట్లాడుకుం
టాంతగా, అక్కడ వున్న వృద్ధ సేవకు
దేశకు. "అందాలలరిణి గుహలో అయిగు
పెట్టింది. నాయకు నీమెను తప్పక పెళ్ళి
చేసుకుంటాను." అన్నాడు.

అది విన్న పొడవయితి. వెంటనే వాడి
చెంప మిద గట్టిగా కట్టి. "నేను ఏకపక్షి
ప్రతుల్లో! అలాంటి మాట యింకోసారి
అన్నావంటి, తాటపరిచేస్తాను. జాగ్రత్త!"
అన్నాడు.

అర్థమవ్వా లేకున్నా మోహనకు, ఆ
గుహలో నివసించక తప్పలేదు. అమె
పాతకక సేవలు చేయడానికి మొదట
నిరాకరించింది. కాని, మిగతా సేవకులు

అందుకు పొడవయితి ఎంత క్రూరమైన
కీ విధిస్తాడో చెప్పిన తరవాత, అమె
బుద్ధిగా అచ్చి వదులా చేయబోగింది.

అక్కడ వున్నవారిలో నీవకు తనే వృద్ధ
సేవకుడికి, అమెపై జారి కరిగింది. వాడు
ఒకసారి అమెను ఓదార్చుతూ, "అప్పుర
వలా వున్నావు: నీకీ కష్టం రావలసింది
కాదు. అయినా అక్కడి నుంచి బయట
విడాలంటే, నీ కళ్ళకు మార్మమున్నది.
నీ అందచందాలతో, మా నాయకుణ్ణి
అకర్షించు. అయినకు తగిన చార్యపు
నువ్వే. విన్నాకున పెళ్ళి చేసుకున్నా
డంటే, నీ కష్టంవ్వి తరిగిపోతాయి,"
అని చెప్పాడు.

"ఓ, వెనక వెళ్ళానికి యువరాణిని. ఒక బొంగు నాయకుణ్ణి వివాహమాడ తానా?" అన్నది మోహన కోపంగా.

"మా నాయకుడు కావడానికి బొంగుల నాయకుడి అయినా, ఈ ప్రపంచంలో ఏ రాజకుమారుడూ అయినా ఉండరటయి. పెళ్ళిమాట అలా వుండు. నీ చెప్పినట్లు, అయిన్ని అకర్మించడానికి ప్రయత్నించు. లేకపోతే, మిమ్మిక్కడ నుంచి జయకుండేత లేవు." అన్నాడు చివకుడు.

పదిలేక మోహన అందు కంగీకరించింది.

ఒక రోజున ఆమె ద్వారానే చేసి నుంచి ముస్తాబు ధరించింది. ఎరువురంగు

ముస్తాబు, ఆమె వెంట అందాన్నిస్తాయి. ఆమె ఆ ముస్తాబు ధరించి పొవించుచు మూడు అటా యటా తిరగసాగింది. పొవించుచు ఏదో శ్రద్ధాలోచనలో వుంది, ఆమెను గమనించలేదు.

తరవాత కొంతసేపటికి పొవించుచు ఆమెను దగ్గరకు తమ్ముని, "మళ్ళీ బాగున్నావు. కాని, నీలపురంగు ముస్తాబు నేమిట యింకా బాగుండావు," అన్నాడు.

"నీలా తెలుసు?" అన్నది మోహన.

"నా భార్య చెప్పింది, అందం గురించి ఆమెకు తెలియవట్లు మరెవ్వరికి తెలియదు," అన్నాడు పొవించుచు.

మోహనకు తాత కోపం వచ్చింది, అయినా చేసేదిలేక మరొకనాడు నీలపు ముస్తాబు ధరించి తియిగుతూ, శ్రీకృష్ణుడి భార్యన్ని శీర్షిస్తూ ఒక పాట పాడింది, ఆమెకంతవ్వరం మరేపాటంగా వున్నది.

పొవించుచు ఆమెతో, "శ్రీకృష్ణుడి మీద పాట వట్లు. ఇప్పుట్లో శీర్షిస్తూ ఏదైనా పాడు. నా భార్యకు ఇచ్చేవంటి తాత ముస్తాబు," అన్నాడు.

మోహన చిన్న బుచ్చుకు న్నిది. ఆ తర్వాత యింకొక రోజున ఆమె నాట్యం చేస్తూంటి, "నా భార్య అడిగినదీయే తమ్మ నాట్యం చేయవట్లు," అని కోవగించు కున్నాడు పొవించుచు.

ఒక రోజున ఆమె పొడవునుడితో, "నువ్వు మామూలు రోంగపు కావని, రాజకుమారునిది మించిన ప్రతాపం కలదానివని, నీ సేవకులంటున్నారు. ఆ ప్రతాపం ఏటాటిదో చూడాలని ఉన్నది." అన్నది.

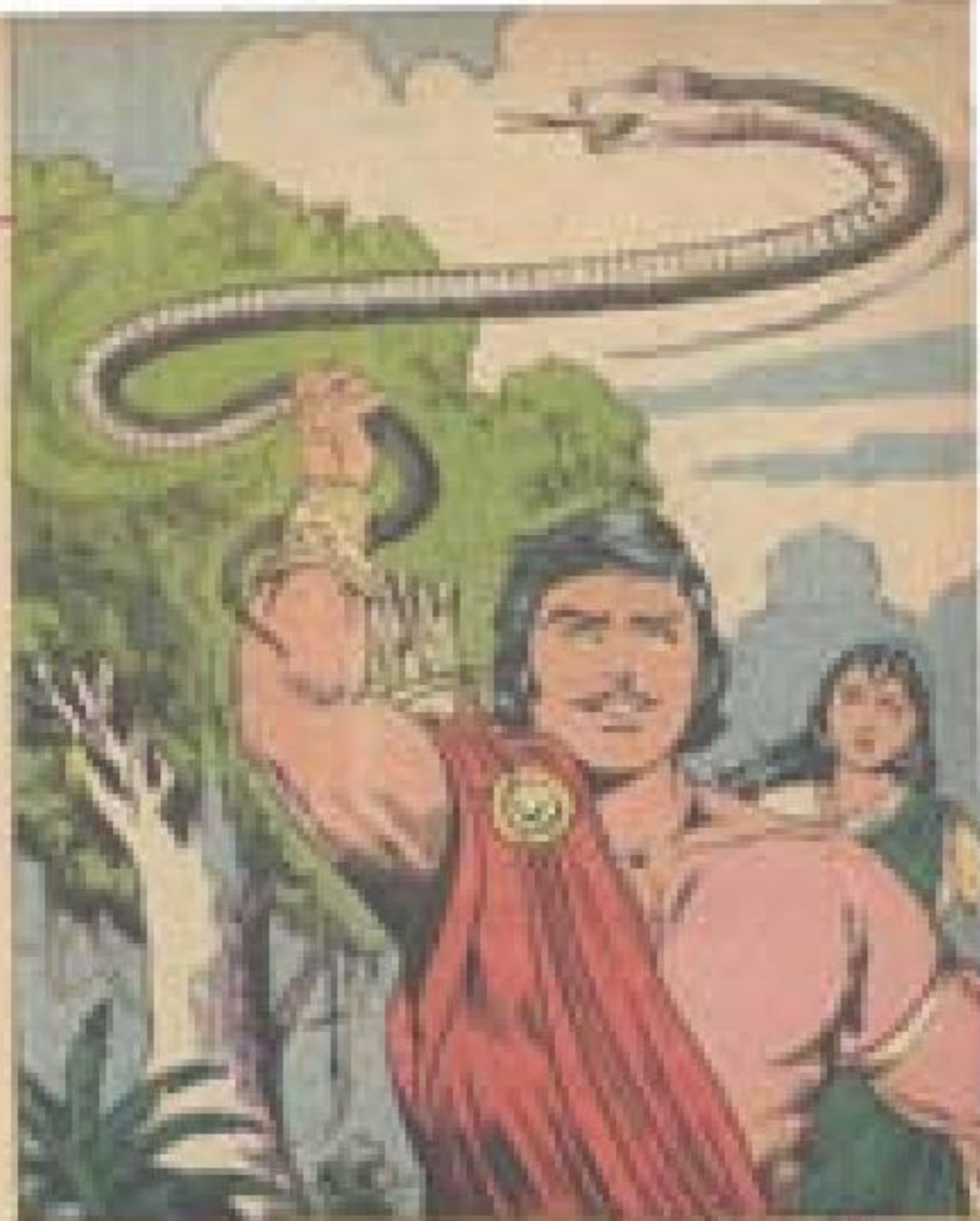
"అలా అయితే అడవిలోకి వెళ్ళాలి. చిన్న వెంట నీమకు వెళ్ళాలంటే, నా భార్య అనుమతి కావాలి. అందుకామెను మెప్పించి ఒప్పించు," అన్నాడు పొడవునుడు.

అలాంటివి అంజానైపోవడం వల్ల, మోహన కోటం తెచ్చుకోకుండా పాతని వద్దకు వెళ్ళి, తన కోరిక చెప్పి, "నా అందంతో నీ భర్తను వశపరచుకుంటా నన్ను భయపెట్టాలంటే తప్ప, లేకపోతే నువ్వు యిండుకు అంగీకరిస్తావు," అన్నది.

పాతని చెప్పి, "మా ఇద్దరి ప్రేమ ఎలాంటిదో, నీ కర్మం కాదు. అలాగే వెళ్ళరా?" అన్నది.

మోహన, పొడవునుడితో కలిసి అడవికి వెళ్ళింది. అక్కడ అతడు తన విద్యలన్నీ ప్రదర్శించాడు. అతని చేర్చుకు ఆమె అశ్చర్యపోయింది.

ఒకచోట వడగవిప్పి కాటా చేయి లోయని కాటాగును తోక వట్టుకుని చూడంగా విసిరివేశాడు. చిల్లు వట్టి తీగి

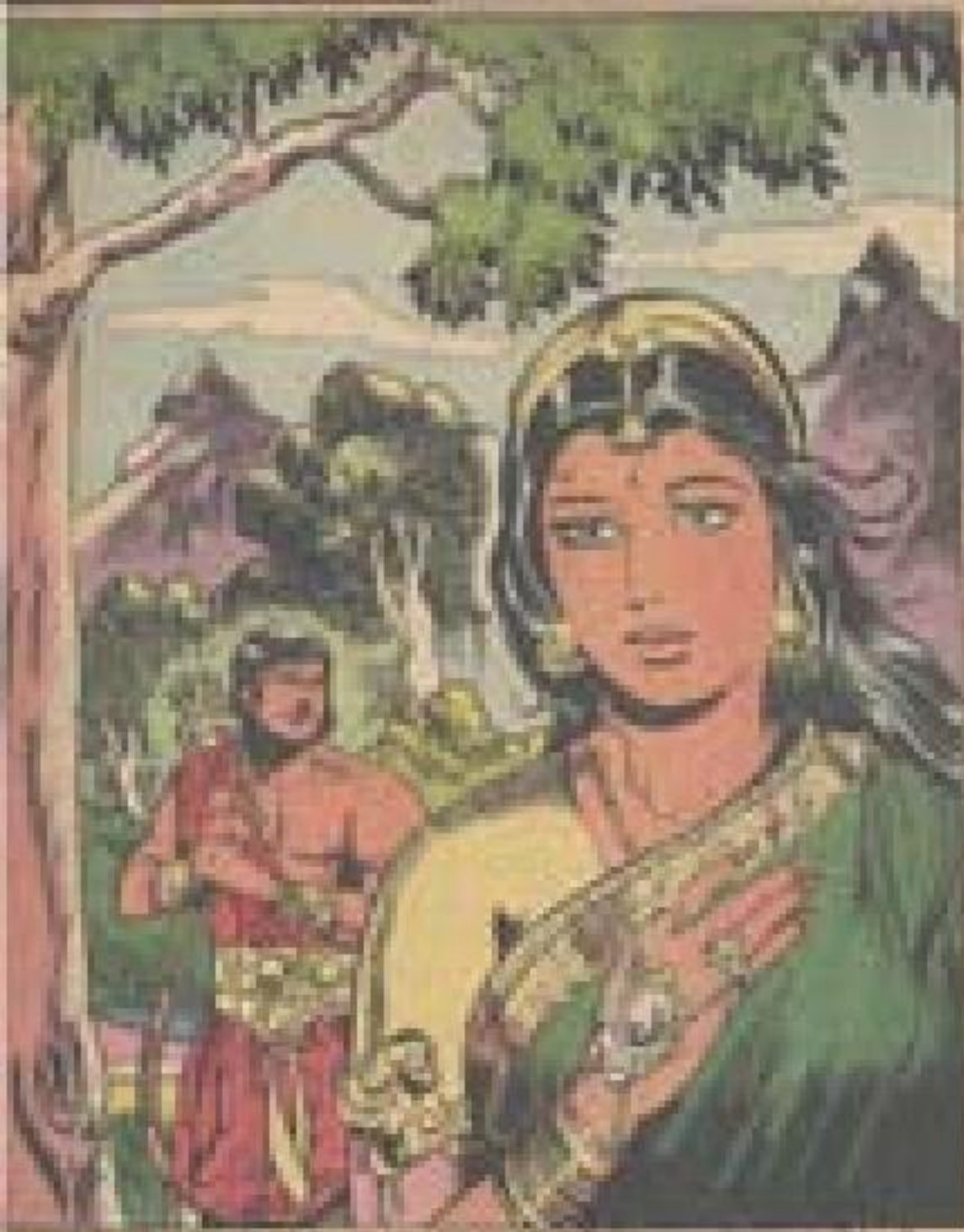

వేగంతో కాటాలు చేసి, వరుగెరుకున్న రేచి చుట్టూ అవి గుచ్చుకువేలా చేసి, ఆ కడపంజరంలో దాన్ని కడలకుంటా బంధించాడు.

"గ్రూరజంతువులవైనా, సోదుజంతువులవైనా ఒక్క గాయమైనా తగలకుండా, యదేవిధంగా ప్రాణాలతో వట్టి బంధించ గలను," అన్నాడు పొడవునుడు.

మోహన అశ్చర్యపడి, "నువ్వేదేకానిగో రాజకుమారునిది కావలసింది. నీ ప్రతాపం ఆమోదుం!" అన్నది.

"నువ్వు మెచ్చుకున్నావు కాని—నాకేం తప్పిగా లేదు. ఎందుకంటే, నా భార్య యింకా నా ప్రతాపాన్ని మెచ్చుకోవడం

లేదు. ధూమిలోకి బాబాన్ని కొట్టి, అట్టునుడిలా పొళాళగంగమీ పైకి తెప్పించి తీసేసి, నవ్వామె పరిపావం చేస్తూంటుంది." అన్నాడు పాపంయూరు విజారంగా.

మోహన, పాపంయూరికి భార్య అంటే వున్న గొరవానికి అక్కర్లేవదుకూ, "నేను, నీ విద్యలు చూశాను. నువ్వై, నా విద్యలు చూడరా?" అని అడిగింది.

"నీ విద్యలు, నా భార్యదావుల వుండగా చూస్తాను," అన్నాడు పాపంయూరు.

ఆ జవాబు మోహనకు చాలా కోపం తెప్పించింది. కాని, ఆమె కోపాన్ని దిగమింగి ఎంతో శాంతంగా, "నేను అతిలోక

సౌందర్యవతివచ్చి నిజం వాటి కాదు, ఎంతో బాగుమారులకు కూడా తెలుసు. వివాహం అంతే అది వచ్చినదాళ్ళనంతదాని విచారించాను. భార్యను గురించి తీర్తే ఎదకు అదిగూడని మాట అయినా, తప్పిదమని నవ్వి అంటున్నాను. నీ భార్య వరమే గురూపిగదా! అయినా, నువ్వామె వట్ల అంత అకర్షితుడివి కావడం, సౌందర్యవతివైన నావట్ల నిర్లక్ష్యం చూపడం అక్కర్లేం కదాగిస్తున్నది," అన్నది.

పాపంయూరు, మోహన కేని ఒకసారి పరీక్షగా చూసి, చిరునవ్వు వచ్చి, "నేను బాబ్బా సౌందర్యాని కంటే, అంతా సౌందర్యానికి ఎక్కువ విలువనిస్తాను. ఆ కారణం వల్లనే నాకు, నా భార్య పొతకి అంటే అంత అదరణ, అపొక్కయితే!" అన్నాడు.

గురూకు తిరిగి వచ్చాక మోహన, దీవకుడికి జరిగింది చెప్పి, "అక్కణ్ణంది అయిటపడదానికి, నేనెం తెయలో తెలియడం లేదు," అన్నది.

"అంత ఒక్కటే మార్గం! మా వాయుకుడి భార్యను మెప్పించు. ఆమె తప్పి యుంటేవ్వదా నీన్ను క్షమించలేదు," అన్నాడు దీవకుడు.

అయిట వారొక ఉపాయం కూడా చెప్పాడు.

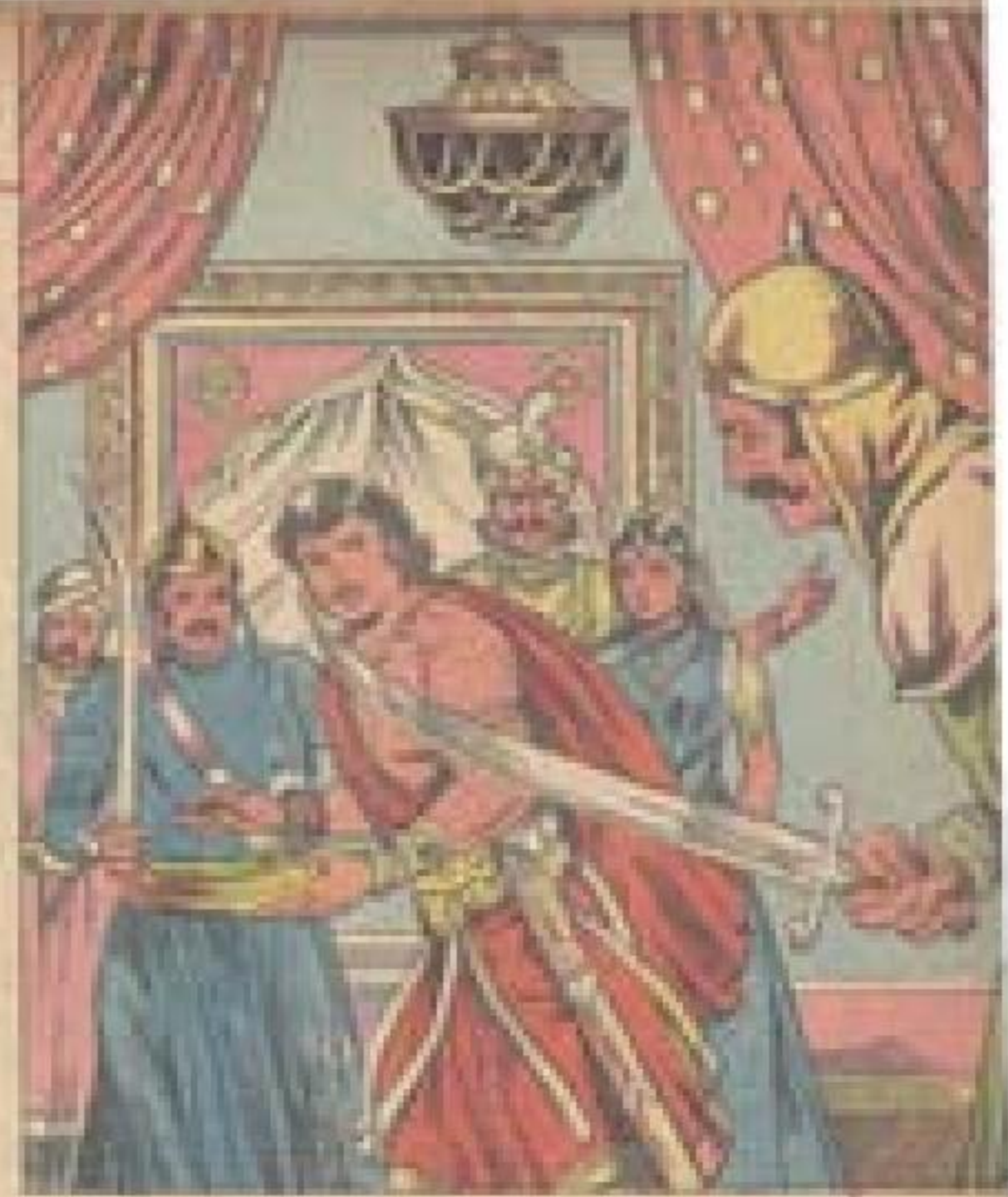
ఆ మర్నాడు దీపకుడు, పొత్తి వదిలే
దారిలో, ఆమెకు తెలియకుండా అరటి
పండు తొక్కులు వేశాడు. పొత్తి కాల
జారి పడబోతుండగా, మోపాసి ఆమెను
పడకుండా పట్టుకున్నది.

పొత్తి దాలా పంజోమింది, "రాకుమార్తె
వైనా, నా పెదకులను మించి మునుల్పా
కుంటున్నావు. నేను, నిప్పుక్కడికి రప్పించి
పడ కరణం చేరి ఉన్నది. నీకు స్వేచ్ఛ
కలిగిస్తాను. మళ్ళీ నా భర్తను, కొంత
గుహ తపతం మించి విముక్తి చేయాలి.
మేమువరకం పోయినా ఏ సగరంలోనే
తపిస్తామనుకుంటున్నాము. అందుకు
మళ్ళీ తగిన ఏర్పాట్లు చెయ్యగలవా?"
అన్నది.

తను తిరిగి రాజప్రాసాదం చేరడానికి
యిది మించి అవకాశం అది గ్రహించిన
మోపాసి, వెంటనే విడిచివేసింది.

పొత్తి భర్తను విడిచి, "ఈమెను
జాగ్రత్తగా రాజాగారికి అప్పగించు. తను,
తన తండ్రికి చెప్పి, ఏ పొత్తివేరాలన్న
కమించేలా చేస్తుంది," అన్నది.

పొమ్మయ్య, మోపాసను వెంటబట్టు
కుని గుర్రం మీద రాజప్రాసాదం చేరాడు.
మోపాసి అజ్ఞాపించడం వల్ల, కావలా
భటులెవ్వరూ పొమ్మయ్యతో పట్టుకునే
ప్రయత్నం చెయ్యలేదు.

పొమ్మయ్య, రాజాతో "అయ్యో, తను
కుమార్తె! ఒక ప్రయోజనం కోరి, కొంత
కాలంపాటు యామెను, మా దగ్గర ఉంచు
కోవడం అరిగింది. అదేమిటో, ఆమెనే
అడిగి తెలుసుకోవచ్చు," అన్నాడు.

మోపాసి వెంటనే తండ్రితో, "నాన్నా,
నా ఒక ఒక కోర్కె తీర్చాలి. ఏదో విధంగా,
ఈ యువకుణ్ణి యక్కడ అవి, అతడితో
నా వివాహం జరిపించండి. అతడు బోగడ
ఏ ప్రయోజనం కోరి నన్ను అపహరించుకు
పోయాడో, అది యిప్పుడంతే ముఖ్యం
కాదు," అన్నది.

ఈ మాటలు వింటూనే పొమ్మయ్య
అక్కడి నుంచి పారిపోబోయాడు. కాని,

చాలామంది భటులు చుట్టూ ముట్టడంతో అది సాధ్యపడలేదు.

“అబ్బాళ్ళకు ముచ్చట వివాహానికి అంగీ కరిందావు; అదే చాలు!” అని రాజా అంతఃపురంలో రహస్యంగా మోపావీటూ, సామంతుడికి బలవంతపు వివాహం జరిపిందాడు.

వివాహ మయ్యాక మోపాన, సామంతు డితో, “నన్ను క్షమించు! ముచ్చట ధొంగల వాయకుడివి. వివాహం కుడివి. నన్ను విర్లక్ష్యం చేసినవారివి. అయినా నన్ను బలవంతంగా వివాహం చేసుకున్నాను. ముచ్చట నా తర్తపు కావడం ఎంతో తప్పిగా వున్నది. అద్దం లేకుంటే, యా క్షణంలో ముచ్చట వెళ్ళిపోవచ్చు. కానీ, మళ్ళీ తిరిగి వస్తావని, నీ కోపం ఎదురు చూస్తూంటాను,” అంటూ పొడాల మీద వదింది.

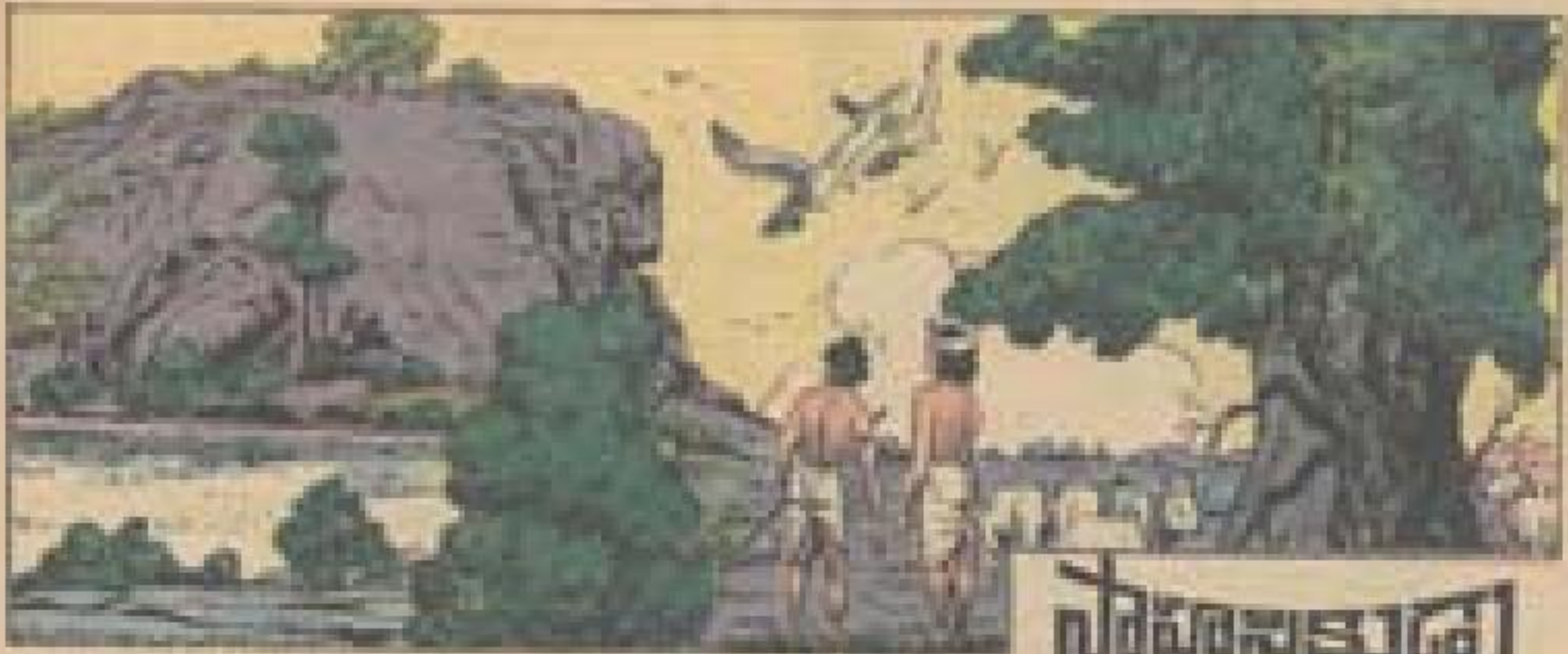
సామంతుడు ఆమెను తివరీచి, “నేని క్కడి నుంచి వెళితే, నన్ను వెంట తీసు క్కునే వెళతాను. నేను నన్ను విర్లక్ష్యం

చేశాననే ప్రమాద కలిగిందానానీ, నీ తండ్రి పహకారంతో, యా వాటకమంతా అదాను. ఆ గుహలో వున్నవాళ్ళందరూ, నీ తండ్రి పంపినవాళ్ళే. నా పేరు కొర్రకపేరుడు; ప్రతాపదేశపు రాజు మాయుట్ట. నీలో సాందర్యవతివన్నీ గర్వమంది. విర్లక్ష్య మొక్కటే, నన్ను నావిట్ల అశర్తికురాలిని చేసుకోగలదని గ్రహించాను. అప్పుడు నిజం చెప్పాను కాబట్టి, ముచ్చట నాతో మా రాజ్యానికి వచ్చేదీ తినిదీ చెప్పి,” అన్నాడు.

అది విని మోపాన దిగ్భ్రాంతుడాల యాంది. కొంతపెదటికి తిరుకుచి, “ఒకరు లక్ష్యపెట్టినప్పుడే, ఏ అందానికైనా విలువ. మంచికి వర్తన అందం—మంచితనం, వినయం అవి, నీతో పాటు గుహలో వున్నప్పుడు తెలుసుకున్నాను. నీ భార్యగా నన్ను పేదించుకుంటూ, నన్ను నేను తిర్చి చిరుకుంటాను,” అన్నది.

ఆ తర్వాత ఆ దంపతు లిద్దరూ కల కాలం కలిసి ముఖంగా జీవించారు.

సామంతం

కొండలకొండ గల పర్వతాంధ్ర ఒక కొండకు భూకాలకొండ అని పేరుండేది. చుట్టూవెళ్ళిన కొండలపైనే అప్పులను మేపుకునే వారివరూ తమ అప్పులను ఆ కొండపైకి పోనిచ్చేవారుకాదు. ప్రమాద వశాన ఏ అప్పులు గాని ఆ కొండ మీదికి పోతే వారిని తీసుకురావడానికి పశువుల కావేయలు ప్రయత్నించేవారు కూడా కాదు. ఎందుచేతనంటే అప్పులపై గల అశక్తి ఆ భూకాల కొండపైకి వెళ్ళి మళ్ళీ తిరిగి వచ్చినవారివరూ లేదు.

భూకాల కొండపైనే అప్పుల మందలుండేవి. ఉదయం కాగానే అది కొట్టాలలో నుంచి బయటికి వచ్చి, కొండ అంతటా తిరిగి మేత మేసి, చుళ్ళి నూర్కాస్తమయం వెళుతు, ఎవరో తమను తోరిపట్టుగా, కొట్టాలకు తిరిగి వచ్చేది. కాని వారి వెంట ఎవరూ ఉండేవారు

కాదు. వారికి ఎవరు పోషణ చేసేవారో, ఎవరు పాలు పితికివారో, ఆ పాలు విడుదలచే బయటి ప్రపంచానికి తెలియదు. ఆ కొండ మీదనే పశువులకొట్టాలకు వసతి వంలో ఒక పశువుల కావేరి నుడిపి కూడా ఉండేది. రోజూ సాయంత్రాలంపుట పాలు రాజీసిపట్టుగా నుడిపి కప్పి మంచి పొగ కూడా వస్తూండేది. అయినప్పటికీ భూకాల కొండపైనే పరమావధి దెవరూ ఉన్న జాత చూసినవారు ఆ ప్రాంతాల లేరు.

ఆ కొండపైనే భూకాలుద్భావమని, అది అవకాశం దొరికినప్పుడల్లా చుట్టూవెళ్ళిన కొండలపైనే ఉండే అప్పులను దొంగ తనంగా ఎత్తుకుపోతాయని, వారికోసం తమ కొండపైకి వచ్చినవాళ్ళను అది చంపేస్తాయని చెప్పుకునేవారు.

ఆ భయంకోసే భూకాల కొండపైకి పోనింది ఎవరూ వెళ్ళేవారుకాదు.

అలా ఉండగా ఆ ప్రాంతాలకు నిత్య పొరుగుతనై పలువురు వాసిరి ఒకడు కొత్తగా పట్టాడు. వాడు భూతాల కొండలో నిత్యమూ జరిగేదంతా చూశాడు. భూతాలను గురించి అతడులు చెప్పేదంతా విన్నాడు. నిత్యపొరుగుడు యిది పనుచూ, పొహపనుచూ కావటంతో వానికి ఆ భూతాల కొండపైకి వెళ్ళి, అక్కడ వాస్తవంగా జరుగుతున్న దేమిటో తెలుసుకో వాంపై కోరిక వుట్టింది.

మిగిలిన పలుకావదులు వాడితో అలాటి పొహపం చెయ్యవద్దన్నాడు. కాని వాడు వివరించాడు. "కొండ మీదికి వెళితే వెళ్ళావు. ఆ గుడిసెలోకి మాత్రం వెళ్ళు. అందు

లోకి వెళ్ళి తిరిగి బయటికి వచ్చినవా రవరూ లేరు. మొండితనం చేసి వెళ్ళావే నీ గతీ అంటే అవుతుంది." అని మిత్రులు నిత్యపొరుగుడి హెచ్చరించారు.

అయితే నిత్యపొరుగుడు మాత్రం భయం వడలేదు. వాడు దైర్యంగా భూతాల కొండ మీదికి వెళ్ళి అక్కడ ఉన్న గుడిసె చేరు రిడిచాడు. అది మామూలు కొండలలాగే ఉన్నది. కాని ఎక్కడా భయంకరమైన దృశ్యాలు లేవు. అంతలా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నది. వాడు గుడిసె వద్దకు వెళ్ళి లోపలికి తొంగి చూశాడు. మినుమిలు నివసిస్తున్న గుడిసెలాగే ఉన్నది. "ఎవరు లోపల?" అని నిత్యపొరుగుడు రెండు మూడుసార్లు గేక పెట్టినా, లోపలి నుంచి జవాబు రాలేదు.

మింగివించకుండా నిత్యపొరుగుడు గుడిసెలో ప్రవేశించాడు. ఒక ఎక్కడ వాణగయిదు ప్రాతంలో లోజనం వండి పెట్టంగా ఉన్నది. అంకోక ఎక్కగా ఒక మంచం వేసి ఉన్నది. వానిపైన ఎక్క పనిచి ఉన్నది.

"అక్కడ ఎవరో మినుమిలే అంటు న్నారు. బయటికి వెళ్ళినట్లున్నాడు. వారు తిరిగి వచ్చేదాకా విశ్రాంతి తీసుకుందాం" అనుకుంటూ నిత్యపొరుగుడు మంచం మీద కదలడం వాల్చాడు.

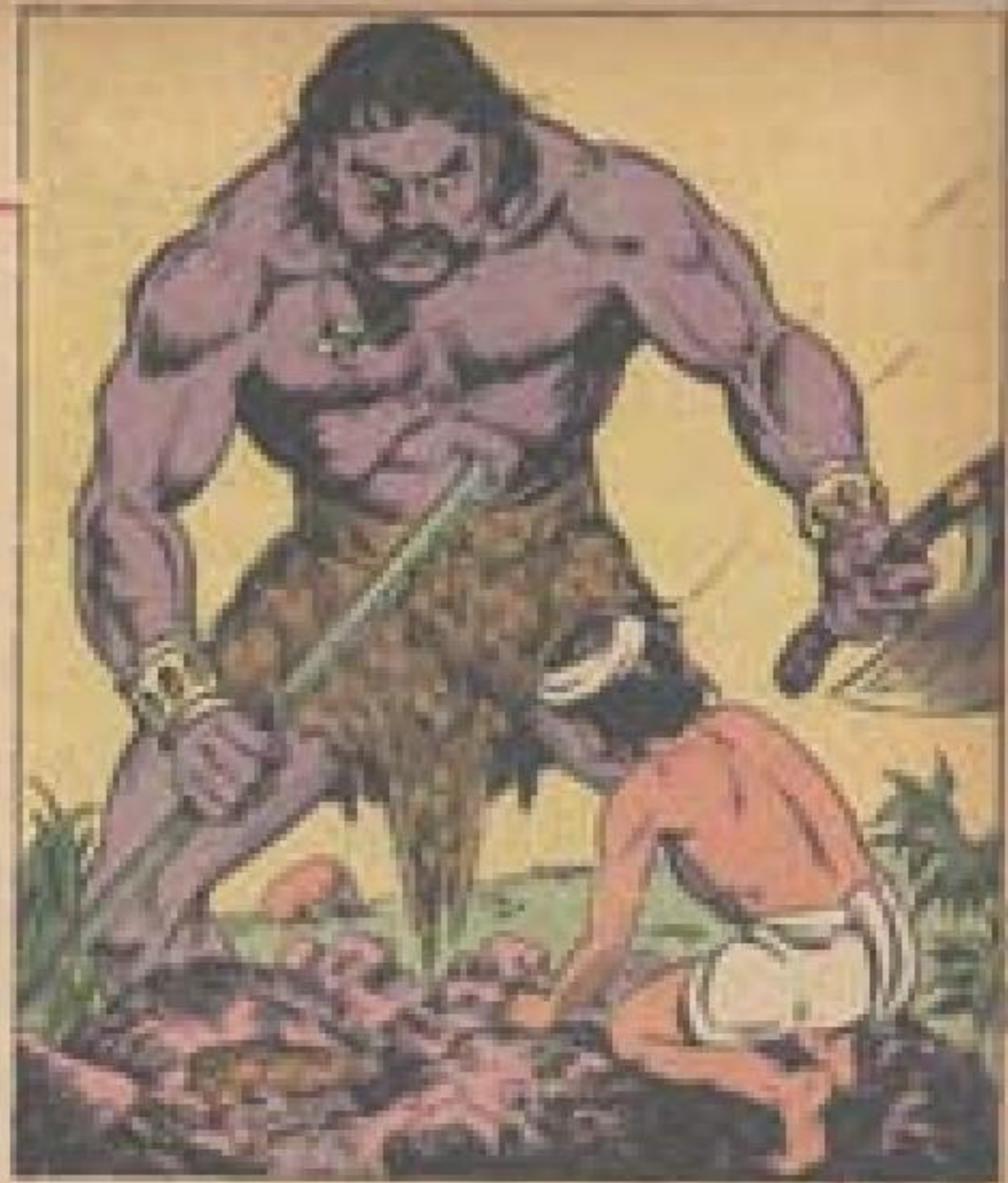
అంతలోనే గుడిసె బయట అరికిని అయింది. ఒక రాక్షసుడు చాలా దూకుతోవరికి వచ్చాడు. వాడు నేరుగా వెంట పాత్రలున్న చోటికి వెళ్ళి, "అ ముందం లో పడుకున్నవాడికి కూడా వెంట అయిందా?" అని గట్టిగా అరిచాడు. తరవాత ఆ భూతం పక్కపాటునున్న చోటికి వచ్చి, "లే! అబ్బానికి లే," అన్నాడు.

మరొకరైతే ఆ భూతాన్ని చూసి ఆ క్షణమే పగం చచ్చిపోవాలింటే. కాని పక్కపాటును ఏమాత్రం భయపడలేదు. అతడు ఎంతో విబ్బరంగా, "శ్రమవిధ్వాదే తింది తినాలి. నేనెమి శ్రమ చెయ్యలేదే!" అన్నాడు.

భూతం మారుమూలాడక వెంటపాత్రల ముందు కూచుని క్షణంలో అన్ని జాళీ చేసేశాడు. తరవాత వాడు గోడ పక్క ముంచి ఒక పొర, పలుగూ తీసుకువచ్చి పక్కపాటుడికి అందిస్తూ, "అక ముందం దిగి, అది తీసుకుని మూళిగలోకి నా వెంట రా!" అన్నాడు.

"మూళిగలో ముంచి నేనెమి పైకి తేలేదు. అందుచేత నేను అక్కడికి ఏమీ తీసుకుపోవవలసరం లేదు," అన్నాడు పక్కపాటుడు.

భూతం పలుగూ, పొర జావే తీసు కుని, "నా వెంట రా?" అన్నాడు.

"నువ్వు ముందు పద, నేను వెనుకగా వస్తాను!" అన్నాడు పక్కపాటుడు.

ఇద్దరూ వెం మూళిగలోకి దిగారు.

"అక్కడ తవ్వ!" అన్నాడు భూతం.

"అక్కడ నేనెమి పొతపెట్టలేదే!" అన్నాడు పక్కపాటుడు.

భూతమే తవ్వారు. కొద్దిసేపట్లో ఒక గుండిగ బయటపడింది.

"దాన్ని పైకి ఎత్తు!" అన్నాడు భూతం.

"నేను దాన్ని కందికి దించితేగద, ఎత్తదానికి!" అన్నాడు పక్కపాటుడు.

భూతం ఆ గుండిగ ఎత్తి పైకి తీసి వేంపై ఉంచి, "దీని మీది మూత తయ్యా!" అన్నాడు పక్కపాటుడితో.

“వేమ మూత పెట్టలేదు. అందుచేత కాన్పు తీసి అవసరం వాకు లేదు,” అన్నాడు నెత్తపోలుడు.

భూతం మూత తీశాడు. గుండిగ వందా బంగారు కాసులున్నాయి. భూతం వాటిని వేల మీద పోసి మూడు కుప్పలుగా చేసి, “అందులో ఏ కుప్ప ఏదో తెలుసుకో. వరిగా తెలుసుకున్నావా నువ్వు బాగువడ తావు. వాకూ కావవిమోచనం అవుతుంది. ఏది కాని కుప్ప ఏరుకున్నావే, నిన్ను పిడికెడు బూడిద చేసేసి, నేన్ను రక్షించి బావికి అంకొకడు వచ్చినదాకా వే ఏలాగే తీసిస్తాను. వాకు కావవిమోచనం అయిన వకానీ ఈ కుప్పలలో ఒకటి ఏదీ, రెండో ఏదీ పేద ప్రజలదీ, మూడవది నా చేత తచ్చిపోయిన వారి భార్య విడ్డంగదీను. తెలిసిందా?” అన్నాడు.

నెత్తపోలుడు తన చేతులతో మూడు బంగారు కాసుల కుప్పలనూ యిట్టి, “ఏదెలో ఒకటి వాది!” అన్నాడు ఎంత గంభీరంగా.

వెంటనే గుడిపెలో ఒక పెద్ద మెరుపు మెరిసిపట్టాయింది. భూతం మాయమై వాని స్థానంలో ఎవరో ఒక గంభీర్యుడు లాటివాడు నిలబడి ఉండటం కనిపించింది. అతడు నెత్తపోలుడితో, “ఏ వుత్తాడవ వాకు కాని విముక్తి కలిగింది. వేమ పోతున్నాడు. ఈ రోజు మోచలుకుని, ఈ కొండా, దీని మీది పకువులూ, ఈ బంగారమూ ఏదే!” అని ఎబో మాయమై పోయాడు.

భూతాల కొండపై నుంచి నెత్తపోలుడు పడవంగా తిరిగి రావటం చూసి, మిగిలిన పకువులకాపిల్లు చాలా అశ్చర్యపడ్డారు. వాడు వారితో కొంత మీద జరిగిన వంగతి అంతా చెప్పాడు.

నెత్తపోలుడు అది మోదలు భూతాల కొండపై వివాదం ఏర్పరచుకుని, తన వంతు బంగారంతో విరళాలం ముఖంగా తీసిందాడు. శ్రమంగా యిట్లు పక్కల ప్రజలు ఆ కొండను భూతాల కొండ అని పిలవటం మొదలెక్కాడు.

‘ఎగిరే’ ఉద్యమం

[illegible]

ఈ ఉపనామ ఏ క్రమం ప్రకారముగా వీర బ్రహ్మయ్య, వీరవీరవరదాస వల్ల వీర అం
తాంబ వల్లవరదాస, వీర వల్ల నాంబ, వల్లవరదాస వల్ల వల్లవరదాస అం వల్లవరదాస వల్ల
వల్ల 'వీరవరదాస' పేరయ్య. వీరవరదాస వల్ల వల్లవరదాస వల్ల వల్లవరదాస వల్ల
వల్ల వీర వల్లవరదాస అం వల్లవరదాస వల్ల వల్లవరదాస.

ಈ ಹತ್ತನೇ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೂರು ಕೆಲಸ ಪ್ರತಿ ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ದಾಖಲೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ
ಅಧಿಕಾರಿ' ಹತ್ತಿ' ಅರ್ಜಿ ಮೂರು ಮೂರು ದಿನಗಳೂ, ಮೂರು ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ
ಕೆಲಸ ಪ್ರತಿ ಸ್ವಲ್ಪ. ಮೂರು ಕೆಲಸದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ
ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅರ್ಜಿ
ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅರ್ಜಿ
ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅರ್ಜಿ
ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅರ್ಜಿ
ಅರ್ಜಿ ಅರ್ಜಿ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅರ್ಜಿ

ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ

செய்தியாகியும், அந்நேரத்திலே
என நல்ல நல்ல நல்ல ஒரு அம்
பெயர் செய்தும், அந்நேரத்திலே
அவரும், அந்நேரத்திலே
அவரும், அந்நேரத்திலே
அவரும், அந்நேரத்திலே
அவரும், அந்நேரத்திலே
அவரும், அந்நேரத்திலே

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal communication, and it is written in a very formal and dignified style. The President expresses his regret that he cannot deliver the message in person, and he explains the reasons for this. He then proceeds to discuss the state of the Union, and he mentions the recent election of Abraham Lincoln as President. He also mentions the secession of the Southern States, and he expresses his hope that the Union will be preserved.

బలే మజా గోల్డ్ స్పాట్ మజా

Artificially Flavored. Contains no fruit juice or fruit pulp.

Serve chilled

**GOLD
SPOT**

పోలో వ్యాఖ్యల పోటీ : : బహుమతానం రూ. 50 లు
 ఈ పోలో వ్యాఖ్యలు 1986 ఏప్రిల్ 20 నుంచి మే 1 వరకు ప్రకటింపబడును.

D. M. Raja Rao

A. L. Syed

ఈ పై పోలోలకు పరిమిత వ్యాఖ్యలు ఒక్క మాటలో గానీ, చిన్న వాక్యంతోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.) ఈ పోలెంట్ నుండి వచ్చే వీడియో వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. ఈ మాకు చేసిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా ఉన్న రెండు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రూ. 50/-లు బహుమతగా ఉంటాయి. ఈ వ్యాఖ్యలు రెండు పోస్ట్మార్కులతో రాసి, ఈ అక్షరాలకు చేరువాలి. - సంవత్సరం పోలో వ్యాఖ్యల పోటీ, ఏప్రిల్-26

అక్టోబర్ నెల పోలో పటిష్టాలు

మొదటి పోలో : రోషన్ మునిరంది

మొదటి పోలో : నేపం శునిరంది

సంవత్సరం : కృష్ణ భారత కాలావధి, సంవత్సరం-2021 (అ. పి.)

బహుమతి మొత్తం రూ. 50/-నెలవారీగా పంపబడుతుంది.

మీకు తెలుసా? పటిష్టాలు

1. పోలోలకు పటిష్టాలు 2. కృష్ణ భారత కాలావధి 3. పోలో 4. పోలో వ్యాఖ్యల పటిష్టాలు 5. పోలో 6. పోలో

Printed by B.V. REDDI at Press Printers Press Ltd., 100 N.E. Road, Madurai 625 001 (India) and Published by B. VISWANATHA REDDI on behalf of CHANDRAMA PUBLICATIONS, Chandra-rama Buildings, Vadapalani, Madurai 625 001 (India). Controlling Editor: B.V. REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are declared property of the Publisher and reprinting or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

చూడండి మిత్రాయిల మహారాజుగా
ఎవరు కిరీటం ధరించారో!

వాళ్ళిల్లి

వాళ్ళిల్లి ఎవరో మీరు కిరీటం
ధరించే మిత్రుల మిత్రులు... ఆ
మిత్రుల ఎవ్వరూ మా ఇంటికి
వస్తారు!

మాకు ప్రేమించే మిత్రులు
నీకుంటే అదేమిటి ఎవ్వరూ
వాళ్ళిల్లి కిరీటం వేసుకుంటే,
అందరిలో అత్యుత్తమ రీతి.
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...

70 మిత్రులకు మిత్రులు
మిత్రులకు మిత్రులు...
మిత్రులకు మిత్రులు...

మళ్ళీ మళ్ళీ తిరిగి చూస్తారు జనం
సూపర్ రిన్తో తళతళలాడే
ఆ తెల్లదనం

సూపర్ రిన్తో తళతళలాడే తెలుపు
చుర్రే ఇతర టిలర్లంటే దిగ్గ లేదా బాక్ కంటే తెలుపు.

హిందూస్థాన్ రిన్స్ లాండ్ లిమిటెడ్

© 2014 Hindustan Rin Ltd. All rights reserved.

పాల బిస్కట్లు—
నవ్వుతూ, తుట్టతూ పెరిగే పాపాయిలకు నేస్తం!

రుచికరమైన, పుష్టికరమైన బిస్కట్లు

జిల్కాబంద్

"మొదలై మొదలై మొదలై మొదలై వచ్చింది కడుక్కున్న రోజు.
అదే నేను క్రియరసిల్ కడుక్కున్న రోజు"

కాకింకా కాగా నిద్రించి ఆ రోజు. నేను ఉత్సాహంతో
గంటలువేస్తూన్న రోజు....అక్క-యక్క పెళ్ళి యాంక
వచ్చా వారం రోజులుండేమో. కొత్త లుబా
మిచ్చటగా నేమిటంటూ అర్థం మించి నీలలల్లా-
దలుక్కు-వ గాలావల్లా....నా లుగ్గ మీద ఏదో

వచ్చింది చూచుకుని....మొదలై. నా మొదలై వచ్చిన మొదలై
మొదలై. నేననుకున్నా దలుక్కు-వ....నా కేమిటి. యాదేమిటి. యాదే
లాదాదేమిటి అది!

అప్పుడే వచ్చింది అక్క-యక్క అక్క-యికి. చూపించి నా వాంతు- "వచ్చి వచ్చా.
యా మాక్రమం తెలియదా. యా కెయిమిల్ అందరికీ వచ్చానా నరా మొదలైతా.
నాకూ వచ్చానా. నారేమి నేనవ్వకు క్రియరసిల్. నాకూ వచ్చానా మిటి. ఏం!"
నారేమి నేనూ మరలండి. ఏమైందో తెలుసో? వచ్చిందేమిందా....అక ఆ
ఉపాదలో పెళ్ళి వచ్చిందో
ఏంక దలాకిగా ఉదాగావో
ఏం తెప్పమంటాడు.

క్రియరసిల్,
మొటిమల్ని
పోగొడుతుంది,
డాంట్ బాట్ వాటిని
పొకనుండా చేస్తుంది.

క్రియరసిల్

మొటిమల్ని పోగొట్టేందుకు ప్రత్యేకమైన చికిత్స-ఎక్కువ ప్రభావంతో మరిచేసింది.

